

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ประเทศไทยอยู่บนพื้นที่ภูมิประเทศที่เป็นเหมือนจุดศูนย์กลางของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ กัมพูชา มาเลเซีย เมียนมาร์ และสปป.ลาว มีเขตแนวชายแดนระยะประมาณ 5,656 กิโลเมตร มีเขตด้านการค้าอยู่ชายแดน จำนวน 91 จุด โดยแบ่งเป็นจุดผ่านแดนถาวร 38 จุด และจุดผ่อนปรนเขตการค้า 53 จุด นอกจากนี้ในการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนส่งผลต่ออาเซียนให้มีการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ มีผลตอบแทนทางการค้าและการลงทุนมากยิ่งขึ้น ประกอบกับในเศรษฐกิจโลกตอนนี้มีการหดตัวซึ่งประเทศมหาอำนาจมีกำลังซื้อสินค้าลดลง ดังนั้นประเทศไทยจึงหันมาให้ความสำคัญกับการค้าและการลงทุนตรงชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านและกลุ่มภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ ในประเทศภูมิภาค เช่น 1) ภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเป็นความร่วมมือทางเศรษฐกิจ (Greater Mekong Subregion : GMS) ของ 6 ประเทศ คือ ไทย พม่า จีน (ยูนนาน) ลาว กัมพูชาและเวียดนาม 2) ลุ่มแม่น้ำอิระวดี - เจ้าพระยา - แม่โขง (Aeyawadee - Chaopraya - Mekong Economic Cooperation : ACMECS) เป็นความร่วมมือทางด้านธุรกิจระหว่างประเทศ คือ ไทย พม่า ลาว กัมพูชาและเวียดนาม 3) เขตเศรษฐกิจ 3 ฝ่าย คือ อินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย (Indonesia - Malaysia - Thailand Growth Triangle : IMT - GT) เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้การค้าและการลงทุนตรงชายแดนสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาคและเป็นบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าในการแข่งขันของสินค้าไทยที่ส่งเข้าไปในตลาดประเทศเพื่อนบ้าน (กรมการค้าต่างประเทศ, 2557)

ช่วงปี 2556 ไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน 4 ประเทศ มีมูลค่าการค้าชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้าน ได้แก่ เมียนมาร์ สปป.ลาว กัมพูชาและมาเลเซีย มูลค่ารวม 924,241.79 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.51 เทียบกับปีก่อนเป็นมูลค่าการส่งออก 560,196.46 ล้านบาท และมูลค่าการนำเข้า 364,045.33 ล้านบาท ซึ่งไทยได้ดุลการค้า 196,151.13 ล้านบาท (กรมการค้าต่างประเทศ, 2557) จากแนวโน้มที่ให้ความสำคัญกับตลาดอาเซียนเพิ่มขึ้นทำให้ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการค้าชายแดนมากขึ้นด้วยและได้เล็งเห็นศักยภาพของเมืองใหญ่ที่อยู่บริเวณชายแดน จึงได้จัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ 5 กลุ่มพื้นที่หลัก ดังนี้

1. ภาคเหนือ ประกอบด้วย พื้นที่ชายแดนอำเภอเชียงแสน อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย
2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย พื้นที่ชายแดน จังหวัดหนองคาย จังหวัดมุกดาหารและจังหวัดนครพนม
3. ภาคตะวันออก ประกอบด้วย พื้นที่ชายแดนจังหวัดสระแก้ว
4. ภาคตะวันตก ประกอบด้วยพื้นที่ชายแดนอำเภอแม่สอด จังหวัดตากและจังหวัดกาญจนบุรี

5. ภาคใต้ ประกอบด้วย พื้นที่ชายแดนจังหวัดนราธิวาสและอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

โดยเขตเศรษฐกิจพิเศษมีสาระสำคัญ 3 ประการ คือ

1. เขตเศรษฐกิจพิเศษไม่มีการจำกัดประเภทของธุรกิจ โดยนอกจากการอุตสาหกรรมการผลิตแล้ว ผู้ประกอบการที่อยู่ภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษยังคงสามารถประกอบธุรกิจต่าง ๆ ได้แก่ การท่องเที่ยว การขนส่ง การเคหะและการก่อสร้าง การเกษตร การปศุสัตว์ การประมง การค้าและการบริการ การวิจัยและการผลิตที่ต้องใช้เครื่องจักรที่มีเทคโนโลยีระดับสูง เป็นต้น

2. ผู้ประกอบการธุรกิจและผู้อาศัยในเขตเศรษฐกิจพิเศษจะต้องได้รับสิทธิพิเศษและประโยชน์ทางภาษีอากร

3. องค์กรบริหารต่าง ๆ ในเขตเศรษฐกิจพิเศษจะต้องอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ผู้ประกอบการธุรกิจและผู้อาศัยเขตเศรษฐกิจพิเศษในทุกเรื่อง เพื่อให้การประกอบธุรกิจเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

ซึ่งสาระสำคัญในเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 3 ประการ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ในเวทีการค้าระหว่างประเทศไทยกับนานาประเทศ รวมทั้งการพัฒนาไปสู่พื้นที่เฉพาะที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษด้วย อันเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนให้ดียิ่งขึ้นในพื้นที่เฉพาะและพื้นที่ใกล้เคียงด้วย (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2555)

ประเทศไทยเป็นหนึ่งในสมาชิกอาเซียนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อรับมือกับการเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ที่กำลังจะถึงในอีกไม่ช้านี้ ดังนั้นการเตรียมการรองรับการเข้าสู่ ASEAN ของจังหวัดตากซึ่งเป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันตก (Western Economic Corridor) อยู่ในศูนย์กลางและมีศักยภาพในการที่จะเชื่อมโยงกับประเทศกลุ่มอาเซียน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม กอปรกับรัฐบาลได้มีนโยบายในการเร่งส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศกลุ่มเพื่อนบ้าน โดยส่งเสริมความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน สื่อมวลชนและประชาชน เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกันอันจะนำไปสู่การขยายความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ ด้านการค้าและการลงทุน การท่องเที่ยว การคมนาคมและการขนส่ง ตลอดจนความร่วมมือด้านอื่น ๆ ภายใต้กรอบของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อส่งเสริมความเป็นเพื่อนบ้านที่ดีต่อกันรวมทั้งการสร้างควมสามัคคีและสร้างความร่วมมือในการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้บรรลุเป้าหมาย

ดังนั้นการพัฒนาพื้นที่เฉพาะให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษนั้นเน้นพัฒนาทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศในการเพิ่มความสามารถรองรับการแข่งขัน เพิ่มการจ้างงานและสร้างความเป็นอยู่ที่ดีให้ประชาชน ส่งเสริมและพัฒนาด้านการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการในลักษณะของการรวมกลุ่มเครือข่าย เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็งและเพิ่มอำนาจต่อรองกับผู้ค้ารายใหญ่ได้ สำหรับทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจพิเศษในอนาคต ภาครัฐควรให้ความสำคัญและสร้างมาตรการส่งเสริมการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม โดยเลือกใช้นโยบายที่มุ่งเน้นความมั่นคงทางการเมืองหรือมุ่งเน้นความมั่นคงทางเศรษฐกิจทางใดทางหนึ่งให้มีมาตรการและแนวทางที่ชัดเจน สำหรับประเภทของอุตสาหกรรมนั้นควรเป็นอุตสาหกรรมประเภทที่ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะแก่ท้องถิ่นและไม่ก่อให้เกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมหรือเรียกได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว (Green Industry) โดย

แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทอุตสาหกรรมที่มีตลาดเป็นตัวนำ (Market-Led Industries) ประเภทอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น (Labor Intensive) ประเภทอุตสาหกรรมที่ใช้แหล่งวัตถุดิบในท้องถิ่น (Resource Based Industry) นอกจากนี้ภาครัฐควรมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เพียงพอเพื่อการรองรับความเจริญและการลงทุนในด้านอุตสาหกรรม เช่น ถนน ระบบไฟฟ้า ประปา เป็นต้น (เรวัตี แก้วมณี, 2554)

อย่างไรก็ตามต้องไม่ลืมว่าในการพัฒนาและส่งเสริมนั้นจะนำมาซึ่งโอกาสอันเกิดเป็นผลดีกับด้านเศรษฐกิจ แต่ทางกลับกันก็นำมาซึ่งผลกระทบทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจำเป็นต้องพิจารณาคู่ไปกับการพัฒนา เช่น ปัญหาการกำจัดขยะและของเสีย ปัญหาการลักลอบนำเข้าสินค้าเกษตรที่ผิดกฎหมายจากประเทศเพื่อนบ้าน ปัญหาความแออัดตรงบริเวณด้านชายแดน ตลอดจนปัญหาแรงงานต่างด้าว เป็นต้น ซึ่งในขณะที่การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษกำลังเดินทางไปอย่างต่อเนื่อง ได้มีภาคประชาชนและองค์กรต่าง ๆ แสดงความวิตกกังวลถึงสภาพปัญหาและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนคนในพื้นที่ ผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งปัญหาสังคม ปัญหาด้านมลพิษ ปัญหาสิ่งแวดล้อมและอื่น ๆ หลังจากเขตเศรษฐกิจพิเศษก่อตั้งแล้วเสร็จนั้นจึงทำให้มองเห็นอนาคตในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจภาคตะวันตกได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีทั้งฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายที่คัดค้านในการดำเนินการ เนื่องจากเขตเศรษฐกิจพิเศษได้รับการยกเว้นกฎระเบียบและมีอำนาจพิเศษมากมาย ซึ่งอำนาจและข้อยกเว้นอาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินชีวิตของประชาชนคนในพื้นที่ ผู้ประกอบการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอนาคตได้ (ทำเนียบรัฐบาล, 2557)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้จำเป็นต้องให้ความสำคัญในการทำวิจัยซึ่งคณะผู้วิจัยสนใจอยากที่จะศึกษาถึงปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งผลจากการรับรู้และความคาดหวังนั้นจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสร้างความรู้ความเข้าใจและระบบกลไกต่าง ๆ นำไปสู่การเผยแพร่ข่าวสารที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ประกอบการ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนในพื้นที่สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์การรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ
2. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระหว่างการรับรู้และความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษของผู้ประกอบการ
4. เพื่อนำเสนอปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน เพราะต้องการที่จะนำข้อค้นพบอันโดดเด่นจากการวิเคราะห์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้มาซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการโดยนำมากำหนดตัวแปร ดังนี้

1.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา รูปแบบของการประกอบธุรกิจ ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาประกอบธุรกิจ

1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้และความคาดหวัง ในด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการเมืองความมั่นคง ตลอดจนปัญหาและแนวทางการพัฒนาเพื่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 การวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจอยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก มีจำนวน 1,098 คน (กรมพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดตาก, 2557)

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ประกอบการในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์ร้อยละ 15 ของประชากร (ยูทอ ไกยวรรณ, 2548) ได้ผู้ประกอบการจำนวน 164 คน และการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ

2.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ได้แก่ รองนายกเทศมนตรีนครแม่สอด จำนวน 2 คน ปศุสัตว์อำเภอแม่สอด จำนวน 1 คน เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส จำนวน 1 คน เจ้าพนักงานที่ดินอำเภอแม่สอด จำนวน 1 คน นักวิชาการพาณิชย์ สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า จำนวน 1 คน นักวิชาการศุลกากรชำนาญการ ด้านศุลกากรแม่สอด จำนวน 1 คน สารวัตรด่านตรวจคนเข้าเมืองอำเภอแม่สอด จำนวน 1 คน ประธานหอการค้าอำเภอแม่สอด จำนวน 1 คน หัวหน้างานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอแม่สอด จำนวน 1 คน หัวหน้างานการประปาส่วนภูมิภาคสาขาแม่สอด จำนวน 1 คน ผู้จัดการศูนย์บริการลูกค้าบริษัท ทีโอที จำกัด สาขาแม่สอด จำนวน 1 คน ผู้จัดการธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำนวน 1 คน ผู้จัดการธนาคารออมสิน จำนวน 1 คน ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 1 คน ผู้จัดการบริษัท โตโยต้าเมืองตาก จำกัด จำนวน 1 คน ผู้จัดการบริษัท ตากฮอนด้าคาร์ส จำกัด จำนวน 1 คน ผู้จัดการบริษัท เทสโก้ คาร์ต เซอร์วิส เซส จำกัด จำนวน 1 คน ผู้จัดการบริษัท สยามแม่โคโร จำกัด จำนวน 1 คน ผู้จัดการบริษัท เมกา โฮม เซ็นเตอร์ จำกัด จำนวน 1 คน ผู้จัดการบริษัท ไทยสมุทรประกันชีวิต จำกัด จำนวน 1 คน ผู้จัดการบริษัท เมืองไทยประกันชีวิต จำกัด จำนวน 1 คน ตำรวจ จำนวน 2 คน ทหาร จำนวน 2 คน อาจารย์มหาวิทยาลัย

ราชภัฏกำแพงเพชร จำนวน 2 คน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข จำนวน 1 คน ครูโรงเรียนแม่สอด จำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 30 คน

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย นับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2558 – 30 กันยายน 2559

สมมติฐานการวิจัย

1. เพศที่แตกต่างกัน มีการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมที่แตกต่างกัน
2. ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมที่แตกต่างกัน
3. รูปแบบของการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกัน มีการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมที่แตกต่างกัน
4. ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ที่แตกต่างกัน มีการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมที่แตกต่างกัน
5. ทุนจดทะเบียนที่แตกต่างกัน มีการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมที่แตกต่างกัน
6. ระยะเวลาประกอบธุรกิจที่แตกต่างกัน มีการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมที่แตกต่างกัน
7. การรับรู้และความคาดหวังมีความสัมพันธ์กับปัญหาจากการเตรียมความพร้อมต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หมายถึง การรวมตัวกันของประเทศสมาชิก 10 ประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการก่อตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อสร้างความร่วมมือและความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการเมืองความมั่นคง

เขตเศรษฐกิจพิเศษ หมายถึง พื้นที่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวกและให้สิทธิพิเศษบางประการ ในการดำเนินกิจการต่าง ๆ เช่น การอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว การบริการ การผังเมือง การอยู่อาศัยที่มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ที่เป็นเจ้าของธุรกิจโดยดำเนินธุรกิจประเภทต่าง ๆ ได้แก่ ธุรกิจการเกษตร ธุรกิจอุตสาหกรรม ธุรกิจเหมืองแร่ ธุรกิจการบริการ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจก่อสร้าง ธุรกิจค้าส่ง ธุรกิจค้าปลีกและธุรกิจอื่น ๆ ที่อยู่ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

การรับรู้การเตรียมความพร้อม หมายถึง กระบวนการทางความคิดและจิตใจของมนุษย์ที่แสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก ความคิด ที่มีผลมาจากกระบวนการรับและตีความจากสิ่งเราต่าง ๆ ที่เข้ามาสัมผัสจากสิ่งที่แตกต่างกันทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลและประสบการณ์ที่ผ่านมาของผู้ประกอบการธุรกิจต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ AEC ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ความคาดหวังการเตรียมความพร้อม หมายถึง ความคิด ความเชื่อ ความต้องการ ความมุ่งหวังหรือความรู้สึกรักของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง เป็นการคิดล่วงหน้า เพื่อมุ่งหวังสิ่งที่เป็นไปได้ว่าจะเกิดตามที่ได้คิดไว้ ทั้งนี้ความคาดหวังของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับความต้องการและเกิดตามประสบการณ์ของผู้ประกอบการธุรกิจต่อการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ AEC ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การสร้างตลาด การสร้างฐานการผลิตเดียวและความสามารถในการแข่งขันสูง การรวมตัวทางเศรษฐกิจที่มีการเคลื่อนย้ายเสรีของสินค้า/บริการ การลงทุนและแรงงาน การเคลื่อนย้ายทุนเสรียิ่งขึ้น

ด้านความมั่นคงของมนุษย์ หมายถึง การบรรเทาความยากจนและลดช่องว่างการพัฒนา ส่งเสริมพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ผ่านความร่วมมือด้านการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีพ

ด้านสังคม หมายถึง การส่งเสริมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง การสร้างสังคมที่ปลอดภัยมั่นคงจากยาเสพติด เพิ่มพูนความกินดีอยู่ดีของประชาชนอาเซียน ผ่านโอกาสที่ทัดเทียมกันในการเข้าถึงการพัฒนามนุษย์ - สวัสดิการและความยุติธรรม

ด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง การสนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่คุ้มครองสภาพแวดล้อม ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

ด้านวัฒนธรรม หมายถึง การส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียน โดยเคารพความหลากหลายและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม

ด้านการเมืองความมั่นคง หมายถึง การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน เสริมสร้างประชาธิปไตย เพิ่มพูนหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม ตอบสนองต่อสิ่งที่ท้าทายความมั่นคง เช่น การก่อการร้าย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อมูลที่ได้จากการรับรู้และความคาดหวังเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อที่จะหาแนวทางการพัฒนาให้ผู้ประกอบการเพิ่มศักยภาพขีดความสามารถทางการแข่งขันต่อไป

2. นำผลที่ได้ไปวางแผนพัฒนาสำหรับแก้ไขให้ผู้ประกอบการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนให้ได้ตามที่คาดหวังทั้งในด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการเมืองความมั่นคงของการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศ

3. ข้อค้นพบจากปัญหาที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมคุณภาพพัฒนาชีวิตของประชาชนในจังหวัดตากในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ” โดยผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้
2. แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม
4. ข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน
5. แนวคิดเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษ
6. ข้อมูลทั่วไปของเขตเศรษฐกิจพิเศษอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

ความหมายของการรับรู้

จำรอง เงินดี (2550) ได้กล่าวถึง การรับรู้ ว่าเมื่อบุคคลรับสิ่งเร้าทางสังคมและสิ่งเร้าที่ไม่ใช่วัตถุทางสังคม รวมทั้งเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วเขาจะทำความเข้าใจกับสิ่งเหล่านั้นไปตาม ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรมและลักษณะสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้รับรู้กับผู้ถูก

เสรี วงษ์มณฑา (2547, หน้า 42) ได้กล่าวถึง การรับรู้ (Perception) ว่าเป็นกระบวนการซึ่งบุคคลมีการเลือกสรร (Select) จัดระเบียบ (Organize) และตีความ (Interpret) เกี่ยวกับสิ่งกระตุ้น (Stimulus) โดยอาศัยประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้แก่ การได้เห็น ได้กลิ่น ได้ยิน ได้ลิ้มรส และได้สัมผัส”

สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2550) ได้กล่าวว่า การรับรู้ คือ กระบวนการที่อินทรีย์หรือสิ่งมีชีวิตพยายามทำความเข้าใจสิ่งแวดล้อม โดยผ่านทางประสาทสัมผัส กระบวนการนี้เริ่มต้นจากการใช้อวัยวะสัมผัสจากสิ่งเร้าใหม่ภายในระบบการคิดในสมอง หลังจากนั้นจึงแปลความหมายว่าสิ่งเร้าที่รับสัมผัสเข้ามานั้นคืออะไร

สรุปได้ว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการทางความคิดและจิตใจของมนุษย์ที่แสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก ความคิด ที่มีผลมาจากกระบวนการรับและตีความจากสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่เข้ามาสัมผัส จากสิ่งที่แตกต่างกันทางด้านปัจจัยส่วนบุคคลและประสบการณ์ที่ผ่านมาของแต่ละคน นั้น จึงมีการรับรู้ที่มีความแตกต่างกันซึ่งลักษณะของการรับรู้จะส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อการรับรู้ในสิ่งนั้น ๆ

ความสำคัญของการรับรู้

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2544, หน้า 52 - 53) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการรับรู้ว่า การรับรู้เป็นกระบวนการตีความต่อสิ่งที่ได้เห็น ได้ยิน หรือได้กลิ่น ได้รู้รสและการสัมผัสต่าง ๆ ในตัวเรา การรับรู้จึงมีความสำคัญต่อพฤติกรรมในชีวิตประจำวันของคนเราเป็นอย่างมาก ดังนี้

ขั้นตอนในการรับรู้

เสรี วงษ์มณฑา (2547, หน้า 42) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนในการรับรู้ (Perception Process) ว่าเป็นกระบวนการในการกรองข้อมูลของผู้บริโภค ซึ่งมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือกรับสาร (Selective Exposure) หมายถึง การที่บุคคลเปิดรับข้อมูลข่าวสารใหม่ ๆ เข้ามาสู่ตนเอง ตัวอย่างเช่น ผู้บริโภคอาจเลือกอ่านหรือดูภาพโฆษณาสินค้าที่น่าสนใจในนิตยสาร แต่ถ้าโฆษณาชิ้นไหน ไม่น่าสนใจก็จะเปิดผ่าน ๆ ไป เป็นต้น

2. การเลือกที่จะสนใจ (Selective Attention) หมายถึง การที่ผู้บริโภคมีความสนใจในสิ่งกระตุ้นอย่างใดอย่างหนึ่ง นักสื่อสารการตลาดต้องพยายามสร้างสรรค์งานสื่อสารให้มีความโดดเด่นและน่าสนใจเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้บริโภค ตัวอย่างเช่น ห้างสรรพสินค้าอาจลดราคาสินค้าเพิ่มเป็น 15% ในช่วงเทศกาล

3. การเลือกที่จะตีความ (Selective Interpretation) หมายถึง การที่ผู้บริโภคตีความหมายของข้อมูลที่ได้รับ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าข่าวสารนั้นจะถูกตีความได้อย่างถูกต้องเสมอไป เพราะการตีความนั้นขึ้นอยู่กับทัศนคติ ความเชื่อ และประสบการณ์ของแต่ละคน ดังนั้นข้อมูลข่าวสารเดียวกันอาจได้รับการตีความต่างกันได้ ซึ่งนักการตลาดต้องคำนึงถึงจุดนี้ด้วย

4. การเลือกที่จะจดจำ (Selective Retention) หมายถึง การที่ผู้บริโภคสามารถจดจำข้อมูลบางส่วนที่ได้เห็น ได้อ่าน หรือได้ยิน หลังจากผู้บริโภคเปิดรับข่าวสารและเกิดความเข้าใจแล้วนักสื่อสารการตลาดต้องพยายามสร้างข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของตนให้อยู่ในความทรงจำของผู้บริโภค โดยการส่งข้อมูลซ้ำ ๆ ไปยังกลุ่มเป้าหมาย ทำให้ผู้บริโภคเกิดความทรงจำและตัดสินใจซื้อ

กระบวนการของการรับรู้

ลักขณา สรวิวัฒน์ (2544, หน้า 50 - 51) ได้กล่าวถึง กระบวนการของการรับรู้ สรุปได้ว่า กระบวนการรับรู้ เริ่มจากการสัมผัสด้วยประสาทสัมผัสที่มีต่อสิ่งเร้าและมีการแปลความหมายจากประสบการณ์เดิมจนเกิดอาการตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น การตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้มาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ 3 ปัจจัย คือ ประสบการณ์ที่ผ่านมา ความต้องการ และความใส่ใจในขณะนั้น สภาพแวดล้อมและลักษณะของสิ่งเร้าที่มาเร้า โดยสรุปการรับรู้จะเกิดขึ้นต้องประกอบไปด้วย กระบวนการที่สำคัญ ดังนี้

1. การสัมผัสหรืออาการสัมผัส หมายถึง อาการที่อวัยวะสัมผัสแต่ละชนิดรับสัมผัสกับสิ่งเร้า หรือสิ่งเร้าที่ผ่านเข้ามากระทบกับอวัยวะสัมผัสต่าง ๆ เพื่อให้คนเรารับรู้ภาวะแวดล้อมตน

2. ชนิดและธรรมชาติของสิ่งเร้า หมายถึง สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่เข้ามาเร้าอวัยวะสัมผัสของคนซึ่งมีลักษณะและคุณสมบัติแตกต่างกัน เช่น สี แสง เสียง กลิ่น รส อุณหภูมิ เป็นต้น

3. การแปลความหมายจากอาการสัมผัส ส่วนสำคัญที่จะช่วยให้การแปลความหมายดีหรือถูกต้องเพียงใดนั้นต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้ สถิติปัญญาหรือความฉลาด การสังเกตพิจารณาความสนใจและตั้งใจและคุณภาพของจิตใจในขณะนั้น

4. การใช้ความรู้เดิม หรือประสบการณ์เดิมเพื่อแปลความหมาย ได้แก่ ความคิด ความรู้และการกระทำที่ได้เคยปรากฏแก่ผู้นั้นมาก่อนในอดีตนั้นว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะช่วยในการตีความหมายของการสัมผัสนั้นได้โดยแจ่มชัดและถูกต้อง ซึ่งต้องอาศัยคุณลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความรู้ที่แน่นอน ถูกต้อง และชัดเจน ต้องมีปริมาณมากหรือสะสมไว้มาก ๆ หรือรู้หลาย ๆ อย่างจึงจะช่วยให้แปลความหมายต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

ศุภร เสรีรัตน์ (2545) ได้กล่าวว่า การรับรู้ที่นั้นเกิดจากความคิด การมองและเหตุการณ์เดียวกันของแต่ละบุคคล อาจเกิดการรับรู้แตกต่างกัน นั้นเป็นเพราะมีการตีความ การแปลผลที่ต่างกันไปหรือแม้กระทั่งในคน ๆ เดียวกันเมื่อเวลาหรือเหตุการณ์เปลี่ยนไป อาจทำให้การรับรู้แตกต่างไปจากเดิม โดยปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ที่มีอยู่มากมาย ซึ่งสามารถจัดเป็นกลุ่มได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเทคนิค ซึ่งหมายถึง สภาพที่เป็นจริงของสิ่งที่ผู้บริโภคได้รับรู้ที่ไม่ได้เกิดจากการตีความ เช่น ขนาดของสินค้า สีสันทที่ใช้ ความเข้มข้น การเคลื่อนไหว การตัดกัน รวมถึงการตำแหน่งที่มีการวางสินค้านั้น เป็นต้น

2. สภาพความพร้อมของจิตใจ หมายถึง สภาพจิตใจ ทศนคติของแต่ละคนที่มีต่อสภาพความพร้อม ซึ่งมาจากนิสัย ระดับความตั้งใจ ความระมัดระวัง ความมั่นใจในการรับรู้ของคนแต่ละคนที่ไม่เหมือนกัน

3. ประสบการณ์ในอดีต เป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้และการคาดหวัง โดยประสบการณ์ที่แตกต่างกันส่งผลให้ผู้บริโภคมีความคาดหวังต่อสิ่งนั้นต่างกันในระดับความคาดหวังที่ต่างกัน จึงส่งผลให้การรับรู้ของผู้บริโภคต่อสิ่งนั้นต่างกันออกไป

4. อารมณ์ของผู้บริโภค คือ ความรู้สึก ทศนคติ และสภาวะจิตใจของผู้บริโภคในขณะนั้นซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรับรู้ เพราะหากเวลานั้นเป็นช่วงที่ผู้บริโภคอารมณ์ไม่ดีอาจส่งผลให้ผู้บริโภคไม่ยอมรับรู้ ไม่อยากสนใจในสินค้านั้น หรืออาจรับรู้สิ่งนั้นว่าไม่ดีก็ได้

5. ปัจจัยทางวัฒนธรรมและสังคม เช่น ชั้นที่ต่างกัน สังคมที่แตกต่างกัน ค่านิยมไม่เหมือนกัน วัฒนธรรมของบุคคลที่ต่างกัน สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลที่ทำให้การรับรู้แตกต่างกัน

ดังนั้น การรับรู้ของแต่ละคนอาจมีความแตกต่างกัน แม้ว่าจะได้รับสิ่งเร้าเดียวกันหรืออยู่ในสถานการณ์เดียวกันก็ตาม ซึ่งอาจเกิดจากอิทธิพลหรือตัวกรอง (Filter) บางอย่างตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งสามารถนำแนวคิดนี้มาวิเคราะห์การรับรู้ของกลุ่มคนที่มีประสบการณ์หรืออยู่ในสภาวะการณ์เดียวกันได้ อย่างไรก็ตามการที่บุคคลมีประสบการณ์ ความต้องการ ความตั้งใจ ได้รับอิทธิพลทางสังคมลักษณะเด่นหรือคุณค่าของสิ่งเร้า ทศนคติและภาษาที่ต่างกันก็อาจส่งผลต่อการรับรู้ที่แตกต่างกันได้เช่นกัน

แนวคิดเกี่ยวกับความคาดหวัง

ความหมายของความคาดหวัง

พรพิมล ริยายและคณะ (2556) ให้ความหมายไว้ว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความต้องการ ความรู้สึก การรับรู้ การคาดการณ์ถึงสิ่งที่คุณคลปรารถนาจะเป็นหรือจะได้อมาในอนาคต

ฤทัย นิธิธนวิชิต (2553) ได้ให้ความหมายของ ความคาดหวัง หมายถึง เป็นความคิด ความเชื่อ ความต้องการ ความมุ่งหวังหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง เช่น การกระทำหรือเหตุการณ์ ซึ่งเป็นการคิดล่วงหน้าโดยมุ่งหวังในสิ่งที่เป็นไปได้ว่าจะเกิดขึ้นตามที่ได้คิดไว้

วิภาวดี อร่ามอรพรรณ (2548) ให้ความหมายไว้ว่า ความคาดหวัง คือ ความรู้สึก ความต้องการที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบันไปจนถึงอนาคตข้างหน้า เป็นการคาดคะเนถึงสิ่งที่จะมากระทบต่อการรับรู้ของเราโดยใช้ประสบการณ์การเรียนรู้เป็นตัวบ่งบอก

สรุปได้ว่า ความคาดหวัง คือ ความคิด ความเชื่อ ความต้องการ ความมุ่งหวังของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง เป็นการคิดล่วงหน้าเพื่อมุ่งหวังในสิ่งที่เป็นไปได้ว่าจะเกิดตามที่คิดไว้ ทั้งนี้ความคาดหวังขึ้นอยู่กับความต้องการและประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

องค์ประกอบของความคาดหวัง

รัตนา สุขะนินทร์ (2547) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความคาดหวัง (The Component of Expectations) ได้แก่

1. บริการที่พึงประสงค์ (Desired Service) เป็นสิ่งที่ลูกค้าคาดหวังว่าจะได้รับหรือปรารถนาที่จะได้รับซึ่งระดับของความปรารถนานั้นขึ้นอยู่กับความต้องการส่วนบุคคล และความเชื่อของลูกค้าที่มีต่อบริการที่ได้รับ

2. บริการที่เพียงพอ (Adequate Service) เป็นระดับที่ต่ำสุดของการบริการที่ลูกค้าจะยอมรับได้ โดยไม่เกิดความรู้สึกไม่พอใจซึ่งความคาดหวังระดับนี้เกิดจากการรับรู้ของผู้บริโภคต่อทางเลือกของผู้ให้บริการอื่นๆ

3. บริการที่คาดการณ์ (Predicted Service) เป็นระดับการให้บริการที่ลูกค้าคาดว่าจะได้รับจากผู้ให้บริการ ในขณะที่ลูกค้าพบปะกับผู้ให้บริการ การบริการที่คาดการณ์นี้มีผลกระทบโดยตรงต่อการกำหนดระดับการบริการที่พึงประสงค์

ปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวัง

วีระรัตน์ กิจเลิศไพโรจน์ (2547) ได้กล่าวว่า ความคาดหวังของแต่ละคนนั้นแตกต่างกันออกไป ซึ่งความแตกต่างนั้นมีผลมาจาก เช่น ประสบการณ์ในอดีต การได้ข้อมูลจากคนที่อยู่รอบข้าง เป็นต้น ดังนั้นปัจจัยที่มีผลต่อความคาดหวัง อาจแบ่งได้ดังนี้

1. ความต้องการของลูกค้าแต่ละราย (Personal Needs) การที่คนแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัว มีพฤติกรรมแตกต่างกัน ส่งผลให้ความต้องการขั้นพื้นฐานของแต่ละคนแตกต่างกัน ซึ่งจากสิ่งนี้ส่งผลต่อระดับความคาดหวังของลูกค้าต่างกัน

2. ประสบการณ์ในอดีต (Past Experience) อาจเกิดจากการที่ลูกค้าเคยใช้สินค้าหรือรับบริการจากผู้ให้บริการคนเดิม หรือมีประสบการณ์จากใช้สินค้าหรือได้รับการบริการจากบริษัทคู่แข่ง

3. การสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ (Communication) อาจเป็นในลักษณะการสื่อสารของบริษัทผ่านช่องทางการตลาด เช่น การโฆษณา การประชาสัมพันธ์ คำสัญญา โดยผ่านทางสื่อต่าง ๆ หรือจากการสื่อสารที่มาจากองค์ประกอบภายในบริษัท เช่น ค่าบริการที่สูงอาจทำให้ลูกค้าเกิดความคาดหวังในระดับสูงที่จะได้รับการบริการนั้น หรือบริษัทที่มีสถานที่หรูหรา มีเครื่องมืออุปกรณ์ครบครัน อาจทำให้ลูกค้าเกิดความคาดหวังที่จะได้รับการบริการที่สะดวกสบาย

4. ปัจจัยทางสถานการณ์ (Situational Factors) เป็นสถานการณ์หรือจังหวะที่ลูกค้าเข้ามาใช้บริการซึ่งมีอิทธิพลต่อการกำหนดระดับความคาดหวังของลูกค้า เช่น หากวันเวลาที่ลูกค้าไปใช้บริการมีคนมาใช้บริการมาก ลูกค้าอาจมีความคาดหวังที่จะได้รับความสะดวกสบายหรือความรวดเร็วในระดับที่ต่ำ

5. คำบอกเล่ากันแบบปากต่อปาก (Word of Mouth Communication) เป็นปัจจัยที่ทำให้ความคาดหวังนั้นเกิดมาจากการสื่อสารกันเองระหว่างลูกค้า เช่น คำแนะนำจากเพื่อน การพูดถึงของบุคคลรอบข้างหลังจากได้ไปใช้บริการ ซึ่งการสื่อสารที่เกิดขึ้นนั้นอาจเป็นไปในทางที่ดีหรือไม่ดีก็ได้

ทฤษฎีความคาดหวัง

อริยา คูหา (2546, หน้า 73 - 74) ได้กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาบนโลกใบนี้เมื่อเติบโตขึ้นในช่วงของอายุหนึ่งที่มีความต้องการ ความรู้สึกเป็นของตัวเอง หรือเมื่อมีวุฒิภาวะการเจริญเติบโต ในทางความคิดของทุกคนต่างก็มีเป้าหมายให้กับตนเอง เพื่อให้เกิดความสำเร็จและการเดินทางที่จูงนำไปสู่เป้าหมายนั้น ทุกคนก็จะต้องมีความคาดหวังให้กับความสำเร็จนั้น เพื่อให้ความคาดหวังนั้น อาจจะเป็นความคาดหวังให้กับตนเองหรือความคาดหวังให้กับผู้อื่น โดยทำการคาดหวังให้ผู้อื่นเป็นไปตามที่ตนเองต้องการตามเป้าหมายที่ได้วางไว้

ผู้ที่ให้ต้นกำเนิดแห่งแนวคิดนี้ คือ Edward Tolman แต่ผู้ที่ได้เผยแพร่และสร้างทฤษฎี คือ Victor Vroom โดยที่ Vroom ให้ทรรศนะเกี่ยวกับสมมุติฐาน 4 ประการที่เป็นบ่อเกิดแรงจูงใจในการทำงาน กล่าวคือ

1. การคาดหวังว่าเมื่อแสดงพฤติกรรมไปแล้วจะทำสิ่งนั้นได้หรือไม่ มีความรู้ความสามารถ และมีสิ่งเอื้ออำนวยความสะดวกที่จะแสดงพฤติกรรมเพียงพอที่จะดำเนินได้มากเพียงใดและมีบทบาทที่สามารถแสดงความสามารถทำได้ดีเพียงใด

2. การคาดหวังว่าเมื่อทำงานนั้นแล้วทำได้ดีเพียงใด

3. การคาดหวังว่าเมื่อทำงานนั้นได้แล้วจะได้ผลลัพธ์อย่างที่ต้องการหรือไม่

4. การตีผลลัพธ์ได้จากการกระทำ ถ้าเขาเห็นว่ากระทำแล้วมีค่า เขาก็อยากทำ แต่ถ้าไม่มีค่า เขาก็ไม่สนใจ สรุปได้ว่ามนุษย์มีแรงจูงใจที่จะกระทำการสิ่งใดย่อมมีความคาดหวังตามเงื่อนไขข้างต้น หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแรงจูงใจย่อมขาดหายไปด้วย เมื่อดูตามสภาพแล้วทฤษฎีเน้นเรื่องการพัฒนา โดยที่ Vroom เน้นว่า มนุษย์ควรรู้จักตนเอง รู้จักขีดจำกัดและความสามารถของตนเอง

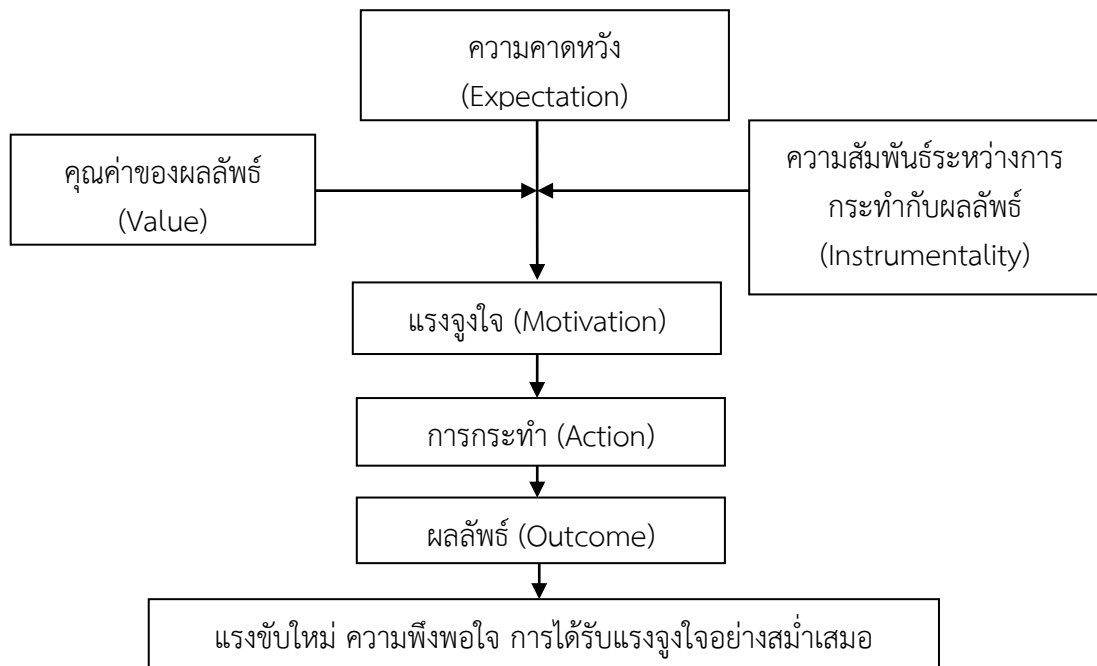
ดังนั้นทฤษฎีความคาดหวัง Vroom หรือ Expectation Theory บางทีเรียกว่า VET Theory และได้กำหนดเป็นสูตรไว้ดังนี้

การจูงใจ (หรือแรงจูงใจ) = คุณค่าของผลลัพธ์ x ความคาดหวัง x ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์

1. คุณค่าของผลลัพธ์ ของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับความต้องการหรือความปรารถนาถ้าต้องการมากจะมีค่าเป็นบวก แต่เฉย ๆ ไม่รู้สึกยินดีและยินร้ายก็จะมีค่าเป็นศูนย์ และถ้าไม่ชอบหรือไม่ต้องการจะมีค่าติดลบ

2. ความคาดหวัง คือ ความน่าจะเป็นที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งจะมีโอกาสที่ทำให้เกิดผลลัพธ์ในระดับแรกมากน้อยเพียงใด ถ้าคนเชื่อแน่ว่า หากทำงานเต็มที่จะสามารถทำให้ได้ผลผลิตสูงอย่างแน่นอน ความคาดหวังจะเท่ากับหนึ่ง ในทางตรงกันข้าม ถ้าเชื่อว่าถึงแม้จะพยายามทำงานหนักสักเพียงใดก็ไม่สามารถทำผลงานออกมาในปริมาณสูงได้เลย ความคาดหวังก็จะเท่ากับศูนย์

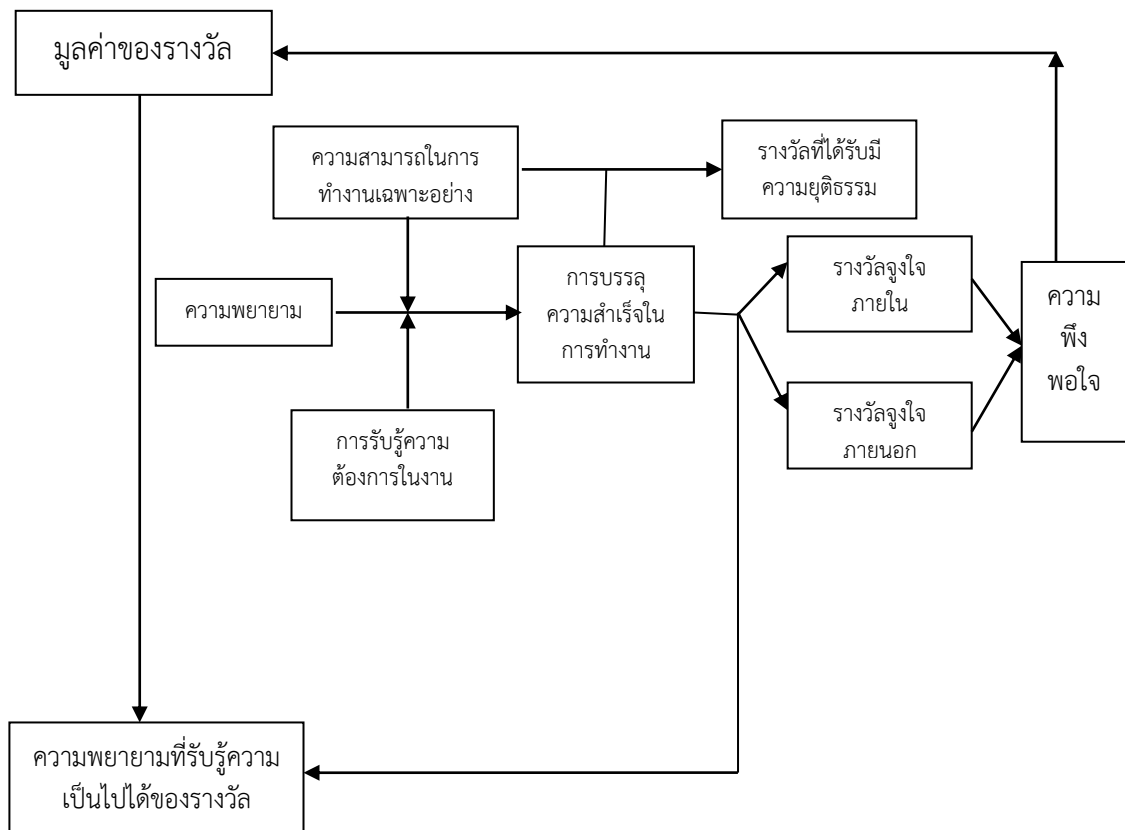
3. ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์ คือ แรงจูงใจของแต่ละคนจะมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับผลที่คาดว่าจะได้รับ หรือสิ่งที่คิดว่าสมควรจะได้รับเมื่อกระทำนั้นสำเร็จตามเป้าหมายแล้ว ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ส่วนหนึ่งของแรงจูงใจที่บุคคลจะมีหรือไม่ หรือมีมากน้อยย่อมขึ้นกับความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์จากที่กล่าวมาแล้ว สามารถอธิบายได้ในลักษณะของรูปแบบทฤษฎีแห่งความคาดหวัง ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 2.1 แสดงรูปแบบทฤษฎีความคาดหวัง (The Expectancy Model)

สรุปได้ว่า บุคคลจะทุ่มเทความพยายามในการทำงานหรือไม่ขึ้นอยู่กับ การพิจารณาองค์ประกอบทั้งสามภายใต้สถานการณ์ที่กำหนด มนุษย์ทุกคนล้วนแต่มีความคาดหวังเสมอ ความคาดหวังจึงเปรียบเสมือนเป็นแรงผลักดันให้เกิดความต้องการซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษย์แต่ละบุคคลก็มีความคาดหวังไม่เท่ากันในแต่ละช่วงเวลาหรือสถานการณ์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในสถานะที่สิ่งแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลง

ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ (2550) ได้กล่าวว่า โมเดลการจูงใจของ Porter and Lawler ได้กำหนดทฤษฎีความคาดหวังโดยแสดงความสัมพันธ์ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2.2 แสดงโมเดลการจูงใจของ Porter and Lawler

ในโมเดลการจูงใจของ Porter and Lawler ได้กำหนดทฤษฎีความคาดหวังโดยประยุกต์ใช้โมเดลนี้สำหรับผู้บริหารสามารถสรุปได้ดังนี้

ในโมเดลนี้ได้ระบุว่า ความพยายามขึ้นกับมูลค่าของรางวัลบวกกับพลังงานของบุคคลและความน่าจะเป็นของการได้รับรางวัล ความพยายามที่จะรับรู้และความน่าจะเป็นในการได้รับรางวัล การได้รับอำนาจจากการทำงานที่แท้จริง จากการเก็บข้อมูลของการทำงานที่แท้จริง ถ้าบุคคลทราบว่า เขาจะทำงานหรือถ้าเขาทำงานเขาจะมีความพอใจจากการใช้ความพยายามและทราบถึงความน่าจะเป็นในการได้รับรางวัล ส่วนการทำงานที่เป็นจริง เป็นการพิจารณาใช้หลักความพยายามโดยได้รับอำนาจจากความสามารถเฉพาะตัวเป็นขอบเขตซึ่งบุคคลเข้าใจเป้าหมายกิจกรรมที่ต้องการและส่วนต่าง ๆ ของงานการทำงานนำไปสู่รางวัลก่อให้เกิดความรู้สึกประสบความสำเร็จสูงสุดในชีวิตและเป็นรางวัลที่ไม่มีตัวตน เช่น สภาพการทำงานและสถานะ รางวัลเหล่านี้จะช่วยให้บุคคลมองเห็นความเป็นไปได้ซึ่งจะนำไปสู่ความพึงพอใจ รางวัลที่เหมาะสมกับความพยายามจะมีผลกระทบต่อความพึงพอใจของแต่ละบุคคล ตลอดจนมูลค่าของรางวัลที่แท้จริงจะมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจด้วย

โดยสรุป ทฤษฎีความคาดหวังเป็นส่วนหนึ่งของการอธิบายพฤติกรรมการทำงานของบุคคล ความคาดหวังจึงอธิบายในความหมายของการจูงใจ (Motivation) และในขณะเดียวกันความคาดหวังและการจูงใจเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) อันส่งผลให้เกิดความรู้ความเข้าใจและ

ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมของแต่ละบุคคลซึ่งใช้ในความหมายของความคาดหวัง (Expectancy)

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง สรุปได้ว่าความคาดหวังก็คือ ความเชื่อของมนุษย์ที่มีอยู่ในตัวบุคคลทุกคนที่ตั้งใจทำอะไรแล้วจะมีความคาดหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนอย่างใดอย่างหนึ่งที่ทำนายไว้ ทั้งนี้เพื่อเป็นกำลังใจที่จะนำไปสู่ความภาคภูมิใจของตนเองตามความสามารถที่มีอยู่ของบุคคลนั้น ๆ จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับภาระและกลยุทธ์ในการดำเนินธุรกิจ

แนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม

ความหมายของการเตรียมความพร้อม

กฤษมา ยกชู (2553) ได้กล่าวว่า การเตรียมความพร้อม หมายถึง การแสดงออกของบุคคลทางด้านความคิด ความรู้สึก ทักษะและการแสดงพฤติกรรมในการเตรียมตัว เพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ โดยสามารถควบคุมตนเองประกอบกับการวางแผนใช้เวลาที่เหมาะสม มีการเอาใจใส่หมั่นฝึกฝน เพื่อให้บรรลุในเป้าหมายที่ต้องการ

อรุณพร เนียมสุวรรณ (2549) ได้กล่าวว่า การเตรียมความพร้อม หมายถึง การแสดงพฤติกรรมของบุคคลในการเตรียมตัว เพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้หรือกระทำการต่าง ๆ โดยสามารถควบคุมตนเอง เพื่อให้เกิดความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ สำหรับการเรียนรู้หรือการกระทำการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ

Lieberman David, A. (1992) กล่าวถึง การเตรียมความพร้อม หมายถึง การที่บุคคลมีการวางแผนให้กับตนเองเพื่อให้พร้อมที่จะเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ทำให้บุคคลเกิดความพอใจและเกิดสิ่งที่มุ่งหวังไว้

สรุปได้ว่า การเตรียมความพร้อม หมายถึง สภาพที่เตรียมพร้อมในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้สามารถลุล่วงและสำเร็จภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

ฐานะของประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งในสมาชิกการก่อตั้งอาเซียน รัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญในการเตรียมความพร้อมของประเทศ เพื่อผลักดันให้เกิดการสร้างประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 ที่เน้นการปฏิบัติและเชื่อมโยงยิ่งขึ้น เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนในทุกภูมิภาค ตามที่ปรากฏในปฏิญญาชะอำ หัวหิน ว่าด้วยแผนงานสำหรับประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2552 - 2558 ซึ่งประเทศไทยมีข้อผูกพันร่วมกับสมาชิกอาเซียนที่จะส่งเสริมให้ประชาชนอาเซียนมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการรวมตัวของอาเซียน และกระบวนการเป็นประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ ในวาระที่ไทยดำรงตำแหน่งประธานอาเซียน เมื่อปี 2522 รัฐบาลไทยได้ผลักดันให้เกิดการบรรลุเป้าหมายกฎบัตรอาเซียน (Realizing the ASEAN Charter) การเสริมสร้างประชาคมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Revitalizing a People - Center ASEAN Community) และการเน้นย้ำความมั่นคงของประชาชนในภูมิภาค (Reinforcing Human Security for all) เป็นต้น อันจะทำให้ประชาชนสามารถก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนได้อย่างบรรลุผลได้ภายในปี 2558

โดยมีจุดมุ่งหมายในการนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนที่สมบูรณ์ โดยสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม การเมืองและความมั่นคง โดยที่ประชาคมอาเซียน ซึ่งทั้ง 3 เสาหลักมีความสำคัญที่เท่าเทียมกันซึ่งควรมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องไปพร้อม ๆ กัน การกำหนดที่จะก้าวไปสู่ประชาคมเป็นวาระแห่งชาติเพื่อประกอบกันเป็นประชาคมอาเซียนที่ครบถ้วนสมบูรณ์ โดยมีคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติเป็นกลไกระดับประเทศในการประสานการดำเนินงานและติดตามความคืบหน้าในภาพรวมทุกเสา และมีหน้าที่สำคัญในการผลักดันและสนับสนุนหน่วยงานราชการต่าง ๆ ในการดำเนินการเพื่อก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน และได้มีการจัดทำแผนงานแห่งชาติสำหรับการก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนด้วย (จุฬารัตน์ แสงบุญนา, 2554)

การเตรียมความพร้อมของประเทศไทย

1. การเตรียมความพร้อมของภาครัฐ โดยกระทรวงการต่างประเทศได้เสนอให้มีการจัดตั้งกลุ่มงานหรือส่วนงานที่รับผิดชอบประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยตรง (ASEAN Unit) ในแต่ละหน่วยงาน การพัฒนาศักยภาพข้าราชการทั้งด้านการทำงานในเวทีระหว่างประเทศและทักษะภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้าน นอกจากนี้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกำลังเร่งรัดการดำเนินการแก้ไขและปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับพันธกรณีของไทยภายใต้กรอบอาเซียน

2. การเตรียมความพร้อมของภาคประชาชน ในการสร้างความตระหนักรู้และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียนโดยผ่าน

- กิจกรรมอาเซียนสัญจร กิจกรรมวันอาเซียน โครงการสัมมนาครูต้นแบบสู่ประชาคมอาเซียน ค่ายยุวทูตอาเซียน การจัดทำสื่อเผยแพร่ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ รายการโทรทัศน์ วิทยูสราชมรมย์ของกระทรวงการต่างประเทศ รวมทั้งการจัดสัมมนาและการส่งวิทยากรบรรยาย ซึ่งที่ผ่านมาได้ดำเนินการแล้วปีละกว่า 200 ครั้ง

- เครือข่ายศูนย์อาเซียนศึกษาและหลักสูตรอาเซียนศึกษา ภายใต้ความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการ

3. การเตรียมความพร้อมของภาคเอกชน มีผู้แทนภาคเอกชนในคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ ได้แก่ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและสมาคมธนาคารไทยโดยกระทรวงการต่างประเทศได้ประสานงานอย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานทั้งสามข้างต้นเพื่อพัฒนาศักยภาพของภาคเอกชนให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันและสามารถใช้โอกาสจากการเปิดตลาดเสรีอาเซียนได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งความสำคัญกับการจัดทำยุทธศาสตร์เพื่อลดทอนผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อภาคธุรกิจไทย โดยเฉพาะกับผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม

ข้อมูลเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

ความเป็นมาของอาเซียน

กรมาอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ (2555) ได้กล่าวว่า อาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of Southeast Asian Nations หรือ ASEAN) ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพ (The Bangkok Declaration) ซึ่งได้มีการลงนามที่วังสราญรมย์ เมื่อวันที่ 8

สิงหาคม 2510 โดยการริเริ่มของสมาชิกผู้ก่อตั้งมี 5 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย ซึ่งมีผู้แทนทั้ง 5 ประเทศประกอบด้วย

- นายอาดัม มาลิก (รัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศอินโดนีเซีย)
- นายตุน อับดุล ราซัค บิน ฮุสเซน (รองนายกรัฐมนตรีและตำแหน่งรัฐมนตรีกลาโหมและรัฐมนตรีกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติของประเทศมาเลเซีย)

- นายนาซิโซ รามอส (รัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศฟิลิปปินส์)

- นายเอส ราซาร์ตันัม (รัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศสิงคโปร์)

- พันเอก (พิเศษ) ถนัด คอมันตร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของประเทศไทย)

ทั้งนี้ในเวลาต่อมาได้มีประเทศต่าง ๆ เข้าเป็นสมาชิกเพิ่มเติม ได้แก่ ประเทศบรูไนดารุสซาลาม (เป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 8 มกราคม พ.ศ.2527) เวียดนาม (เป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ.2538) ประเทศลาวและประเทศพม่า (เป็นสมาชิกเมื่อ 23 กรกฎาคม พ.ศ.2540) และประเทศกัมพูชา (เป็นสมาชิกเมื่อ 30 เมษายน พ.ศ.2542) ตามลำดับ ทั้งนี้ ในปัจจุบันมีสมาชิกอาเซียนทั้งหมด 10 ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งอาเซียน คือ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค ชำรงไว้ซึ่งสันติภาพและเสถียรภาพความมั่นคงทางการเมือง สร้างความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม การกินดีอยู่ดีของประชาชนบนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิก โดยแบ่งเป็นรายละเอียดได้ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือกันและกันในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์และการบริหาร

2. เพื่อส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงส่วนภูมิภาค

3. เพื่อส่งเสริมและเสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจและพัฒนาการทางวัฒนธรรมในส่วนภูมิภาค

4. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

5. เพื่อให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปแบบของการฝึกอบรมและการวิจัยและส่งเสริมการศึกษาด้านเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

6. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายโอกาสทางการค้า ตลอดจนปรับปรุงการขนส่งและการคมนาคม

7. เพื่อส่งเสริมความร่วมมืออาเซียนกับประเทศอื่น ๆ องค์การความร่วมมือแห่งภูมิภาคอื่น ๆ และองค์การระหว่างประเทศ

หน่วยงานที่ทำหน้าที่ประสานงานและติดตามผลการดำเนินงานในกรอบอาเซียน
ประกอบด้วย

1. สำนักเลขาธิการอาเซียน (ASEAN Secretariat) ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย เป็นศูนย์กลางในการติดต่อระหว่างประเทศสมาชิก โดยมีเลขาธิการอาเซียน (Secretary - General of ASEAN) เป็นหัวหน้าสำนักงาน ที่ผ่านมาผู้แทนจากประเทศไทยดำรง ตำแหน่งเลขาธิการอาเซียนแล้ว

ท่าน คือ ฯพณฯ นายแผน วรณเมธี ระหว่างปี 2527 – 2529 ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ ระหว่างปี 2551 – 2555

2. สำนักงานเลขาธิการแห่งชาติ (ASEAN National Secretariat) เป็นหน่วยงานระดับกรม ในกระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียน มีหน้าที่ประสานกิจการอาเซียนและติดตามผลการดำเนินงานในประเทศนั้น

3. สำหรับประเทศไทยหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ และคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (Committee of Permanent Representatives - CPR) ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนระดับเอกอัครราชทูตที่ได้รับการแต่งตั้งมาจากประเทศที่เป็นสมาชิก โดยมีภารกิจในการสนับสนุนการทำงานของคณะรัฐมนตรีประชาคมอาเซียนและองค์การระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา รวมทั้งประสานงานกับสำนักเลขาธิการอาเซียนและสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ ตลอดจนดูแลความร่วมมือของอาเซียนกับหุ้นส่วนอื่น ๆ ภายนอก ประเทศไทยได้แต่งตั้งเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรประจำอาเซียนและมีคณะผู้แทนถาวรไทยประจำอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา

กฎบัตรอาเซียน

กฎบัตรนี้ของอาเซียนมีฐานะเป็นนิติบุคคล วัตถุประสงค์ของกฎบัตรเป็นการประมวลบรรทัดฐาน (Norm) และค่านิยม (Value) ของอาเซียนที่สรุปได้ดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ การสร้างตลาดและฐานการผลิตในทีเดียวและความสามารถในการแข่งขันสูง การรวมตัวทางด้านเศรษฐกิจที่มีการเคลื่อนย้ายของสินค้า/บริการ แรงงาน การลงทุนและทุน

ด้านความมั่นคงของมนุษย์ บรรเทาความยากจน และลดช่องว่างการพัฒนา ส่งเสริมพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ผ่านความร่วมมือด้านการศึกษา และการเรียนรู้ตลอดชีพ

ด้านสังคม ส่งเสริมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง สร้างสังคมที่ปลอดภัยและมั่นคงจากยาเสพติด เพิ่มพูนความอยู่ดีกินดีของประชาชนในอาเซียน ผ่านโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงการพัฒนามนุษย์ – สวัสดิการและสังคม ความยุติธรรม

ด้านสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่คุ้มครองสภาพแวดล้อม ความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

ด้านวัฒนธรรม ส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียน โดยเคารพความหลากหลาย และอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม

ด้านการเมืองความมั่นคง คุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมประชาธิปไตย เพิ่มพูนหลักนิติธรรมและหลักธรรมาภิบาล ตอบสนองต่อสิ่งที่ท้าทายยู่ต่อความมั่นคง เช่น การก่อการร้าย เป็นต้น

หลักการของกฎบัตร อยู่บนพื้นฐานของกฎหมายระหว่างประเทศ เช่น การไม่แทรกแซงกิจการภายใน การระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี สิ่งที่น่าหนักคือ การรวมศูนย์กับความสัมพันธ์กับภายนอก จึงทำให้กฎบัตรนี้เป็นเสาหลักของการสร้างประชาคมอาเซียน และต่อยุ่ถึงข้อผูกมัดทางกฎหมายของข้อตกลงอาเซียนต่าง ๆ

กลไกของอาเซียน ให้ที่ประชุมสุดยอดอาเซียนเป็นองค์สูงสุดในการกำหนดนโยบายของอาเซียน โดยมีการประชุมปีละ 2 ครั้ง มีคณะรัฐมนตรีประสานงานอาเซียนที่มาจากรัฐมนตรี

ต่างประเทศเป็นผู้บริหารงานทั่วไป และคณะรัฐมนตรีประชาคมอาเซียนสามารถดำเนินการตามพันธะกรณีในแต่ละสาขา เลขาธิการเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่บริหารมีหน้าที่ติดตามความคืบหน้าในกิจการต่าง ๆ ของอาเซียน รวมทั้งคณะผู้แทนถาวรประจำอาเซียนเพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียน

การบริหารงาน ประธานอาเซียนดำรงตำแหน่งวาระ 1 ปี และประเทศที่เป็นประธานอาเซียนจะรับตำแหน่งประธานของกลไกของอาเซียนทุกตำแหน่ง อาทิ ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน คณะมนตรีประสานงานอาเซียน คณะมนตรีประชาคมอาเซียนคณะต่างๆ ประธานผู้แทนถาวรประจำอาเซียน

จากกำหนดให้มีการประชุมสุดยอดปีละ 2 ครั้ง แสดงว่า อาเซียนกำลังให้ที่ประชุมสุดยอดมีบทบาทเชิงบริหารอย่างใกล้ชิดกับการปฏิบัติงานมากขึ้น แทนที่จะให้ที่ประชุมสุดยอดเป็นเพียงพิธีกรรมทางการทูต รวมทั้งการบริหารงานที่ทำให้มีการสอดคล้องกับประธานอาเซียนย่อมแสดงถึงความพยายามเพิ่มสมรรถนะขององค์กรในด้านประสิทธิผลของคณะทำงานด้านต่าง ๆ มากขึ้น

ข้อบังคับ คือ การให้มืองค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน ปัจจุบันอยู่ระหว่างการร่างข้อบังคับ โดยคณะทำงานระดับสูง ขณะที่บทบาทของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนในประเทศสมาชิก ทำให้สามารถคาดหวังองค์กรนี้ในฐานะเวทีของการเรียกร้องสิทธิและสร้างพื้นที่ต่อการรับรู้จากสาธารณะ

ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)

จูไรรัตน์ แสงบุญนา (2554) ได้กล่าวไว้ว่า ในโลกที่เต็มไปด้วยความท้าทายพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงเกิดการแข่งขันที่สูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประเทศสมาชิกเห็นพ้องต้องกันที่จะให้ความสำคัญของการมีความร่วมมืออย่างใกล้ชิด เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาศักยภาพในการร่วมมือกัน ปัญหาและความท้าทาย ตลอดจนการสร้างการแข่งขันและอำนาจต่อรองให้แก่ประเทศสมาชิก ผู้นำอาเซียนได้ลงนามร่วมกัน ในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือต่าง ๆ ในอาเซียน ฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ภายในปี 2563 (ค.ศ.2020) ซึ่งต่อมาผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบให้เร่งรัดการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนให้เร็วขึ้นกว่าเดิมอีก 5 ปี คือ ภายในปี 2558 (ค.ศ.2015) โดยเล็งเห็นว่าสถานการณ์โลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อาเซียนจำเป็นต้องปรับตัวเพื่อให้สามารถคบหาทบทวนในการดำเนินความสัมพันธ์ในภูมิภาคและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง จึงสนับสนุนการรวมตัวและการร่วมมืออย่างรอบด้าน ในด้านการเมืองให้จัดตั้งเป็น "ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน" หรือ ASEAN Political - Security Community (APSC) ในด้านเศรษฐกิจให้จัดตั้งเป็น "ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน" หรือ ASEAN Economic Community (AEC) และในด้านสังคมและวัฒนธรรมให้จัดตั้งเป็น "ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน" หรือ ASEAN Socio - Cultural Community (ASCC) มีรายละเอียดดังนี้

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community – APSC) มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างและการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพความมั่นคงของภูมิภาค เพื่อให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และสามารถที่จะแก้ไขปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี อาเซียนจึงได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community Blueprint) โดยเน้นใน 3 ประการ คือ

1.1 การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน ครอบคลุมถึงกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นเพื่อร่วมกันทำ ในการสร้างความเข้าใจระบบสังคมและวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกันของสมาชิกประเทศ อาเซียน ส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองไปในแนวทางเดียวกัน เช่น หลักของประชาธิปไตย การ ส่งเสริมคุ้มครองสิทธิมนุษยชน สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคสังคม การต่อต้านการทุจริต การ ส่งเสริมหลักนิติธรรมและหลักธรรมาภิบาล เป็นต้น

1.2 ส่งเสริมความสงบสุขและการรับผิดชอบร่วมกัน ในการรักษาความมั่นคงสำหรับ ประชาชนที่ครอบคลุมทุกด้าน เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในรูปแบบเดิมในการสร้างมาตรการความไว้ นใจเชื่อใจและการระงับข้อพิพาท เพื่อป้องกันสงครามโดยสันติและให้ประเทศสมาชิกอาเซียน อยู่ด้วยกันโดยสงบสุขและไม่มีความหวาดระแวง การขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบ ใหม่ ได้แก่ การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด การค้ามนุษย์ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมการป้องกันและการจัดการภัยธรรมชาติและภัยพิบัติ เป็นต้น

1.3 การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก เพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนใน ความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบอาเซียน+3 กับจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และการประชุมเอเชีย ตะวันออก ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งกับประเทศเพื่อนบ้านและองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ เป็นต้น

2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Political - Security Community - AEC)

มีวัตถุประสงค์เพื่อให้อาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกันและมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุนและแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี อาเซียนได้จัดทำแผนงาน การจัดตั้งประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการการ ดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 4 ด้าน คือ

2.1 การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว (Single Market and Production Base) โดยจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานมีฝีมือและการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรี มากขึ้น

2.2 การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยให้ ความสำคัญกับประเด็นนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน อย่างเสรี การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษีและการพัฒนาโครงสร้าง พื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน)

2.3 การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ให้มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อม และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่าง ๆ

2.4 การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของ อาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาคเพื่อให้อาเซียนมีท่าทีร่วมกันอย่างชัดเจน

3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community – ASCC)

อาเซียนตั้งเป้าประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ในปี 2558 โดยมีมุ่งหวังประชาคมที่มี ประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมที่มีแต่ความเอื้ออาทร เกิดการแบ่งปันซึ่งประชากรอาเซียนจะมีสภาพ ความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาทุกด้าน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน ส่งเสริมการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน (ASEAN Identity) เพื่อ

รองรับการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน โดยได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community Blueprint) ประกอบไปด้วยความร่วมมือทั้ง 6 ด้าน ได้แก่

- 3.1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- 3.2 การคุ้มครองและสวัสดิการทางสังคม
- 3.3 สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม
- 3.4 ความยั่งยืนทางด้านสิ่งแวดล้อม
- 3.5 การสร้างอัตลักษณ์ของอาเซียน
- 3.6 การลดช่องว่างของการพัฒนา

ทั้งนี้โดยมีกลไกการดำเนินงาน ได้แก่ การประชุมรายสัปดาห์ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส และระดับรัฐมนตรีและคณะมนตรีประชาคม สังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

เครื่องหมาย/สัญลักษณ์

สัญลักษณ์อาเซียน ได้แก่ รวงข้าวสีเหลือง 10 มัด นำมามัดรวมกัน แสดงถึงความไฝ่ฝันของบรรดาผู้ก่อตั้งอาเซียนให้มีอาเซียนที่ประกอบด้วยบรรดาประเทศทั้งหมดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผูกพันกันอย่างมีมิตรภาพและเป็นหนึ่งเดียว มีตัวอักษรคำว่า "Asean" สีน้ำเงินอยู่ใต้ภาพ อันแสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกันเพื่อความมั่นคง สันติภาพ เอกภาพ และความก้าวหน้าของประเทศสมาชิกอาเซียน ส่วนวงกลมสีแดง ขอบสีขาวและน้ำเงิน ซึ่งแสดงถึงความเป็นเอกภาพของอาเซียน

ธงอาเซียน และดวงตราอาเซียน แสดงถึงเสถียรภาพ สันติภาพความสามัคคี และพลวัตของอาเซียน สีของธง ได้แก่ น้ำเงิน แดง ขาว และเหลือง แสดงถึงสีหลักในธงชาติของบรรดารัฐสมาชิกอาเซียนทั้งหมด โดยสีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและเสถียรภาพ สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและความก้าวหน้า สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ และสีเหลือง หมายถึงความเจริญรุ่งเรือง

คำขวัญของอาเซียน

คือ "วิสัยทัศน์เดียว อัตลักษณ์เดียว ประชาคมเดียว" (One Vision, One Identity, One Community)

ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ

แนวคิดเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ความเป็นมาเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษ

สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (2557) ได้กล่าวถึง เขตเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone) เป็นลักษณะเขตพื้นที่การประกอบอุตสาหกรรมและการค้าที่มีเงื่อนไขสิทธิพิเศษบางประการแตกต่างจากการประกอบธุรกิจ โดยทั่วไปประโยชน์ในการส่งเสริมการลงทุนและพัฒนาประเทศจะมีรูปแบบและเรียกชื่อแตกต่างกัน เช่น ในประเทศจีนเรียกว่า “เขตเศรษฐกิจพิเศษ” (Special Economic Zone) ประเทศมาเลเซีย เรียกว่า “เขตการค้าเสรี” (Free Trade Zone) ประเทศเกาหลี เรียกว่า “เขตส่งออกเสรี” (Free Export Zone) ซึ่งในปัจจุบันเขตเศรษฐกิจพิเศษมีอยู่ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาทั้งในตะวันออกกลาง ลาติน

อเมริกา ยุโรปตะวันออก รวมทั้งภูมิภาคเอเชีย โดยจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้นให้กลุ่มวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การพาณิชย์ ซึ่งเป็นแหล่งการเงินโดยพัฒนากระบวนการเหล่านี้มาจากประเทศทุนนิยมและประเทศคอมมิวนิสต์ สำหรับประเทศคอมมิวนิสต์ได้นำแนวความในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษมาใช้ เพื่อพัฒนาระบบเศรษฐกิจเสรีเนื่องจากเขตเศรษฐกิจพิเศษสามารถดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติให้เข้ามาลงทุนในพื้นที่ที่กำหนดไว้

ศิริเพ็ญ แดปรเมศามัย (2549) ได้กล่าวไว้ว่า ประเภทของธุรกิจที่สามารถลงทุนประกอบกิจการในเขตเศรษฐกิจนั้นจึงมิได้จำกัดเฉพาะการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมเท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมถึงการลงทุนในด้านอื่น ๆ อย่างกว้างขวาง เช่น ด้านเกษตรกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว การบริการ เป็นต้น ซึ่งเป็นการเปิดกว้างสำหรับนักลงทุนในการเลือกประเภทกิจการที่จะลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจโดยดึงดูดนักลงทุนต่างชาติ ให้มีการเข้ามาลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษอันเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านเศรษฐกิจกับต่างประเทศ

ความหมายของเขตเศรษฐกิจพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (2556) ได้ให้ความหมายของคำว่า เขตเศรษฐกิจพิเศษ คือ พื้นที่ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวกและให้สิทธิพิเศษบางประการ ในการดำเนินกิจการต่าง ๆ เช่น การอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว การบริการ การผังเมือง การอยู่อาศัยที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีหรือการอื่นใดอันครอบคลุมกว้างขวาง การจัดพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษมิใช่ปรากฏการณ์ใหม่ แต่การจัดพื้นที่เขตเศรษฐกิจเป็นปรากฏการณ์ที่พบเห็นได้ในภูมิภาคทั่วโลก ภายใต้การสนับสนุนขององค์กรพัฒนาอุตสาหกรรมของสหประชาชาติและธนาคารโลก ทั้งในเอเชีย ละตินอเมริกาและตะวันออกกลาง แนวความคิดเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษมีวัตถุประสงค์หลักในการกระจายการพัฒนาไปสู่พื้นที่ต่าง ๆ เพื่อมิให้การพัฒนากระจุกตัวเฉพาะในเมืองใหญ่ โดยใช้กิจกรรมทางเศรษฐกิจเป็นตัวนำในการพัฒนา เพราะนอกจากจะช่วยกระจายไปสู่พื้นที่เฉพาะที่ได้รับการจัดตั้งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษอันเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่เฉพาะและพื้นที่ใกล้เคียงอีกด้วย

วุฒิสภา (2548) ได้กล่าวถึง รายงานของคณะกรรมการธิการเศรษฐกิจการพาณิชย์และอุตสาหกรรมวุฒิสภาพิจารณา ได้ให้ความหมายของเขตเศรษฐกิจพิเศษ หมายถึง พื้นที่แห่งหนึ่งแห่งใดที่ได้รับการกำหนดและพัฒนาขึ้นมาภายใต้กฎหมายและการบริหารงานกิจการในลักษณะเฉพาะซึ่งภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าวนี้ จะมีการปรับปรุงลักษณะกายภาพของอสังหาริมทรัพย์ เพื่อให้เกิดความพร้อมที่จะรองรับการลงทุนจากต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีการเสนอสิทธิพิเศษต่าง ๆ มากมายเพื่อเป็นการดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติเช่นการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี การอำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจการและบริการขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ตั้งแต่ระบบขนส่ง ระบบไฟฟ้า ระบบประปา นอกจากนี้ยังจัดให้มีกิจการสนับสนุนและกิจการต่อเนื่อง ได้แก่ การจัดให้มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม สุขอนามัยและพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชน เป็นต้น ซึ่งการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าวนี้ถือเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมท้องถิ่นนั้นให้มีความเจริญมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้มีการลงทุนภายในประเทศ โดยมีรูปแบบการบริหารงานและให้สิทธิพิเศษแก่ผู้ลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยมี

กฎเกณฑ์แตกต่างกันไปจากกฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับปกติ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้วยการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นประตูการค้า ในฐานการผลิตอุตสาหกรรมและการระบายสินค้าของนักลงทุนทั้งในและต่างประเทศ โดยใช้วัตถุดิบและแรงงานจากพื้นที่โดยรอบจากภายในและภายนอกประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อผ่อนคลายกฎระเบียบที่เป็นสิ่งกีดขวางทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ พร้อมปรับปรุงกฎหมายนโยบายสนับสนุนการลงทุนในประเทศทั้งด้านสิทธิประโยชน์จัดตั้งศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One - Stop Service) การผ่อนปรนใช้แรงงานต่างด้าว และการทำธุรกรรมเงินตราต่างประเทศส่งเสริมชุมชนในฐานรากให้มีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจากการเพิ่มปริมาณการค้าการลงทุนการผลิตโดยเฉพาะการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ตลาดระดับภาคและประเทศ นำไปสู่การจ้างงานลดปัญหาการว่างงานเพื่อเพิ่มรายได้ และการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภคต่าง ๆ จะช่วยให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่สภาพแวดล้อมโดยรอบของชุมชนดีขึ้น นอกจากนี้การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษขึ้นเป็นการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของประเทศให้สูงขึ้น ย่อมส่งผลให้เศรษฐกิจเกิดการขยายตัว สนับสนุนความมั่นคงและแก้ปัญหาสังคม ได้แก่ ลดการเคลื่อนย้ายแรงงานและยาเสพติด รวมทั้งการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะด้านอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบ (หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน, 2553)

รูปแบบของเขตเศรษฐกิจพิเศษ

วิมล ปันคง (2557) ได้กล่าวถึง การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษอาจจัดตั้งได้หลายรูปแบบเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับนักลงทุนโดยการให้สิทธิประโยชน์และกำหนดเงื่อนไขในการประกอบการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศรูปแบบของเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ประเทศต่าง ๆ นำมาใช้ ได้แก่ เขตการค้าเสรี เขตอุตสาหกรรมเสรี เขตปลอดภาษี เขตการค้าชายแดนเสรี เป็นต้น

เขตการค้าเสรี

เขตการค้าเสรี (Free Trade Area : FTA) หมายถึง การรวมกลุ่มเศรษฐกิจโดยมีเป้าหมายในการลดภาษีศุลกากรระหว่างกันภายในในกลุ่มลงให้เหลือน้อยสุดหรือเป็น 0 % และใช้อัตราภาษีปกติที่สูงกว่ากับนอกกลุ่มรวมทั้งการลดมาตรการการทำเขตการค้าเสรี ในอนาคตมุ่งในด้านการเปิดเสรีด้านสินค้า (Goods) โดยลดภาระที่มีใช้ภาษีเป็นหลัก รวมไปถึงการเปิดเสรีด้านบริการ (Services) ด้วยเขตการค้าเสรีในปัจจุบัน ได้แก่ NAFTA และ AFTA

เขตอุตสาหกรรมเสรี

เขตอุตสาหกรรมเสรี (Free Industrial Zone) หมายถึง พื้นที่ที่บริษัทในประเทศหรือบริษัทต่างประเทศจัดตั้งขึ้น เพื่อผลิตสินค้าและบริการในการแข่งขันกับตลาดในต่างประเทศ โดยมีมาตรการจูงใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษีในการเข้ามาเป็นแรงจูงใจในการลงทุนต่าง ๆ ในเขตอุตสาหกรรมเสรี

เขตปลอดภาษี

เขตปลอดภาษี (Free Trade Zone) หมายถึง บริเวณที่อยู่ใกล้ท่าเรือหรือท่าอากาศยานที่อนุญาตให้นำเข้าสินค้าโดยไม่ต้องเสียภาษี เป็นการนำเข้าเพื่อส่งไปยังประเทศที่สามหรือนำเข้าเพื่อใช้ในการผลิตสินค้าสำหรับการส่งออก จัดตั้งขึ้นมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิตสินค้าของประเทศเพื่อส่งขายแข่งกับตลาดโลกมากขึ้น

เขตการค้าชายแดนเสรี

เขตการค้าชายแดนเสรี หมายถึง เขตพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปหรืออุตสาหกรรมที่ส่งเสริมการแปรรูปและกิจการอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวข้องกับการประกอบอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปหรืออุตสาหกรรมส่งเสริม สำหรับประเทศไทยในปัจจุบันมีโครงการนำร่อง 3 พื้นที่เกี่ยวกับการค้าชายแดนเสรี ได้แก่ อำเภอแม่สายและอำเภอเชียงแสนจังหวัดเชียงรายและอำเภอสะเดาจังหวัดสงขลา

เขตพัฒนาการส่งออก (แปรรูป)

เขตพัฒนาการส่งออก (แปรรูป) ในประเทศไทยมีตัวอย่างเช่น อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป หมายถึง 1) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการนำวัตถุดิบด้านการเกษตรการประมงจากต่างประเทศเข้ามาสู่ประเทศไทย เพื่อทำการแปรรูปในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในประเทศไทยหรือส่งออกไปยังต่างประเทศและ 2) อุตสาหกรรมเกี่ยวกับการนำวัตถุดิบด้านการเกษตรภายในประเทศมาทำการแปรรูปในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อส่งออกจำหน่ายผลิตภัณฑ์ไปยังต่างประเทศ

หลักกฎหมายเกี่ยวกับเขตเศรษฐกิจพิเศษ

หลักการพื้นฐานของกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษคือการตรากฎหมายขึ้น เพื่อนำมาใช้บังคับกับเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งการตรากฎหมายดังกล่าวจะรวมถึงกฎเกณฑ์ที่จะใช้เป็นหลักในการปฏิบัติสำหรับการดำเนินกิจการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งหลักการพื้นฐานของกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษประกอบไปด้วย หลักการรักษาอธิปไตยของชาติหลักความเสมอภาคและรักษาประโยชน์ซึ่งกันและกัน หลักการดูแลและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมายของนักลงทุน และหลักความสอดคล้องกับระเบียบประเพณีการค้าระหว่างประเทศ

หลักการรักษาอธิปไตยของชาติ

หลักการที่ดำเนินความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศโดยแต่ละประเทศจะต้องยึดถือและเคารพอธิปไตยซึ่งกันและกัน ถือเป็นหลักการที่สำคัญสำหรับกฎหมายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ดังนั้นบทบัญญัติเกี่ยวกับอธิปไตยของชาติจะต้องกำหนดไว้ในกฎหมายพิเศษนี้ เช่น นิติบุคคลบุคคลสถานประกอบการใด ๆ ภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษจะต้องอยู่ภายใต้และต้องปฏิบัติตามกฎหมายกฎระเบียบต่างๆของประเทศไทยทรัพย์สินต่าง ๆ สิทธิประโยชน์และกิจกรรมที่ชอบด้วยกฎหมายของชาวต่างชาติจะต้องได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายไทยนิติกรรมใด ๆ ที่ฝ่าฝืนกฎหมายหรือขัดต่อความสงบของประชาชน หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือกระทบกระเทือนถึงอำนาจอธิปไตยของชาติไทยย่อมตกเป็นโมฆะและไม่มีผลบังคับใช้ตามกฎหมาย

หลักความเสมอภาคและรักษาประโยชน์ซึ่งกันและกัน

เป็นหลักการที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ของนิติบุคคลหรือบุคคลธรรมดา ซึ่งมีนิติสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจต่อกันนั้น จะต้องเสมอภาคเท่าเทียมกัน อีกทั้งต่างก็มีอิสระในการเข้าทำนิติกรรม โดยปราศจากแรงกดดันหรืออำนาจบังคับใด ๆ การทำนิติกรรมใด ๆ ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียเปรียบหรือมีหน้าที่เพียงฝ่ายเดียวจะต้องได้รับการดูแลและกำกับจากรัฐเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ดังนั้นบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม การป้องกันการผูกขาดหรือการจำกัดทางการค้าหรือการป้องกันการทำสัญญาที่ไม่เป็นธรรม จะต้องเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายเขตเศรษฐกิจ

พิเศษ ดังนั้นหลักความเสมอภาคและรักษาประโยชน์ซึ่งกันและกัน ถือเป็นหลักการสำคัญของกฎหมายระหว่างประเทศอีกหลักหนึ่ง

หลักการดูแลและคุ้มครองสิทธิประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมายของนักลงทุน

การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษเกิดขึ้นโดยมีเป้าหมายเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศรวมถึงความต้องการที่จะได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีประโยชน์และการจัดการบริหารที่ทันสมัยจากต่างประเทศต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายจึงจำเป็นต้องมีนโยบายเศรษฐกิจพิเศษเพื่อจูงใจชาวต่างชาติ และเพื่อเป็นหลักประกันว่าเมื่อลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษแล้วสามารถทำกำไรได้ ดังนั้นนโยบายพิเศษจึงหมายความรวมถึงสิทธิพิเศษต่าง ๆ ที่นักลงทุนจะได้รับและหลักการในการคุ้มครองสิทธิผลประโยชน์ที่ชอบด้วยกฎหมายของนักลงทุนอันได้แก่

- 1) สิทธิลดหย่อนหรือยกเว้นด้านภาษีอากร
- 2) สิทธิพิเศษในการครอบครองหรือถือครองกรรมสิทธิ์อสังหาริมทรัพย์
- 3) หลักประกันในการนำเงินเข้ามาลงทุนและการส่งผลกำไรออกนอกประเทศ
- 4) การมีสิทธิเด็ดขาดในการบริหารกิจการของตนเองอย่างมีอิสระ โดยปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

5) ผลผลิตบางส่วนสามารถขายในตลาดภายในประเทศได้

6) ระยะเวลาประกอบการสามารถขยายหรือร่นได้

7) การเข้าออกประเทศสะดวกขึ้นตอนไม่ยุ่งยาก

หลักการสอดคล้องกับระเบียบประเพณีการค้าระหว่างประเทศ

เนื่องจากเขตเศรษฐกิจพิเศษมีความสัมพันธ์กับการนำเข้าเงินทุนต่างประเทศการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างประเทศและผลผลิตที่ผลิตได้มุ่งเน้นส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ ดังนั้น ประเพณีปฏิบัติทางการค้าระหว่างประเทศซึ่งยึดถือกันมานานจะต้องเป็นหลักการหนึ่งของกฎหมายเศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ไม่อาจขัดแย้งได้

ประโยชน์ของกฎหมายในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

กฎหมายเศรษฐกิจพิเศษสำหรับเขตเศรษฐกิจพิเศษนั้นเป็นเครื่องมือในการรักษาอธิปไตยและผลประโยชน์ด้านเศรษฐกิจของชาติเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับการสร้างสภาพแวดล้อมการลงทุนที่ดี และเป็นวิธีปรับระบบความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและส่งเสริมการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจที่สำคัญ อีกทั้งเป็นหลักประกันในการรักษาระเบียบกติกาของเศรษฐกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษและหลักประกันการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศและส่งเสริมความทันสมัยแก่เศรษฐกิจภายในประเทศ

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐและผู้ที่เกี่ยวข้อง

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับผู้ประกอบการ รัฐจะต้องมีมาตรการจูงใจมาตรการอำนวยความสะดวกและมาตรการหลักประกันและคุ้มครองแก่ผู้ประกอบการที่จะเข้ามาลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

1. มาตรการจูงใจ

ก. สิทธิประโยชน์ด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล

1) ผู้ประกอบการจะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีกำหนดระยะเวลา 8 ปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จาก

การประกอบกิจการนั้นและให้ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็นระยะเวลา 5 ปีนับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

2) ผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการขาดทุน ในระหว่างที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ สามารถนำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้นในระหว่างนั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลัง ระยะเวลาที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลมีกำหนดเวลาไม่เกิน 5 ปีนับแต่พ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหักกำไรสุทธิของปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้

3) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลายกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล หากผู้ประกอบการนำผลกำไร เป็นส่วนเพิ่มทุนหรือขยายกิจการเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนของกิจการเดิมหรือหากผู้ประกอบการมี ยอดส่งออกผลิตภัณฑ์เกินกว่าร้อยละ 80 ของผลผลิตทั้งหมดสามารถขอรับสิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้ นิติบุคคลอีกร้อยละ 25 ของภาษีเงินได้นิติบุคคล

4) คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จะได้รับยกเว้นหรือ ลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลหัก ณ ที่จ่ายมีกำหนดระยะเวลาและอัตราตามที่คณะกรรมการเขต เศรษฐกิจพิเศษกำหนด

5) ผู้ประกอบการต่างด้าวที่นำเงินเข้ามาลงทุนในกิจการภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จะได้รับยกเว้นเงินปันผลจากกิจการที่ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษเมื่อมีการส่งเงินปันผล ดังกล่าวนอกประเทศไทย

6) ผู้ประกอบการที่รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีเกี่ยวกับการส่งเสริมรักษาสิ่งแวดล้อม เข้ามาใช้ในกิจการที่ประกอบในเขตเศรษฐกิจพิเศษ มีสิทธิขอรับการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษี หัก ณ ที่จ่ายสำหรับการโอนค่าตอบแทนสิทธิในการรับโอนเทคโนโลยีจากต่างประเทศจากคณะกรรมการ เขตเศรษฐกิจพิเศษได้

7) สถาบันการเงินการประกันภัยที่ประกอบกิจการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จะได้รับ ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลประเภทกำไรจากอุตสาหกรรมที่ประกอบในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เมื่อมีการ ส่งกำไรดังกล่าวออกนอกประเทศไทย

ข. สิทธิพิเศษด้านค่าธรรมเนียมภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต

1) ผู้ประกอบการจะได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมอากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษี สรรพสามิตสำหรับเครื่องจักรอุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของสิ่งดังกล่าว ที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตสินค้าและของที่ต้องใช้ประกอบการก่อสร้างประกอบหรือติดตั้งเป็นโรงงานหรือ อาคารในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

2) ผู้ประกอบการจะได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมอากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษี สรรพสามิต สำหรับวัตถุดิบหรือของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อใช้ในการผลิตและเพื่อการส่งออกผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

3) ผู้ประกอบการจะได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมอากรขาออกภาษีมูลค่าเพิ่มและ ภาษีสรรพสามิตสำหรับผลิตภัณฑ์สิ่งพลอยได้ หรือสิ่งอันใดที่ได้จากการผลิตโดยใช้วัตถุดิบและ ได้ทำการผลิตในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เมื่อมีการส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือสิ่งพลอยได้หรือสิ่งอันใดนั้น ออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

4) ผู้ประกอบการจะได้รับการลดหย่อนค่าธรรมเนียมอากรขาเข้าภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิตจำนวนร้อยละ 50 สำหรับวัตถุดิบหรือของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อใช้ในการผลิตและจำหน่ายในราชอาณาจักรไทย

ค. สิทธิพิเศษด้านภาษีบำรุงท้องที่หรือภาษีท้องถิ่น

ผู้ประกอบการมีสิทธิที่จะได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีต่าง ๆ ที่เรียกเก็บโดยองค์กรท้องถิ่น เมื่อประกอบการตามประเภทหรือตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน กำหนดไว้สำหรับมาตรการจูงใจด้านภาษีอากรในส่วนนี้เป็นมาตรการจูงใจพื้นฐาน โดยทั่วไปที่มีการเสนอให้แก่นักลงทุนในประเทศไทยสำหรับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ใช้ในปัจจุบัน สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจ

ง. สิทธิพิเศษและประโยชน์ด้านอื่น ได้แก่

1) ผู้ประกอบการที่เป็นคนต่างด้าวสามารถถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินในเขตเศรษฐกิจพิเศษได้ตามจำนวนที่คณะกรรมการเขตเศรษฐกิจพิเศษกำหนด หรือมีสิทธิทำการเช่าหรือเช่าซื้อ อสังหาริมทรัพย์ในเขตเศรษฐกิจพิเศษมีกำหนดระยะเวลาไม่เกิน 50 ปีจากคณะกรรมการเขตเศรษฐกิจพิเศษ

2) ผู้ประกอบการต่างด้าวหรือคนต่างด้าวที่เป็นช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการสามารถทำงานและพำนักอยู่ในประเทศไทยได้

3) คู่สมรสหรือบุตรหรือผู้อยู่ในความอุปการะของคนต่างด้าวตาม สามารถพำนักอยู่ในประเทศไทยได้เช่นเดียวกับคนต่างด้าวนั้น

4) คนงานต่างด้าวสามารถเข้ามาทำงานในเขตเศรษฐกิจพิเศษได้เป็นการชั่วคราวแต่ไม่มีสิทธิพำนักในประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการเขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นกรณีพิเศษ

5) ผู้ประกอบการต่างด้าวสามารถประกอบกิจการตามบัญชี ก. ข. และค. ท้ายประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 281 ได้เมื่อได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน

6) ผู้ประกอบการสามารถนำค่าขนส่งค่าไฟฟ้า ค่าประปา ค่าบำรุงรักษาระบบกำจัดน้ำเสียหรืออากาศเสียหรือของเสียจำนวน 2 เท่าของจำนวนเงินที่ผู้ประกอบการได้เสียไป หักเป็นค่าใช้จ่ายในการประกอบกิจการเพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีได้

7) ผู้ประกอบการสามารถหักเงินที่ผู้ประกอบการได้ลงทุนในการติดตั้งหรือก่อสร้าง สิ่งอำนวยความสะดวกหรือรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจการออกจากกำไรสุทธิรวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินได้ลงทุน ในการนั้นโดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้ภายใน 10 ปีนับแต่วันที่มียาได้จากการลงทุน ทั้งนี้ นอกเหนือจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

8) ผู้ประกอบการสามารถนำเข้าหรือส่งออกเงินตราต่างประเทศอย่างเสรี

2. มาตรการอำนวยความสะดวก

1) รัฐจะอำนวยความสะดวกอันอาจเกี่ยวกับการรับจดทะเบียนการออกใบอนุญาต การตรวจสอบมาตรฐานหรือการกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับกิจการในเขตเศรษฐกิจพิเศษให้อยู่ในองค์กรเดียวและสถานที่เดียวกันภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการเขตเศรษฐกิจพิเศษ

2) รัฐจะอำนวยความสะดวกเพื่ลดขั้นตอนและร่นระยะเวลาสำหรับการจดทะเบียนหรือการขออนุญาตต่าง ๆ รวมถึงการพิจารณาหรืออนุมัติด้วย

3) รัฐจะอำนวยความสะดวกที่จะให้บริการคำปรึกษาด้านกฎหมายระเบียบประกาศต่าง ๆ ข้อมูลสถิติข่าวสารสารสนเทศที่ทันสมัยรอบด้านอย่างทันทีแก่ผู้ประกอบการโดยไม่คิดมูลค่า

4) รัฐจะอำนวยความสะดวกให้มีการจัดตั้งสถาบันการเงิน เพื่อำนวยความสะดวกด้านเงินทุนสินเชื่อ การให้คำปรึกษาการลงทุนการบริการโอนเงินระหว่างประเทศ หรือการออกหนังสือค้ำประกันแก่ผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยรัฐจะยกเว้นหรือลดหย่อนค่าธรรมเนียมภาษีต่าง ๆ ที่สถาบันการเงินดังกล่าวพึงต้องชำระตามกฎหมาย

5) รัฐจะอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งสถานพยาบาลสถาบันการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษาขึ้นในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

6) รัฐจะจัดให้มีระบบการกำจัดน้ำเสียและของเสียในรูปประบบรวมโดยคิดค่าบริการในอัตราต่ำเพื่อการรักษาคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

7) รัฐจะจัดสรรเงินกู้ระยะยาวดอกเบี้ยต่ำให้แก่ผู้ประกอบการกู้ยืม เพื่อใช้เป็นทุนในการประกอบกิจการเกี่ยวกับระบบรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม กิจการสถานพยาบาล กิจการสถานศึกษาในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

3. มาตรการให้หลักประกันและคุ้มครอง

1) รัฐจะไม่โอนกิจการของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษเป็นของรัฐ

2) รัฐจะไม่ประกอบกิจการเองในเขตเศรษฐกิจพิเศษอันเป็นการแข่งขันกับผู้ประกอบการ

3) รัฐจะไม่ผูกขาดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันกับผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

4) รัฐจะไม่ควบคุมราคาผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

5) รัฐจะไม่ออกคำสั่งหรือกฎระเบียบข้อห้ามหรือข้อจำกัดการส่งผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในเขตเศรษฐกิจพิเศษออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

6) รัฐจะไม่อนุญาตให้ส่วนราชการองค์กรของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจนำเข้าผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันกับผู้ประกอบการได้ทำการผลิตในเขตเศรษฐกิจพิเศษเข้ามาจำหน่ายภายในประเทศ โดยได้รับยกเว้นอากรขาเข้า

7) รัฐต้องมีนโยบายห้ามการนำเข้าผลิตภัณฑ์ชนิดเดียวกันกับผู้ประกอบการผลิตได้ในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยมากกว่าผู้ประกอบการพึงได้รับ

ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐกับองค์กรของรัฐต่างประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศ

รัฐจะต้องจัดให้มีการทำความตกลงกับรัฐต่างประเทศเพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์แก่ผู้ประกอบการภายในประเทศอันเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษด้วย เช่น

1. ข้อตกลงการค้าชายแดนกับประเทศที่มีเขตดินแดนติดต่อกับเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เช่น พม่า ลาว เป็นต้น

2. ข้อตกลงกับภาคีหลายฝ่าย ที่เอื้ออำนวยต่อผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เช่น โครงการสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ โครงการห้าเหลี่ยมเศรษฐกิจ และโครงการหกเหลี่ยมเศรษฐกิจ เป็นต้น

3. สนธิสัญญาทวิภาคีและพหุภาคีกับประเทศเพื่อนบ้าน
4. ข้อตกลงขององค์การการค้าระหว่างประเทศ เช่น AFTA, WTO, APEC เป็นต้น
5. ประมวลกฎระเบียบประเพณีทางการค้าระหว่างประเทศ

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการด้วยกัน

รัฐจะต้องวางกติกาด้วยการกำหนดกฎเกณฑ์ระเบียบต่าง ๆ กฎหมายให้ผู้ประกอบการแข่งขันกันอย่างเสรี (Fair Competition) บนพื้นฐานที่เท่าเทียมกันโดยปราศจากการแทรกแซงของรัฐขณะเดียวกันรัฐจะต้องมีองค์กรและกฎหมายเพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้ประกอบการ โดยจะต้องมีมาตรการทางกฎหมาย ดังนี้

1. ป้องกันไม่ให้เกิดสภาพการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม (Unfair Competition) ซึ่งอาจเกิดจากการแข่งขันที่รุนแรงเกินไปหรือแข่งขันที่เกินเลยขอบเขตอย่างไม่มีเหตุผลหรือไม่มีจรรยาบรรณทางการค้าหรือไม่สุจริตอันเป็นการกระทำของคู่แข่งรายหนึ่งที่มีเจตนามุ่งที่จะเอาเปรียบหรือประทุษร้ายก่อให้เกิดความเสียหายแก่คู่แข่งรายอื่นซึ่งผลเสียหายกระทบต่อผลประโยชน์ของผู้บริโภค เช่น

- การหมิ่นประมาททางการค้า (Trade Disparagement หรือ Trade Libel)
- การแสดงข้อความเท็จเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของตนเอง (False Representation about One's Own Product)

- การยกยอกความลับทางการค้า (Misappropriation of Trade Secrets)
- การละเมิดทางการค้า (Trade Infringements) เช่น การปลอมเลียนแบบเครื่องหมายการค้าเครื่องหมายบริการซึ่งทางการค้าสิทธิบัตรหรือการละเมิดสิทธิหรือการตกแต่งบรรจุภัณฑ์อันเป็นการเลียนแบบให้บุคคลอื่นหลงเชื่อ

2. ป้องกันไม่ให้เกิดการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม (Unfair Trade Practice) ซึ่งเกิดจากการกระทำของคู่แข่งที่มีเจตนาเอาเปรียบผู้บริโภคแต่ผลของมันเป็นการเอาเปรียบคู่แข่งรายอื่นเช่นการโฆษณาเท็จ (False Advertising) เป็นต้น กฎหมายเหล่านี้หากมีความสมบูรณ์และบังคับใช้ได้ผลก็จะเป็นการจูงใจและสร้างหลักประกันให้แก่ผู้ประกอบการที่จะเข้ามาลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษมากขึ้นและยังเป็นการสกัดผู้ประกอบการที่ไม่สุจริตเข้ามาในเขตเศรษฐกิจพิเศษด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกับผู้บริโภค

รัฐจะต้องมีมาตรการด้านป้องกันการผูกขาด (Antitrust) เพื่อไม่ให้ผู้ประกอบการใช้สถานภาพทางด้านเศรษฐกิจที่เหนือกว่าเอาเปรียบลูกค้าหรือผู้บริโภคที่อ่อนแอกว่า ด้วยการจำกัดทางการค้า (Restraint of Trade) หรือปฏิบัติทางด้านการค้าในการจำกัดสิทธิ (Restrictive Trade Practice) เช่น

1. การรวมหัวกำหนดราคา (Price Fixing หรือ Price Control)
2. การรวมหัวแบ่งเขตตลาด (Division of Markets)
3. การรวมหัวคว่ำบาตร (Group Boycotts)
4. การกำหนดราคาขายปลีก (Resale Price Maintenance)
5. การจำกัดลูกค้าและอาณาเขตการค้า (Customer and Territorial Restriction)
6. การผูกมัดค้าขายเฉพาะราย (Exclusive Dealing)
7. การทำสัญญาผูกมัดหรือข้อตกลงผูกมัด (Tying Contract of Tying Agreement)

8. การรวมหัวกันของการจัดการร่วม (Corporate Type of Combination) เช่น การควบบริษัท (Merger) การรวมบริษัท (Consolidation) การเข้าถือหุ้นหรือทรัพย์สินของผู้แข่งขันด้วยกัน (Stocks and Assets Acquisition) การเข้าเป็นกรรมการร่วมในบริษัทที่ทำธุรกิจแข่งขัน (Interlocking Directorates) รวมทั้งการรวมตัวกันในรูปของ Trust ซึ่งการกระทำดังกล่าวมีวัตถุประสงค์และผลแห่งพฤติกรรมก่อให้เกิดการกระจุกตัวของอำนาจเศรษฐกิจและผลกระทบต่อระบบการแข่งขันเสรีอื่นก่อให้เกิดภาวะการฉ้อแข่งขันน้อยลง

กฎหมายเหล่านี้หากมีความสมบูรณ์และมีการบังคับใช้ก็จะเป็นการป้องกันการเอารัดเอาเปรียบทางเศรษฐกิจ อันเป็นต้นเหตุของการก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในสังคมและทำให้ระบบเศรษฐกิจภายในเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนสามารถเติบโตได้บนสังคมที่เป็นธรรม เมื่อสังคมที่มีระบบเศรษฐกิจที่เป็นระเบียบและเป็นธรรมก็จะก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรให้เป็นประโยชน์ได้เต็มประสิทธิภาพ

ความสัมพันธ์กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความสัมพันธ์ของเขตเศรษฐกิจพิเศษกับหน่วยงานอื่น ๆ นั้นเป็นความสัมพันธ์ที่ค่อนข้างหลากหลายและเชื่อมโยงกับหน่วยงานทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับจังหวัดซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดจะดำรงตำแหน่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยกฎหมายเขตเศรษฐกิจพิเศษอยู่แล้วและมีหน้าที่บูรณาการแผนงานของจังหวัด เพื่อให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการเขตเศรษฐกิจพิเศษนอกจากความสัมพันธ์กับหน่วยงานในระดับจังหวัดแล้ว ในระดับท้องถิ่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือว่ามีส่วนสำคัญมากสำหรับเขตเศรษฐกิจพิเศษ เนื่องจากมีลักษณะการทำงานที่เกี่ยวข้องกันหลายประการ เช่น การจัดการพื้นที่ในกรณีที่พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทับซ้อนกับพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจปกครองและจัดการสาธารณะเหนือเขตของตนตามปกติ ในขณะที่การจัดการสาธารณูปโภคในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษก็เป็นหน้าที่ของเขตเศรษฐกิจพิเศษไป เช่นเดียวกับกับกรณีผู้ว่าราชการจังหวัด หัวหน้าคณะผู้บริหารท้องถิ่นต้องเข้าร่วมเป็นกรรมการในคณะกรรมการเขตเศรษฐกิจพิเศษด้วย สำหรับการบริหารจัดการอำนาจในการอนุมัติหรืออนุญาต การรับจดทะเบียนหรือรับแจ้งใด ๆ ให้เป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ให้ถือว่าเขตเศรษฐกิจพิเศษมีอำนาจเช่นนั้นด้วยโดยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงมีอำนาจบริหารจัดการเช่นเดียวกัน

ดังนั้น จึงเสมือนเป็นทางเลือกของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษว่าจะเลือกใช้บริการของหน่วยงานใดอย่างไรก็ตามในส่วนค่าธรรมเนียมหรือค่าบริการที่เขตเศรษฐกิจพิเศษได้ทำการจัดเก็บมาจะ ต้องนำบางส่วนส่งคืนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยไม่สามารถเก็บไว้เองทั้งหมด อย่างไรก็ตามการที่มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษดังกล่าวจะทำให้ท้องถิ่นสามารถมีรายได้จากภาษีอากรค่าธรรมเนียมและ ค่าบริการและยิ่งไปกว่านั้นในกรณีที่เขตเศรษฐกิจพิเศษกำหนดเงื่อนไขแก่ผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษในเรื่องส่งเสริมการพัฒนาสาธารณูปโภคหากการดำเนินการต่าง ๆ เป็นไปได้ด้วยดีสาธารณูปโภคใน ท้องที่ดังกล่าวจะได้มีการจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์โดยตรงแก่ผู้ประกอบการและเป็นประโยชน์ทางอ้อมแก่ประชาชนในท้องถิ่นดังกล่าว นอกจากนี้ยังเป็นการช่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประหยัดค่าใช้จ่ายในการจัดทำสาธารณูปโภคอีกด้วย นอกจากนี้หน่วยงาน

ส่วนจังหวัดและหน่วยงานท้องถิ่นยังมีหน่วยงานอื่นอีกมากมายที่เขตเศรษฐกิจพิเศษจะต้องเกี่ยวข้องด้วยไม่ว่าจะเป็น BOI หรือหน่วยงานท้องถิ่น

ข้อมูลทั่วไปของเขตเศรษฐกิจพิเศษอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

ประวัติความเป็นมาของจังหวัดตาก

จังหวัดตากเป็นจังหวัดมีความเป็นมาในประวัติศาสตร์ควรค่าแก่การสนใจและเป็นเมืองที่พระมหากษัตริย์ในอดีตได้เสด็จมาชุมนุมของกองทัพที่เมืองตากนี้แล้วถึง 4 พระองค์ คือ พ่อขุนรามคำแหงมหาราชทรงชนช้างกับขุนสามชนเจ้าเมืองฉอด สมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงประกาศอิสรภาพ ณ เมืองแครง และทรงยกทัพกลับราชอาณาจักรไทยโดยผ่านดินแดนเมืองตากเป็นแห่งแรก สมเด็จพระนารายณ์มหาราชทรงนำทัพไปตีหัวเมืองฝ่ายเหนือ และได้สร้างวัดพระนารายณ์ที่เชิงสะพานกิตติขจรปัจจุบัน และสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชเคยได้รับพระบรมราชโองการแต่งตั้งเป็นเจ้าเมืองตากและเป็นผู้กอบกู้เอกราชของชาติไทยจากพม่า ครั้งที่ 2

คำขวัญประจำจังหวัด

ธรรมชาติน่าыл   ภูมิพลเขื่อนใหญ่
พระเจ้าตากเกรียงไกร   เมืองไม้และป่างาม

สัญลักษณ์ประจำจังหวัด

รูปพระบรมรูปสมเด็จพระนเรศวรมหาราชทรงช้างเหนือครุฑหลังน้ำตกชิโงทก

ที่ตั้งและขนาด จังหวัดตากตั้งอยู่ภาคเหนือตอนล่างของประเทศมีพื้นที่ทั้งหมด 16,406.65 ตารางกิโลเมตร เป็นจังหวัดที่มีขนาดเป็นอันดับ 4 ของประเทศและเป็นอันดับ 2 ของภาคเหนือ ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 15 องศา 50 ลิปดา 36 พิลิปดาเหนือและเส้นแวงที่ 99 องศา 7 ลิปดา 22 พิลิปดาตะวันออก สูงกว่าระดับน้ำทะเล 116.2 เมตร มีระยะทางห่างจากกรุงเทพฯ เป็นระยะทาง 426 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทางเหนือ	ติดต่อกับ	จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ ลำพูน และลำปาง
ทางตะวันออก	ติดต่อกับ	จังหวัดสุโขทัย กำแพงเพชร นครสวรรค์ อุทัยธานี
ทางใต้	ติดต่อกับ	จังหวัดกาญจนบุรี
ทางตะวันตก	ติดต่อกับ	รัฐกะเหรี่ยง สหภาพพม่า โดยมีแม่น้ำสายสำคัญแบ่งเขต

แดนระหว่างไทยกับพม่า ซึ่งก็คือ แม่น้ำเมย

ลักษณะภูมิประเทศ สภาพภูมิประเทศของจังหวัดตากเป็นพื้นที่ตามแนวเทือกเขา พื้นที่ส่วนใหญ่ของจังหวัดเป็นป่าไม้และภูเขาสูง โดยเฉพาะพื้นที่ทางด้านตะวันตกของจังหวัด สภาพพื้นที่จะถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ โดยมีเทือกเขาถนนธงชัยกั้นกลาง จึงทำให้ลักษณะภูมิอากาศแตกต่างกันไป เนื่องจากเทือกเขาถนนธงชัยเป็นตัวปะทะมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ที่พัดมาจากมหาสมุทรอินเดีย และทะเลอันดามัน ทำให้ซีกตะวันออกไม่ได้รับความชุ่มชื้น สภาพแห้งแล้งส่วนฝั่งตะวันตกจะได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมมากทำให้ปริมาณฝนตกมีความชุ่มชื้นโดยเฉพาะในที่ที่อยู่ในเขตภูเขา

ส่วนที่ 1 ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันออก ประกอบด้วย 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองตาก อำเภอบ้านตาก อำเภอสามเงาและอำเภอวังเจ้า สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงและที่ราบสูงลาดเอียงลงไปทางทิศตะวันออกสู่มแม่น้ำปิงและแม่น้ำวัง ทำให้เกิดพื้นที่ราบแคบริมสองฝั่งของแม่น้ำ

ส่วนที่ 2 ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันตก ประกอบด้วย 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอแม่สอด อำเภอพบพระ อำเภอแม่ระมาด อำเภออุ้มผางและอำเภอท่าสองยาง ภูมิอากาศได้รับอิทธิพลมาจากมหาสมุทรอินเดียและทะเลอันดามัน มีความชุ่มชื้น ฝนตกมาก

การปกครอง แบ่งเขตการปกครองแบ่งออกเป็น 9 อำเภอ คือ

1. อำเภอเมืองตาก	2. อำเภอบ้านตาก
3. อำเภอสามเงา	4. อำเภอแม่ระมาด
5. อำเภอท่าสองยาง	6. อำเภอแม่สอด
7. อำเภอพบพระ	8. อำเภออุ้มผาง
9. อำเภอวังเจ้า	

ส่วนการปกครองท้องถิ่นจำแนกได้ คือ 1 เทศบาลนคร 1 เทศบาลเมือง 15 เทศบาลตำบล 53อบต. ตำบล 63 ตำบล 559 หมู่บ้าน และ 171,090 หลังคาเรือน

ประชากร

มีประชากรทั้งสิ้น 517,785 คน แยกเป็นชาย 262,578 คน เป็นหญิง 255,207 คน

อาชีพหลัก

ได้แก่ เกษตรกรรม การทำนา เพาะปลูกพืช เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ถั่วเขียว ถั่วเหลือง มะม่วง นุ่น กล้วยไข่ การประมงน้ำจืด การเลี้ยงวัวพันธุ์เนื้อ ซึ่งเป็นอาชีพที่ได้รับการส่งเสริม ส่วนอาชีพรอง ได้แก่ การค้าและการบริการ

สถานที่ท่องเที่ยว

อุทยานแห่งชาติลานสาง	น้ำตกทีลอซู
ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสิน	ศาลสมเด็จพระนเรศวร
วนอุทยานแห่งชาติเขาพระบาท	น้ำพุร้อนแม่กาษา
ศาลเจ้าพ่อพระวอ	ศาลเจ้าพ่อขุนสามชน
เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่นเรศวร	เขื่อนภูมิพล
อุทยานแห่งชาติขุนพะวอ	อุทยานแห่งชาติน้ำตกพาเจริญ
อุทยานแห่งชาติตากสินมหาราช	อุทยานแห่งชาติแม่เมย

รูปแบบเขตเศรษฐกิจพิเศษอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก

การดำเนินโครงการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษซึ่งตั้งอยู่ระหว่างตำบลแม่ปะ ตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พื้นที่จำนวน 5,603 ไร่ 56 งาน ซึ่งอยู่ติดริมแม่น้ำเมยโดยจำแนกให้เป็นพื้นที่ใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างสะพานมิตรภาพไทย - พม่า แห่งที่ 2 และจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษอำเภอแม่สอด จังหวัดตากแล้วมอบหมายให้หน่วยงานรับผิดชอบดำเนินการต่อไป สำหรับรูปแบบการจัดตั้งให้จัดตั้งเป็นเขตอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรม จังหวัดตากร่วมกับภาคเอกชน นิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) และกรมศุลกากรดำเนินการจัดทำโครงการในเบื้องต้นควบคู่กับการเตรียมการจัดตั้งองค์การมหาชน ซึ่งหอการค้าจังหวัดตากเห็นควรจัดตั้งองค์การบริหารจัดการ

เขตเศรษฐกิจพิเศษตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. 2496 เนื่องจากจะมีความคล่องตัวและเป็นอิสระในการบริหารจัดการ นอกจากนี้ยังสามารถลงทุนหรือดำเนินกิจการที่แสวงหากำไรได้ในขณะที่รูปแบบองค์การมหาชนค่อนข้างมีข้อจำกัดในการดำเนินธุรกิจ ตามมาตรา 5 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 เนื่องจากต้องเป็นองค์กรที่ไม่แสวงหากำไรเป็นหลัก โดยภาครัฐควรให้การสนับสนุนค่าพัฒนาระบบสาธารณูปโภคบางส่วนซึ่งอาจดำเนินงานภายใต้หลักการจัดสรรงบประมาณสมทบ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2539 เรื่อง โครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมในภูมิภาคภายใต้แผนงานการกระจายกิจกรรมทางเศรษฐกิจจากส่วนกลางออกสู่ภูมิภาค โดยจะต้องได้รับการอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีในด้านการลงทุน จังหวัดตากเห็นควรให้ภาคเอกชนเป็นผู้ลงทุน โดยรัฐบาลให้การสนับสนุนด้านการส่งเสริมการลงทุน โดยให้สิทธิและประโยชน์ด้านต่าง ๆ เช่น ภาษีอากร เงินลงทุนกับธุรกิจที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ การปรับมาตรการส่งเสริมการลงทุนให้สอดคล้องกับข้อตกลงด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ในส่วนขององค์ประกอบเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดฯ ประกอบด้วย โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง เขตนิคมอุตสาหกรรม ศูนย์ขนถ่ายและกระจายสินค้า (ICD) เขตปลอดอากร คลังสินค้าทัณฑ์บน ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ หนึ่งจุดเดียว (One Stop Service) การตรวจปล่อยจุดเดียว (Single Services Inspection) ด้านศุลกากร ซึ่งปัจจุบันกระทรวงพาณิชย์ในฐานะหน่วยงานหลักได้เร่งดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีผลักดันให้เขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งมีสภาพทางภูมิศาสตร์ที่ได้เปรียบในการเป็นศูนย์กลางของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีอาณาเขตติดต่อกับเพื่อนบ้าน ได้แก่ สหภาพพม่า ซึ่งส่งผลให้การค้าตามชายแดนมีบทบาทที่สำคัญในการมีส่วนช่วยสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาคเป็นการสร้างความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ ส่งเสริมโอกาสในการแข่งขันของสินค้าไทยในตลาดประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะการค้าตามชายแดนจะต้องผ่านด่านศุลกากรแม่สอดจังหวัดตากกับสหภาพพม่า ซึ่งเป็นด่านศุลกากรที่มีความสำคัญและมีมูลค่าการค้าชายแดนสูงสุดของภาคเหนือ โดยในปี 2553 มีมูลค่าการค้าชายแดน รวมทั้งสิ้น 25,058.31 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 70.18 ของมูลค่าการค้าชายแดนรวมทั้งหมด ส่งผลให้พื้นที่ชายแดนแม่สอดเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญที่รัฐบาลให้การสนับสนุนโดยเร่งผลักดันให้เกิดเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดขึ้นเพื่อสนับสนุนและรองรับการขยายตัวของระเบียงเศรษฐกิจตะวันตก โดยมติคณะรัฐมนตรีในวันที่ 19 ตุลาคม 2553 อนุมัติในหลักการแนวทางการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดและเห็นชอบการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด โดยมีหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมด้วย เพื่อขับเคลื่อนการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดให้เป็นไปอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ จากสถานการณ์ดังกล่าวย่อมจะส่งผลให้การพัฒนาและจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดบังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมในอนาคตอันใกล้ (เรวัตี แก้วมณี, 2554)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กองเพชร สุทรภักดี (2552) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบทบาทสภาคณาจารย์และพนักงาน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบทบาทสภาคณาจารย์และพนักงาน ได้แก่

ด้านการให้คำปรึกษาแก่ผู้บริหารในการบริหารกิจการทั้งปวงของมหาวิทยาลัย ด้านการเป็นตัวแทนของบุคลากร ด้านการเป็นองค์กรกลางและกลไกธรรมาภิบาลผู้บริหาร และด้านการส่งเสริมจรรยาบรรณบุคลากร สร้างและส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากร 2) เปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร กลุ่มกรรมการสภาคณาจารย์และพนักงาน กลุ่มผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ 6 แห่ง จำนวน 653 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านการรับรู้ถึงการปฏิบัติตามบทบาทของสภาคณาจารย์และพนักงานในภาพรวมบุคลากร มีการรับรู้ระดับปานกลางทุกด้าน โดยรับรู้ว่างสภาคณาจารย์และพนักงานได้มีการปฏิบัติในด้านการส่งเสริมจรรยาบรรณบุคลากร สร้างและส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากรมากที่สุด และเมื่อแยกพิจารณาการรับรู้เป็นกลุ่ม พบว่า 1. ผู้บริหารรับรู้ถึงการปฏิบัติตามบทบาทในระดับปานกลาง โดยรับรู้ว่างมีการปฏิบัติด้านการเป็นองค์กรกลางและกลไกผู้บริหารเป็นลำดับแรก 2. กรรมการรับรู้ถึงการปฏิบัติตามบทบาทโดยเฉลี่ยระดับมาก โดยรับรู้ว่างมีการปฏิบัติด้านการเป็นตัวแทนของบุคลากรเป็นลำดับแรก 3. ผู้ปฏิบัติงานรับรู้ถึงการปฏิบัติตามบทบาทในระดับปานกลาง โดยรับรู้ว่างมีการปฏิบัติด้านการส่งเสริมจรรยาบรรณบุคลากร สร้างและส่งเสริมความสามัคคีและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคลากร เป็นลำดับแรก 2) ด้านความคาดหวังต่อบทบาทของสภาคณาจารย์และพนักงานในภาพรวม พบว่า มีความคาดหวังในระดับมากทุกด้าน โดยคาดหวังให้สภาคณาจารย์และพนักงานในด้านของการเป็นตัวแทนของบุคลากรเป็นลำดับแรก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า บุคลากรทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมาก โดยคาดหวังให้สภาคณาจารย์และพนักงานปฏิบัติในด้านการเป็นตัวแทนบุคลากรเป็นลำดับแรก 3) ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างด้านการรับรู้และความคาดหวังต่อบทบาทของสภาคณาจารย์และพนักงานของกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มกรรมการสภาคณาจารย์และพนักงาน กลุ่มผู้ปฏิบัติงาน มีการรับรู้และความคาดหวัง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มผู้ปฏิบัติงานมีการรับรู้และมีความคาดหวังน้อยกว่ากลุ่มผู้บริหารและกลุ่มกรรมการ ในขณะที่กลุ่มผู้บริหารและกลุ่มกรรมการมีการรับรู้และมีความคาดหวังต่อบทบาทสภาคณาจารย์และพนักงานไม่แตกต่างกัน

ชิติพันธ์ วัลยาว (2551) ได้ศึกษาผลกระทบจากการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับประชาชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนจังหวัดเชียงราย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 25 คน และประชาชนทั่วไปที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย จำนวน 76 คน รวมทั้งสิ้น 101 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม แบบแสดงความคิดเห็น ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในพื้นที่มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนจังหวัดเชียงราย โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นกับประชาชน ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านวัฒนธรรม ด้านสุขภาพ ด้านกายภาพ ด้านการค้าชายแดนและด้านสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก หรืออาจสรุปได้ว่า ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนควรจะต้องมีแนวทางป้องกันแก้ไขในสิ่งที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนจังหวัดเชียงราย

นุศรา ตัณลาพุฒ (2548) ได้ศึกษาศักยภาพในการจัดการเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนของจังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพในการจัดการเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน จะเกิดขึ้นได้ต่างก็ต้องพึ่งพาอาศัยกัน ทั้งทางด้านการค้า การลงทุน การคมนาคมขนส่งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนวัตถุดิบ จึงต้องอาศัยการค้ำระหว่างเพื่อนบ้าน เป็นจุดเชื่อมโยงในสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจและภายในประเทศ รัฐบาลยังต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชน องค์กรท้องถิ่นให้เกิดการประสานความร่วมมือการทำงานให้สอดคล้องกันตลอดจนมีเป้าหมายพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาคน เร่งเสริมงบประมาณพัฒนาท้องถิ่นให้เพิ่มขึ้น ส่งเสริมการค้าการลงทุนให้มีโอกาสแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้ นอกจากนี้ ควรดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไปกับการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาให้เป็นจุดแข็งให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป รัฐบาลควรเร่งเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ ที่คาดว่าจะเป็เขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเป็นแนวทางและเตรียมความพร้อมในการรองรับกับวิถีชีวิตที่จะเปลี่ยนแปลงจากความเป็นอยู่อย่างพอเพียงเป็นแนวเศรษฐกิจที่ทันสมัยไร้พรมแดน อันเป็นความร่วมมือในการบริหารจัดการได้ง่ายยิ่งขึ้น

เพ็ญญา ดวงวรรณะ (2550) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1) การรับรู้ของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี
- 2) ความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี
- 3) เปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดสระบุรี จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ การหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้ของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) เปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังของประชาชน โดยใช้ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ข้อมูลด้าน เพศ รายได้ สถานภาพ แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ อายุ ระดับการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

วิศรา รมโพธิ์ทอง (2554) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา ระดับการรับรู้และความคาดหวังของชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของ 2) เปรียบเทียบ ระดับการรับรู้และความคาดหวังของคนในชุมชนและผู้นำชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่ตำบลห้วยหมอนทอง อำเภอกำแพงแสน จำนวน 381 คน และผู้นำชุมชน จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ การหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t - test F - test ผลการวิจัยพบว่า 1) การระดับการรับรู้ของคนในชุมชนและผู้นำชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยภาพรวม

อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น ด้านการประชาสัมพันธ์ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน 2) ระดับความคาดหวัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการวิจัยและพัฒนา อยู่ในระดับน้อย คือ ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น ด้านการประชาสัมพันธ์ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน 3) ลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อการรับรู้ของคนในชุมชน พบว่า เพศ อายุ อาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และลักษณะส่วนบุคคลที่มีผลต่อความคาดหวังของคนในชุมชน พบว่า อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ระยะเวลาอาศัยอยู่ในชุมชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) การเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังของคนในชุมชนและผู้นำชุมชน มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

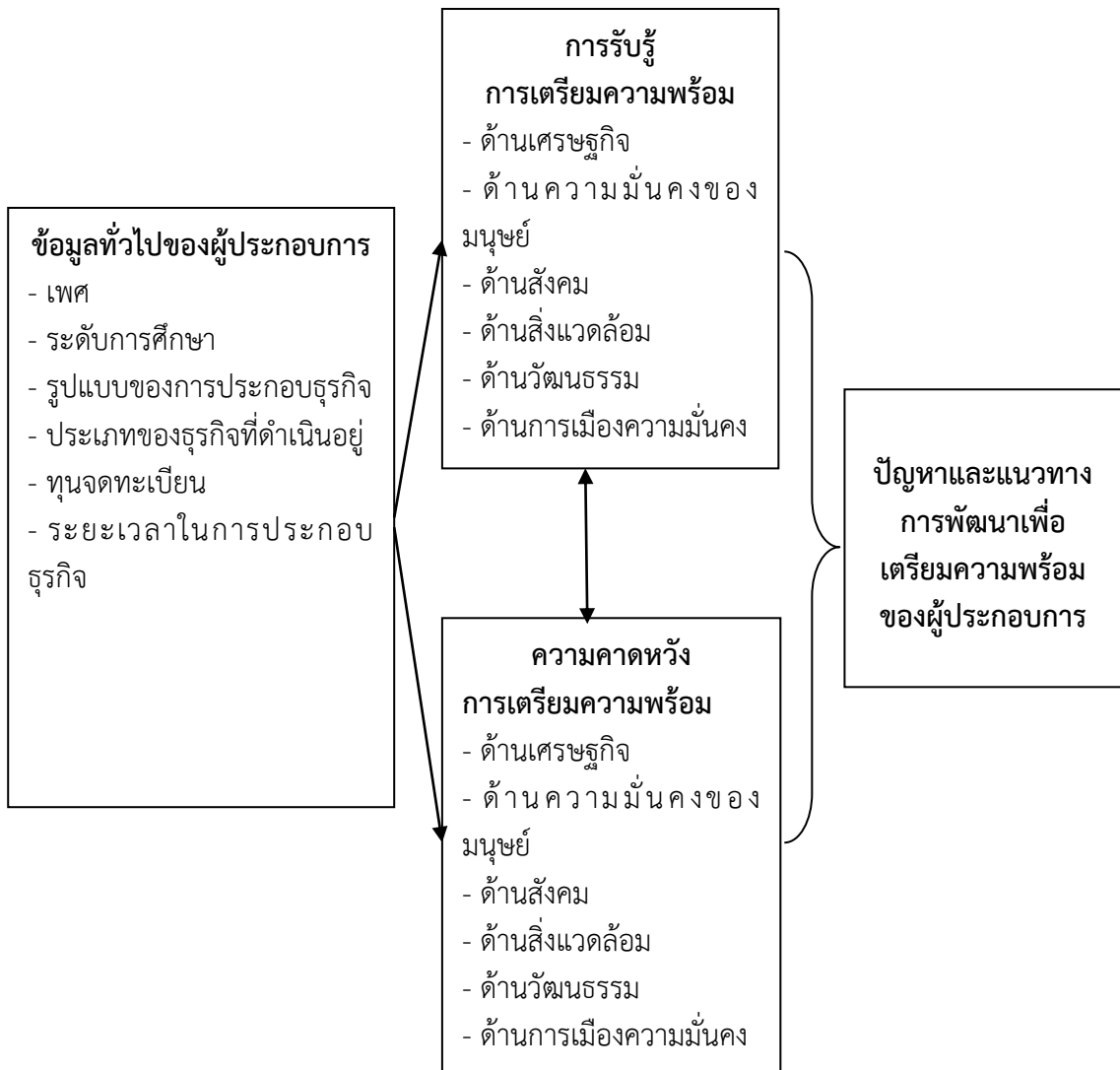
สุรพงษ์ ปิยะโชติ (2554) ได้ศึกษาบทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ท้องถิ่นกับการส่งเสริมการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาบทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ท้องถิ่นต่อการกำหนดนโยบายการส่งเสริมเขตเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี 2) แนวโน้มปัญหาและผลที่คาดว่าจะเกิดจากนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน ได้แก่ หน่วยงานท้องถิ่น จำนวน 4 คน หน่วยงานส่วนภูมิภาค จำนวน 4 คน และกลุ่มผลประโยชน์ท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 4 คน โดยการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือในการศึกษา คือ แบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า 1) หน่วยงานท้องถิ่นมีบทบาทในการวางแผนการทำงานให้ข้อมูลสนับสนุนในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ ชี้แจงและเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ สร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนท้องถิ่นกับภาครัฐ หน่วยงานส่วนภูมิภาคมีบทบาทในการรับแผนจากรัฐบาลมากำหนดเป็นแผนในระดับปฏิบัติการสร้างความเข้าใจและเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ ส่วนกลุ่มผลประโยชน์ท้องถิ่นมีบทบาทในการเป็นสื่อกลางและรับฟังข้อคิดเห็น เพื่อนำเสนอไปสู่ภาครัฐ 2) แนวโน้มปัญหาและผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดน ได้แก่ ปัญหาด้านที่ดินที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของความมั่นคง ปัญหาด้านการหางานของหน่วยงานของรัฐในการประสานงานและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ในการส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจควบคู่กับการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม ปัญหาด้านนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะความต่อเนื่องของนโยบายเปิดประตูการค้าฝั่งตะวันตก และปัญหาด้านองค์ความรู้ และข้อมูลสนับสนุนในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ

อัปสร สุรโชติ (2549) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดเทศบาล จังหวัดลพบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากร 2) เปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากร 3) หาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร จำนวน 20 คน และครู จำนวน 157 คน สังกัดเทศบาลจังหวัดลพบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม

สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ การหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t - test F - test และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้และความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย ความเป็นบุคคลรอบรู้ แบบแผนความคิด การคิดอย่างเป็นระบบ วิสัยทัศน์ร่วมและการเรียนรู้เป็นทีม 2) การเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากร พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งและอายุ แตกต่างกัน มีการรับรู้ในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของสถานศึกษาต่างกัน มีการรับรู้ในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยทางสถิติ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบความคาดหวัง พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่บุคลากรที่มีอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของสถานศึกษา แตกต่างกัน มีความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กรอบแนวคิดในการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ศึกษาตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ (2555) ตามกฎบัตรอาเซียนเป็นการประมวลจากบรรทัดฐาน (Norm) และค่านิยม (Value) จึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ” มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์การรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระหว่างการรับรู้และความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษของผู้ประกอบการ 4) นำเสนอปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ซึ่งผลจากการรับรู้และความคาดหวังนั้นเพื่อเป็นประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการใช้โอกาสจากประชาคมอาเซียนในการรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน กล่าวคือ การใช้ประโยชน์จากประชาคมอาเซียนอย่าง “พอประมาณ” ไม่เอาัดเอาเปรียบชาติสมาชิกอาเซียนอื่น แต่ต้องร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการก้าวเดินไป ส่วนการเตรียมความพร้อมอย่าง “มีเหตุผล” เพื่อให้มี “ภูมิคุ้มกัน” ในตัวที่ดีภายใต้เงื่อนไขความรู้คู่คุณธรรม ซึ่งจะนำไปสู่เศรษฐกิจและสังคมที่มีความก้าวหน้าอย่างสมดุลมั่นคงและยั่งยืน ตามคำขวัญของประชาคมอาเซียนที่ว่า “หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม” หรือ “One Vision, One Identity, One Community”

ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการที่ประกอบธุรกิจในเขตเศรษฐกิจพิเศษอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก มีจำนวน 1,098 คน (กรมพัฒนาธุรกิจการค้าจังหวัดตาก, 2557) และกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษรวม 30 คน

กลุ่มตัวอย่างมี 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ ได้แก่ ผู้ประกอบการในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้เกณฑ์ร้อยละ 15 ของประชากร (ยุทธ ไทยวรรณ, 2548) ได้ผู้ประกอบการจำนวน 164 คน และการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญกับผู้ประกอบการธุรกิจทุกประเภท

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ได้แก่ รองนายกเทศมนตรีนครแม่สอด จำนวน 2 คน ปศุสัตว์อำเภอแม่สอด จำนวน 1 คน เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส จำนวน 1 คน เจ้าพนักงานที่ดิน อำเภอแม่สอด จำนวน 1 คน นักวิชาการพาณิชย์ สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า จำนวน 1 คน นักวิชาการศุลกากรชำนาญการ ด้านศุลกากรแม่

สวด จำนวน 1 คน สารวัตรด่านตรวจคนเข้าเมือง อำเภอแม่สอด จำนวน 1 คน ประธานหอการค้า อำเภอแม่สอด จำนวน 1 คน หัวหน้างานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอแม่สอด จำนวน 1 คน หัวหน้างานการประปาส่วนภูมิภาคสาขาแม่สอด จำนวน 1 คน ผู้จัดการศูนย์บริการลูกค้าบริษัท ทีโอที จำกัด สาขาแม่สอด จำนวน 1 คน ผู้จัดการธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำนวน 1 คน ผู้จัดการธนาคารออมสิน จำนวน 1 คน ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 1 คน ผู้จัดการบริษัท โตโยต้า เมืองตาก จำกัด จำนวน 1 คน ผู้จัดการบริษัท ตากฮอนด้าคาร์ส จำกัด จำนวน 1 คน ผู้จัดการบริษัท เทสโก้ คาร์ต เซอร์วิสเชส จำกัด จำนวน 1 คน ผู้จัดการบริษัท สยามแม็คโคร จำกัด จำนวน 1 คน ผู้จัดการบริษัท เมกา โฮม เซ็นเตอร์ จำกัด จำนวน 1 คน ผู้จัดการบริษัท ไทยสมุทรประกันชีวิต จำกัด จำนวน 1 คน ผู้จัดการบริษัท เมืองไทยประกันชีวิต จำกัด จำนวน 1 คน ตำรวจ จำนวน 2 คน ทหาร จำนวน 2 คน อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร จำนวน 2 คน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข จำนวน 1 คน ครูโรงเรียนแม่สอด จำนวน 1 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา รูปแบบของการประกอบธุรกิจ ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาประกอบธุรกิจ

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้และความคาดหวัง ในด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการเมืองความมั่นคง ตลอดจนปัญหาและแนวทางการพัฒนาเพื่อการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ เพื่อศึกษาลักษณะทั่วไปของผู้ประกอบการธุรกิจที่ประกอบอาชีพในเขตอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา รูปแบบของการประกอบธุรกิจ ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาประกอบธุรกิจ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการเมืองความมั่นคง เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามตามมาตราประเมินค่า (Rating Scale) มาตราวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับการรับรู้ / ความคาดหวัง
5	หมายถึง มีการรับรู้ หรือมีความคาดหวัง ในระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง มีการรับรู้ หรือมีความคาดหวัง ในระดับ มาก
3	หมายถึง มีการรับรู้ หรือมีความคาดหวัง ในระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง มีการรับรู้ หรือมีความคาดหวัง ในระดับ น้อย
1	หมายถึง มีการรับรู้ หรือมีความคาดหวัง ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด (Open - End) เพื่อให้ผู้ประกอบการแสดงความคิดเห็นต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้สัมภาษณ์ใช้การสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In - Depth Interview) เพื่อนำข้อมูลนั้นนำไปใช้เป็นแนวทางการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้ประกอบการก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการในการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจที่มีศักยภาพออกสู่ตลาดต่างประเทศ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชื่อ ตำแหน่ง เพศ ระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการเมืองความมั่นคง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ความเที่ยงตรง (Validity) คณะผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยศึกษาจากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการเมืองความมั่นคง และได้ นำแบบสอบถามเสนอต่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา (Item-Objective Congruence) และทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ความเชื่อมั่น (Reliability) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับผู้ประกอบการธุรกิจที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำกลับมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของ Cronbach (1990, pp.161) โดยได้รับค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

การรับรู้การเตรียมความพร้อม		
ด้านเศรษฐกิจ	ค่าความเชื่อมั่น	0.882
ด้านความมั่นคงของมนุษย์	ค่าความเชื่อมั่น	0.960
ด้านสังคม	ค่าความเชื่อมั่น	0.952
ด้านสิ่งแวดล้อม	ค่าความเชื่อมั่น	0.951
ด้านวัฒนธรรม	ค่าความเชื่อมั่น	0.945
ด้านการเมืองความมั่นคง	ค่าความเชื่อมั่น	0.935

ความคาดหวังการเตรียมความพร้อม

ด้านเศรษฐกิจ	ค่าความเชื่อมั่น	0.914
ด้านความมั่นคงของมนุษย์	ค่าความเชื่อมั่น	0.905
ด้านสังคม	ค่าความเชื่อมั่น	0.924
ด้านสิ่งแวดล้อม	ค่าความเชื่อมั่น	0.917
ด้านวัฒนธรรม	ค่าความเชื่อมั่น	0.930
ด้านการเมืองความมั่นคง	ค่าความเชื่อมั่น	0.917

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเชิงปริมาณ ด้วยการแจกแบบสอบถามกับผู้ประกอบการและเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เพื่อหาแนวทางในการกำหนดข้อคำถามในการสร้างแบบสอบถาม
2. สร้างแบบสอบถาม ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยศึกษาประเด็นคำถามจากวัตถุประสงค์ของการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนวรรณกรรมอื่น ๆ โดยอาศัยวิธีการตั้งคำถามที่มีความเข้าใจง่าย
3. ดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของธุรกิจ หรือผู้จัดการ หรือผู้แทนของธุรกิจนั้น ๆ ในเขตเศรษฐกิจพิเศษพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญกับธุรกิจทุกประเภท จำนวน 164 คน
4. คณะผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามแล้วคัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์ที่สุด
5. แบบสอบถามที่เก็บรวบรวมมาได้ทั้งหมดดำเนินการวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลต่อไป

การวิจัยเชิงคุณภาพ

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการในการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจในการออกสู่ตลาดต่างประเทศในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษตะวันตก เพื่อหาแนวทางในการกำหนดข้อคำถามในการสร้างแบบสัมภาษณ์
2. สร้างแบบสัมภาษณ์ ตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาประเด็นคำถามจากวัตถุประสงค์ของการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนวรรณกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เนื้อหาคำถามสามารถปรับได้ตามลักษณะของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ โดยอาศัยวิธีการตั้งคำถามที่มีความเข้าใจง่าย
3. ทำหนังสือถึงกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ เพื่อกำหนดวันเวลาในการเข้าสัมภาษณ์
4. ดำเนินการสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูล รวมจำนวนทั้งสิ้น 30 คน

5. สรุปข้อมูลทั้งหมดในแต่ละด้าน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการเมืองความมั่นคง แล้วนำผลที่ได้จากสัมภาษณ์เชิงลึกนำมาวิเคราะห์เนื้อหา สังเคราะห์และตีความมาสรุปข้อมูลปัญหาและแนวทางการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนกำหนดไว้ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีผลต่อการรับรู้หรือมีความคาดหวังในระดับ มากที่สุด

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง มีผลต่อการรับรู้หรือมีความคาดหวังในระดับ มาก

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง มีผลต่อการรับรู้หรือมีความคาดหวังในระดับ ปานกลาง

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง มีผลต่อการรับรู้หรือมีความคาดหวังในระดับ น้อย

ช่วงคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง มีผลต่อการรับรู้หรือมีความคาดหวังในระดับ น้อยที่สุด

2. ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยใช้สถิติ t - test วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และใช้สถิติ F - test (One Way Analysis of Variance : ANOVA) วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างกับค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มและทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD และการวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการรับรู้และความคาดหวัง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

การวิจัยเชิงคุณภาพ

นำผลที่ได้จากสัมภาษณ์เชิงลึก โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สังเคราะห์ (Synthesis) และตีความ (Interpretation) มาสรุปข้อมูลปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาในการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เขตเศรษฐกิจพิเศษ

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์การรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษจำแนกตามข้อมูลทั่วไป 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระหว่างการรับรู้และความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษของผู้ประกอบการ 4) นำเสนอปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยแจกแบบสอบถามกับผู้ประกอบการที่อยู่ในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 164 คน และสัมภาษณ์กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 30 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยใช้สถิติ t - test F - test และทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการรับรู้และความคาดหวัง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และนำผลที่ได้จากสัมประสิทธิ์เชิงลึคนำมาวิเคราะห์เนื้อหา สังเคราะห์และตีความมาสรุปข้อมูลปัญหาและแนวทางการพัฒนาเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งสรุปผลการวิเคราะห์มีดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ
- ส่วนที่ 2 การรับรู้ต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ส่วนที่ 3 ความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย
- ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ของระหว่างการรับรู้และความคาดหวัง
- ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ส่วนที่ 7 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาจากการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ AEC และแนวทางการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	72	43.90
หญิง	92	56.10
ระดับการศึกษา		
ไม่ได้รับการศึกษา	9	5.49
ประถมศึกษา	5	3.05
มัธยมศึกษา	30	18.29
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	38	23.17
ปริญญาตรี	75	45.73
สูงกว่าปริญญาตรี	7	4.27
รูปแบบของการประกอบธุรกิจ		
กิจการเจ้าของคนเดียว	109	66.47
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	21	12.80
บริษัทจำกัด	34	20.73
ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่		
ธุรกิจการเกษตร	26	15.85
ธุรกิจอุตสาหกรรม	7	4.27
ธุรกิจเหมืองแร่	2	1.22
ธุรกิจการบริการ	41	25.00
ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	14	8.54
ธุรกิจก่อสร้าง	16	9.76
ธุรกิจค้าส่ง	23	14.02
ธุรกิจค้าปลีก	35	21.34
ทุนจดทะเบียน		
ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	136	82.93
1,000,000 บาท – 5,000,000 บาท	22	13.41
5,000,001 บาท – 10,000,000 บาท	4	2.44
มากกว่า 10,000,000 บาท ขึ้นไป	2	1.22

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาประกอบธุรกิจ		
1 – 5 ปี	60	36.59
6 – 10 ปี	33	20.12
11 – 15 ปี	11	6.71
16 – 20 ปี	24	14.63
21 – 25 ปี	22	13.41
ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป	14	8.54

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 56.10 และเพศชาย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 43.90

ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบปริญญาตรี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 45.73 รองลงมา ระดับ ปวช./ปวส./อนุปริญญา จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 23.17 ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 18.29 ไม่ได้รับการศึกษาจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 5.49 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.27 และระดับประถมศึกษา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.05

รูปแบบของการประกอบธุรกิจส่วนใหญ่เป็นกิจการเจ้าของคนเดียวจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 66.47 บริษัทจำกัด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 20.73 และห้างหุ้นส่วนจำกัด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80

ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจบริการจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ธุรกิจค้าปลีก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 21.34 ธุรกิจการเกษตร จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 15.85 ธุรกิจค้าส่ง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 14.02 ธุรกิจก่อสร้าง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 9.76 ธุรกิจสังหาริมทรัพย์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.54 ธุรกิจอุตสาหกรรม จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 4.27 และธุรกิจเหมือนแร่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.22

ทุนจดทะเบียนส่วนใหญ่ต่ำกว่า 1,000,000 บาท จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 82.93 ทุนจดทะเบียน 1,000,000 บาท – 5,000,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 13.41 ทุนจดทะเบียน 5,000,001 บาท – 10,000,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.44 และทุนจดทะเบียน มากกว่า 10,000,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.22

ระยะเวลาประกอบธุรกิจส่วนใหญ่ 1 – 5 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 36.59 ระยะเวลา 6 – 10 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 20.12 ระยะเวลา 16 – 20 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 14.63 ระยะเวลา 21 – 25 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 13.41 ระยะเวลาตั้งแต่ 26 ปี ขึ้นไป จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 8.54 และระยะเวลา 11 – 15 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 6.71

ส่วนที่ 2 การรับรู้ต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 4.2 แสดงภาพรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้

การรับรู้	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. ด้านเศรษฐกิจ	3.15	0.922	ปานกลาง	1
2. ด้านความมั่นคงของมนุษย์	2.98	1.027	ปานกลาง	2
3. ด้านสังคม	2.89	1.003	ปานกลาง	3
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	2.86	1.050	ปานกลาง	4
5. ด้านวัฒนธรรม	2.85	1.025	ปานกลาง	5
6. ด้านการเมืองความมั่นคง	2.84	1.058	ปานกลาง	6
ภาพรวม	2.93	1.014	ปานกลาง	

จากตาราง 4.2 การรับรู้ของผู้ประกอบการต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{x} = 2.93$ S.D. = 1.014 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การรับรู้ต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 ด้านเศรษฐกิจ $\bar{x} = 3.15$ S.D. = 0.922 อันดับที่ 2 ด้านความมั่นคงของมนุษย์ $\bar{x} = 2.98$ S.D. = 1.027 อันดับที่ 3 ด้านสังคม $\bar{x} = 2.89$ S.D. = 1.003 อันดับที่ 4 ด้านวัฒนธรรม $\bar{x} = 2.86$ S.D. = 1.050 อันดับที่ 5 ด้านสิ่งแวดล้อม $\bar{x} = 2.85$ S.D. = 1.025 และอันดับที่ 6 ด้านการเมืองความมั่นคง $\bar{x} = 2.84$ S.D. = 1.058 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ต่อ ด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ ที่
1. การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนจะช่วย สร้างความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าของอาเซียน ในตลาดโลก	3.01	0.900	ปานกลาง	1
2. การรวมกลุ่มที่มีการยกเว้นภาษีศุลกากรระหว่าง ประเทศสมาชิกของกลุ่มแต่ละประเทศสมาชิก จะมีอิสระ ในการกำหนดอัตราภาษีศุลกากรกับประเทศคู่ค้านอกกลุ่ม	2.87	0.880	ปานกลาง	5
3. การเข้าสู่ AEC จะมีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่าน โครงการต่าง ๆ	2.97	1.018	ปานกลาง	2
4. การเข้าสู่ AEC จะเป็นการสร้างเครือข่ายในด้านการ ผลิต/จำหน่าย ร่วมกันอย่างชัดเจน	2.90	0.982	ปานกลาง	4
5. การเข้าสู่ AEC จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทาง เศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษี และการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยี สารสนเทศ และพลังงาน)	2.91	1.005	ปานกลาง	3
6. การเข้าสู่ AEC ผู้ผลิตสินค้าจะสามารถผลิตและจำหน่าย สินค้าได้มากขึ้นจากการส่งสินค้าออกไปขายในตลาดโลก	2.97	0.949	ปานกลาง	2
7. การเข้าสู่ AEC การค้าระหว่างประเทศจะมีประโยชน์ ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจก่อประโยชน์ให้แก่ ผู้บริโภคที่จะได้บริโภคสินค้าที่หลากหลายมีคุณภาพและมี ราคาถูกลงจากประเทศต่าง ๆ	3.01	1.054	ปานกลาง	1
8. การเข้าสู่ AEC กับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน ทำให้เกิดการเพิ่มโอกาสในการขยายการค้าและการลงทุน	3.01	1.036	ปานกลาง	1
9 การเข้าสู่ AEC จะทำให้มีการกู้เงินจากสถาบันการเงินมา ลงทุน/หมุนเวียนในธุรกิจเพิ่ม	2.87	1.075	ปานกลาง	5
10. การเข้าสู่ AEC ระบบขนส่ง (Logistics) จะมีความ สะดวกมากยิ่งขึ้น	2.97	1.116	ปานกลาง	2
ภาพรวม	3.15	0.922	ปานกลาง	

จากตาราง 4.3 การรับรู้ของผู้ประกอบการต่อต้านเศรษฐกิจภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{x} = 3.15$ S.D. = 0.922 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนจะช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าของอาเซียนในตลาดโลก $\bar{x} = 3.01$ S.D. = 0.900 และการเข้าสู่ AEC การค้าระหว่างประเทศจะมีประโยชน์ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจก่อประโยชน์ให้แก่ผู้บริโภคที่จะได้บริโภคสินค้าที่หลากหลายมีคุณภาพและมีราคาถูกจากประเทศต่าง ๆ $\bar{x} = 3.01$ S.D. = 1.054 และการเข้าสู่ AEC กับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน ทำให้เกิดการเพิ่มโอกาสในการขยายการค้าและการลงทุน $\bar{x} = 3.01$ S.D. = 1.036 อันดับที่ 2 ได้แก่ การเข้าสู่ AEC จะมีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่าง ๆ $\bar{x} = 2.97$ S.D. = 1.018 และการเข้าสู่ AEC ผู้ผลิตสินค้าจะสามารถผลิตและจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้นจากการส่งสินค้าออกไปขายในตลาดโลก $\bar{x} = 2.97$ S.D. = 0.949 และการเข้าสู่ AEC ระบบขนส่ง (Logistics) จะมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น $\bar{x} = 2.97$ S.D. = 1.116 อันดับที่ 3 มีการเข้าสู่ AEC จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน) $\bar{x} = 2.91$ S.D. = 1.005 อันดับที่ 4 การเข้าสู่ AEC จะเป็นการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จำหน่าย ร่วมกันอย่างชัดเจน $\bar{x} = 2.90$ S.D. = 0.982 อันดับที่ 5 ได้แก่ การรวมกลุ่มที่มีการยกเว้นภาษีศุลกากรระหว่างประเทศสมาชิกของกลุ่มแต่ละประเทศสมาชิกจะมีอิสระในการกำหนดอัตราภาษีศุลกากรกับประเทศคู่ค้านอกกลุ่ม $\bar{x} = 2.87$ S.D. = 0.880 และการเข้าสู่ AEC จะทำให้มีการกู้เงินจากสถาบันการเงินมาลงทุน/หมุนเวียนในธุรกิจเพิ่ม $\bar{x} = 2.87$ S.D. = 1.075 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ต่อ ด้านความมั่นคงของมนุษย์

ด้านความมั่นคงของมนุษย์	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ ที่
1. มีการบริหารจัดการกิจการบ้านเมืองที่ดี มีการพัฒนาระบบการบริหารงานภาครัฐให้ใสสะอาดโปร่งใสดูตรวจสอบได้	2.77	1.005	ปานกลาง	4
2. ลดปัญหาความยากจนในชนบทและเมือง ด้วยพลังการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	2.75	1.070	ปานกลาง	6
3. สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตรอุตสาหกรรม หัตถ - อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจ	2.90	1.131	ปานกลาง	1
4. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้ความสามารถที่จะปรับตัว คิดเป็น ทำเป็น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	2.76	1.097	ปานกลาง	5
5. เกิดความร่วมมือระดับภูมิภาคอาเซียนในเรื่องของการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิสำหรับกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการให้ได้รับสวัสดิการดีขึ้น	2.72	1.143	ปานกลาง	8
6. มีการบริหารจัดการลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมกับชุมชน	2.76	1.096	ปานกลาง	5
7. เกิดการป้องกันประชาชนจากค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ในการแพร่ขยายของข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน	2.79	1.105	ปานกลาง	3
8. เกิดการป้องกันภัยคุกคามในการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือและทักษะไปสู่ประเทศที่มีผลตอบแทนสูงกว่า	2.80	1.028	ปานกลาง	2
9. เกิดมาตรการรองรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทำให้ประชาชนเกิดปัญหาสุขภาพ	2.74	1.177	ปานกลาง	7
10. มาตรการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอันจะก่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	2.76	1.140	ปานกลาง	5
ภาพรวม	2.98	1.027	ปานกลาง	

จากตาราง 4.4 การรับรู้ของผู้ประกอบการต่อต้านความมั่นคงของมนุษย์ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{x} = 2.98$ S.D. = 1.027 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตรอุตสาหกรรม หัตถ - อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจ $\bar{x} = 2.90$ S.D. = 1.131 อันดับที่ 2 เกิดการป้องกันภัยคุกคามในการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือและทักษะไปสู่ประเทศที่มีผลตอบแทนสูงกว่า $\bar{x} = 2.80$ S.D. = 1.028 อันดับที่ 3 เกิดการป้องกันประชาชนจากค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ในการแพร่ขยายของข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน $\bar{x} = 2.79$ S.D. = 1.105 อันดับที่ 4 มีการบริหารจัดการกิจการบ้านเมืองที่ดี มีการพัฒนาระบบการบริหารงานภาครัฐให้ใสสะอาดโปร่งใสดูตรวจสอบได้ $\bar{x} = 2.77$ S.D. = 1.005 อันดับที่ 5 ได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้ความสามารถที่จะปรับตัว คิดเป็น ทำเป็น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น $\bar{x} = 2.76$ S.D. = 1.097 และมีการบริหารจัดการลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมกับชุมชน $\bar{x} = 2.76$ S.D. = 1.096 และมาตรการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอันจะก่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน $\bar{x} = 2.76$ S.D. = 1.140 อันดับที่ 6 ลดปัญหาความยากจนในชนบทและเมือง ด้วยพลังการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน $\bar{x} = 2.75$ S.D. = 1.070 อันดับที่ 7 เกิดมาตรการรองรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทำให้ประชาชนเกิดปัญหาสุขภาพ $\bar{x} = 2.74$ S.D. = 1.177 อันดับที่ 8 เกิดความร่วมมือระดับภูมิภาคอาเซียนในเรื่องของการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิสำหรับกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการให้ได้รับสวัสดิการดีขึ้น $\bar{x} = 2.72$ S.D. = 1.143 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ต่อ ด้านสังคม

ด้านสังคม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. การเข้าสู่ AEC เกิดการพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ ให้มีความสะดวก สะอาด ปลอดภัยและมีระเบียบวินัย	2.80	1.052	ปานกลาง	2
2. เกิดความร่วมมือกันในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เน้นหลักการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง การช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันทำให้ประชาชนมีคุณภาพดี วิถีชีวิตที่ดีขึ้น	2.79	1.030	ปานกลาง	3
3. ขจัดความยากจนโดยการสร้างระบบการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ	2.72	1.122	ปานกลาง	7
4. มีมาตรการรักษาวามมั่นคงชายแดนให้ปลอดภัยจากการคุกคามทุกด้าน	2.79	1.161	ปานกลาง	3
5. พัฒนาระบบเครือข่ายข่าวกรองระบบเตือนภัยและบริหารภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ	2.74	1.154	ปานกลาง	5
6. มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ	2.74	1.129	ปานกลาง	5
7. มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาการก่อการร้ายที่จะเกิดขึ้นในสังคมเมือง	2.75	1.082	ปานกลาง	4
8. มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหากรลักลอบขนยาเสพติด	2.81	1.127	ปานกลาง	1
9. มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาจากโรคระบาดต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อประชาชน	2.73	1.057	ปานกลาง	6
10. ร่วมกันจัดการแก้ไขปัญหา สร้างโอกาสและพัฒนาศักยภาพให้คนยากจนสามารถปรับตัวอย่างมีภูมิคุ้มกันและพึ่งตนเองได้ เพื่อสร้างรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง	2.68	1.074	ปานกลาง	8
ภาพรวม	2.89	1.003	ปานกลาง	

จากตาราง 4.5 การรับรู้ของผู้ประกอบการต่อต้านสังคมภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{x} = 2.89$ S.D. = 1.003 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาการลักลอบขนยาเสพติด $\bar{x} = 2.81$ S.D. = 1.127 อันดับที่ 2 การเข้าสู่ AEC เกิดการพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ ให้ความสะดวก สะอาด ปลอดภัยและมีระเบียบวินัย $\bar{x} = 2.80$ S.D. = 1.052 อันดับที่ 3 ได้แก่ เกิดความร่วมมือกันในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เน้นหลักการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง การช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันทำให้ประชาชนมีคุณภาพดี วิถีชีวิตที่ดีขึ้น $\bar{x} = 2.79$ S.D. = 1.030 และมีมาตรการรักษาความมั่นคงชายแดนให้ปลอดภัยจากการคุกคามทุกด้าน $\bar{x} = 2.79$ S.D. = 1.161 อันดับที่ 4 มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาการก่อการร้ายที่จะเกิดขึ้นในสังคมเมือง $\bar{x} = 2.75$ S.D. = 1.082 อันดับที่ 5 ได้แก่ พัฒนาระบบเครือข่ายข่าวกรองระบบเตือนภัยและบริหารภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ $\bar{x} = 2.74$ S.D. = 1.154 และมีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ $\bar{x} = 2.74$ S.D. = 1.129 อันดับที่ 6 มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาจากโรคระบาดต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน $\bar{x} = 2.73$ S.D. = 1.057 อันดับที่ 7 จัดความยากจนโดยการสร้างระบบการจัดการจัดการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ $\bar{x} = 2.72$ S.D. = 1.122 อันดับที่ 8 ร่วมกันจัดการแก้ไขปัญหา สร้างโอกาสและพัฒนาศักยภาพให้คนยากจนสามารถปรับตัวอย่างมีภูมิคุ้มกันและพึ่งตนเองได้ เพื่อสร้างรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง $\bar{x} = 2.68$ S.D. = 1.074 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ต่อ ด้านสิ่งแวดล้อม

ด้านสิ่งแวดล้อม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. การเข้าสู่ AEC ในการทำสนธิสัญญาร่วมกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2.70	1.022	ปานกลาง	4
2. การพัฒนาระบบการป้องกันและรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งในเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน	2.74	1.085	ปานกลาง	3
3. การทำอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์	2.66	1.064	ปานกลาง	6
4. การเตรียมความพร้อมอันเกิดปัญหาอันเนื่องมาจากการใช้ยานพาหนะหรือการจราจรทั้งทางบก ทางน้ำ เช่น อุบัติเหตุต่าง ๆ	2.82	1.177	ปานกลาง	1
5. ป้องกันการใช้พื้นที่ที่จะพัฒนาเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม การก่อสร้างถนน ทำให้ความสามารถในการระบายน้ำเปลี่ยนแปลงไปก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ได้	2.74	1.106	ปานกลาง	3
6. ป้องกันสภาพที่ดินเกิดความเสื่อมโทรมของคุณภาพดิน อันเนื่องมาจากปล่อยปริมาณน้ำเสียและกากของเสียจากโรงงาน	2.70	1.174	ปานกลาง	4
7. ป้องกันแหล่งน้ำเกิดความเสียหาย อันเนื่องมาจากการใช้สารเคมีและปล่อยน้ำเสีย กากของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม	2.70	1.137	ปานกลาง	4
8. มาตรการป้องกัน ควันพิษ และฝุ่นละอองจากโรงงานอุตสาหกรรมอันทำให้ประชาชนเกิดโรคระบบทางเดินหายใจ	2.77	1.115	ปานกลาง	2
9. ป้องกันขยะที่เพิ่มขึ้นในภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือนอันส่งกลิ่นเหม็นทำให้ประชาชนเกิดปัญหาสุขภาพ	2.68	1.033	ปานกลาง	5
10. การเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ	2.74	1.150	ปานกลาง	3
ภาพรวม	2.86	1.050	ปานกลาง	

จากตาราง 4.6 การรับรู้ของผู้ประกอบการต่อต้านสิ่งแวดล้อมภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{x} = 2.86$ S.D. = 1.050 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 การเตรียมความพร้อมอันเกิดปัญหาอันเนื่องมาจากการใช้ยานพาหนะหรือการจราจรทั้งทางบก ทางน้ำ เช่น อุบัติเหตุต่าง ๆ $\bar{x} = 2.82$ S.D. = 1.177 อันดับที่ 2 มาตรการป้องกัน ควันพิช และฝุ่นละอองจากโรงงานอุตสาหกรรมอันทำให้ประชาชนเกิดโรคระบบทางเดินหายใจ $\bar{x} = 2.77$ S.D. = 1.115 อันดับที่ 3 ได้แก่ การพัฒนาระบบการป้องกันและรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งในเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน $\bar{x} = 2.74$ S.D. = 1.085 และป้องกันการใช้พื้นที่ที่จะพัฒนาเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม การก่อสร้างถนน ทำให้ความสามารถในการระบายน้ำเปลี่ยนแปลงไป ก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ได้ $\bar{x} = 2.74$ S.D. = 1.106 และการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ $\bar{x} = 2.74$ S.D. = 1.150 อันดับที่ 4 ได้แก่ การเข้าสู่ AEC ในการทำสนธิสัญญาร่วมกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม $\bar{x} = 2.70$ S.D. = 1.022 และป้องกันสภาพที่ดินเกิดความเสื่อมโทรมของคุณภาพดิน อันเนื่องมาจากปล่อยปริมาณน้ำเสียและกากของเสียจากโรงงาน $\bar{x} = 2.70$ S.D. = 1.174 และป้องกันแหล่งน้ำเกิดความเสียหาย อันเนื่องมาจากการใช้สารเคมีและปล่อยน้ำเสีย กากของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม $\bar{x} = 2.70$ S.D. = 1.137 อันดับที่ 5 ป้องกันขยะที่เพิ่มขึ้นในภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือนอันส่งกลิ่นเหม็นทำให้ประชาชนเกิดปัญหาสุขภาพ $\bar{x} = 2.68$ S.D. = 1.033 อันดับที่ 6 การทำอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ $\bar{x} = 2.66$ S.D. = 1.064 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ต่อ ด้านวัฒนธรรม

ด้านวัฒนธรรม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. การเข้าสู่ AEC ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดี และการพัฒนาที่มีทิศทาง ทำให้เกิดการท่องเที่ยว ทางด้านวัฒนธรรม เช่น โบราณสถาน แหล่ง ประวัติศาสตร์ต่าง ๆ	2.81	1.127	ปานกลาง	1
2. เกิดความแตกต่างทางวัฒนธรรมภาษาที่ใช้ใน การติดต่อสื่อสารระหว่างกัน	2.79	1.084	ปานกลาง	3
3. เกิดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณีและ วัฒนธรรม ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่าง วัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตกให้อยู่อย่าง ยั่งยืน	2.80	1.125	ปานกลาง	2
4. เกิดการแลกเปลี่ยนประเพณีและวัฒนธรรมใน ด้านต่าง ๆ ของแต่ละประเทศ	2.76	1.203	ปานกลาง	4
5. การจัดรูปองค์กรเพื่อรองรับการสร้างทักษะและ การแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรม	2.72	1.180	ปานกลาง	6
6. เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้ประกอบการในการสร้างวัฒนธรรมเชิง สร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนา นวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง	2.73	1.215	ปานกลาง	5
7. เกิดการสร้างสรรค์ดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน ให้เป็นวัฒนธรรมการแสดงที่ทันสมัย	2.73	1.148	ปานกลาง	5
8. เกิดวัฒนธรรม วิธีการดำเนินชีวิตของชน พื้นเมืองจากเดิมที่อยู่กันแบบเรียบง่าย ทำให้เกิด การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ให้ดำรงอยู่ต่อไป	2.66	1.099	ปานกลาง	8
9. ประชาชนมีความรักสามัคคีและมีความรู้สึกร่วม ว่าเป็นพลเมืองอาเซียน	2.73	1.097	ปานกลาง	5
10. เน้นการส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานของ อาเซียน รวมถึงสุขภาพความปลอดภัยในที่ทำงาน	2.68	1.145	ปานกลาง	7
ภาพรวม	2.85	1.025	ปานกลาง	

จากตาราง 4.7 การรับรู้ของผู้ประกอบการต่อต้านวัฒนธรรมภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{x} = 2.74$ S.D. = 1.142 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 การเข้าสู่ AEC ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีและการพัฒนาที่มีทิศทาง ทำให้เกิดการท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม เช่น โบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ต่าง ๆ $\bar{x} = 2.81$ S.D. = 1.127 อันดับที่ 2 เกิดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตกให้อยู่อย่างยั่งยืน $\bar{x} = 2.80$ S.D. = 1.125 อันดับที่ 3 เกิดความแตกต่างทางวัฒนธรรมภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน $\bar{x} = 2.79$ S.D. = 1.084 อันดับที่ 4 เกิดการแลกเปลี่ยนประเพณีและวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ของแต่ละประเทศ $\bar{x} = 2.76$ S.D. = 1.203 อันดับที่ 5 ได้แก่ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการในการสร้างวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง $\bar{x} = 2.73$ S.D. = 1.215 และเกิดการสร้างสรรค์ดนตรีและการแสดงพื้นบ้านให้เป็นวัฒนธรรมการแสดงที่ทันสมัย $\bar{x} = 2.73$ S.D. = 1.148 และประชาชนมีความรักสามัคคีและมีความรู้สึกร่วมว่าเป็นพลเมืองอาเซียน $\bar{x} = 2.73$ S.D. = 1.097 อันดับที่ 6 การจัดรูปองค์กรเพื่อรองรับการสร้างทักษะและการแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรม $\bar{x} = 2.72$ S.D. = 1.180 อันดับที่ 7 เน้นการส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานของอาเซียน รวมถึงสุขภาพความปลอดภัยในที่ทำงาน $\bar{x} = 2.68$ S.D. = 1.145 อันดับที่ 8 เกิดวัฒนธรรม วิธีการดำเนินชีวิตของชนพื้นเมืองจากเดิมที่อยู่กันแบบเรียบง่าย ทำให้เกิดการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันให้ดำรงอยู่ต่อไป $\bar{x} = 2.66$ S.D. = 1.099 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ต่อ ด้านการเมืองความมั่นคง

ด้านการเมืองความมั่นคง	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับ ที่
1. การเข้าสู่ AEC การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก	2.68	1.084	ปานกลาง	3
2. ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนให้ครอบคลุมในทุกด้าน	2.74	1.090	ปานกลาง	1
3. สร้างมาตรการความไว้วางใจและการระงับข้อพิพาทโดยสันติ เพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุข	2.65	1.105	ปานกลาง	5
4. ขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด การค้ามนุษย์ เป็นต้น	2.71	1.140	ปานกลาง	2
5. การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก เพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบอาเซียน +3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลีใต้ เป็นต้น	2.62	1.142	ปานกลาง	8
6. สร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ	2.63	1.157	ปานกลาง	7
7. การพัฒนามาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ในด้านคุณภาพสินค้า การตรวจสอบ การออกใบรับรอง กฎระเบียบ/ข้อกำหนดสำหรับผลิตภัณฑ์ให้มีความสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้น	2.64	1.107	ปานกลาง	6
8. การเร่งพัฒนามาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้ามาประกอบวิชาชีพของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบวิชาชีพ แรงงานฝีมือและผู้มีความสามารถพิเศษภายในอาเซียน	2.60	1.054	น้อย	9
9. ส่งเสริมการร่วมลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ และสร้างเครือข่ายด้านการลงทุนของอาเซียนที่มีประสิทธิภาพ	2.68	1.085	ปานกลาง	3
10. การเจรจาเปิดการค้าบริการอย่างชัดเจน เพื่อให้การค้าบริการของอาเซียนเป็นไปอย่างเสรี รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนของอาเซียนไปยังประเทศที่สาม	2.66	1.131	ปานกลาง	4
ภาพรวม	2.84	1.058	ปานกลาง	

จากตาราง 4.8 การรับรู้ของผู้ประกอบการต่อด้านการเมืองความมั่นคงภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{x} = 2.66$ S.D. = 1.110 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ อันดับที่ 1 ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนให้ครอบคลุมในทุกด้าน $\bar{x} = 2.74$ S.D. = 1.090 อันดับที่ 2 ขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติต่างๆ เช่น ยาเสพติด การค้ามนุษย์ เป็นต้น $\bar{x} = 2.71$ S.D. = 1.140 อันดับที่ 3 ได้แก่ การเข้าสู่ AEC การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก $\bar{x} = 2.68$ S.D. = 1.084 และส่งเสริมการร่วมลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและสร้างเครือข่ายด้านการลงทุนของอาเซียนที่มีประสิทธิภาพ $\bar{x} = 2.68$ S.D. = 1.085 อันดับที่ 4 การเจรจาเปิดการค้าบริการอย่างชัดเจน เพื่อให้การค้าบริการของอาเซียนเป็นไปอย่างเสรี รวมทั้งส่งเสริมการร่วมทุนของอาเซียนไปยังประเทศที่สาม $\bar{x} = 2.66$ S.D. = 1.131 อันดับที่ 5 สร้างมาตรการความไว้วางใจและลดข้อพิพาทโดยสันติ เพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุข $\bar{x} = 2.65$ S.D. = 1.105 อันดับที่ 6 การพัฒนามาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ในด้านคุณภาพสินค้า การตรวจสอบ การออกไปรับรอง กฎระเบียบ/ข้อกำหนดสำหรับผลิตภัณฑ์ให้มีความสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้น $\bar{x} = 2.64$ S.D. = 1.107 อันดับที่ 7 สร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ $\bar{x} = 2.63$ S.D. = 1.157 อันดับที่ 8 การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก เพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบอาเซียน +3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลีใต้ เป็นต้น $\bar{x} = 2.62$ S.D. = 1.142 และอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ อันดับที่ 9 การเร่งพัฒนามาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้ามาประกอบวิชาชีพของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบวิชาชีพ แรงงานฝีมือและผู้มีความสามารถพิเศษภายในอาเซียน $\bar{x} = 2.60$ S.D. = 1.054 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 4.9 แสดงภาพรวมค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวัง

ความคาดหวัง	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. ด้านเศรษฐกิจ	3.77	0.841	มาก	1
2. ด้านความมั่นคงของมนุษย์	3.66	0.910	มาก	2
3. ด้านสังคม	3.57	0.979	มาก	5
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	3.64	0.959	มาก	3
5. ด้านวัฒนธรรม	3.62	0.903	มาก	4
6. ด้านการเมืองความมั่นคง	3.52	0.943	มาก	6
ภาพรวม	3.63	0.853	มาก	

จากตาราง 4.9 ความคาดหวังของผู้ประกอบการต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 3.63$ S.D. = 0.853 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 ด้านเศรษฐกิจ $\bar{x} = 3.77$ S.D. = 0.841 อันดับที่ 2 ด้านความมั่นคงของมนุษย์ $\bar{x} = 3.66$ S.D. = 0.910 อันดับที่ 3 ด้านสิ่งแวดล้อม $\bar{x} = 3.64$ S.D. = 0.959 อันดับที่ 4 ด้านวัฒนธรรม $\bar{x} = 3.62$ S.D. = 0.903 อันดับที่ 5 ด้านสังคม $\bar{x} = 3.57$ S.D. = 0.979 และอันดับที่ 6 ด้านการเมืองความมั่นคง $\bar{x} = 3.52$ S.D. = 0.943 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังต่อ ด้านเศรษฐกิจ

ด้านเศรษฐกิจ	$\bar{x}$	S.D.	แปล ผล	อันดับ ที่
1. การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนจะช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าของอาเซียนในตลาดโลก	3.71	0.865	มาก	3
2. การรวมกลุ่มที่มีการยกเว้นภาษีศุลกากรระหว่างประเทศสมาชิกของกลุ่มแต่ละประเทศสมาชิก จะมีอิสระในการกำหนดอัตราภาษีศุลกากรกับประเทศคู่ค้านอกกลุ่ม	3.60	0.884	มาก	8
3. การเข้าสู่ AEC จะมีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่าง ๆ	3.74	0.918	มาก	1
4. การเข้าสู่ AEC จะเป็นการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จำหน่าย ร่วมกันอย่างชัดเจน	3.69	0.917	มาก	5
5. การเข้าสู่ AEC จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน)	3.68	0.926	มาก	6
6. การเข้าสู่ AEC ผู้ผลิตสินค้าจะสามารถผลิตและจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้นจากการส่งสินค้าออกไปขายในตลาดโลก	3.70	0.973	มาก	4
7. การเข้าสู่ AEC การค้าระหว่างประเทศจะมีประโยชน์ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจก่อประโยชน์ให้แก่ผู้บริโภคที่จะได้บริโภคสินค้าที่หลากหลายมีคุณภาพและมีราคาถูกลงจากประเทศต่าง ๆ	3.65	1.001	มาก	7
8. การเข้าสู่ AEC กับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน ทำให้เกิดการเพิ่มโอกาสในการขยายการค้าและการลงทุน	3.73	0.941	มาก	2
9. การเข้าสู่ AEC จะทำให้มีการกู้เงินจากสถาบันการเงินมาลงทุน/หมุนเวียนในธุรกิจเพิ่ม	3.60	1.049	มาก	8
10. การเข้าสู่ AEC ระบบขนส่ง (Logistics) จะมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น	3.74	0.946	มาก	1
ภาพรวม	3.77	0.841	มาก	

จากตาราง 4.10 ความคาดหวังของผู้ประกอบการต่อด้านเศรษฐกิจภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 3.77$ S.D. = 0.841 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 การเข้าสู่ AEC จะมีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่าง ๆ $\bar{x} = 3.74$ S.D. = 0.918 และการเข้าสู่ AEC ระบบขนส่ง (Logistics) จะมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น $\bar{x} = 3.74$ S.D. = 0.946 อันดับที่ 2 การเข้าสู่ AEC กับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน ทำให้เกิดการเพิ่มโอกาสในการขยายการค้าและการลงทุน $\bar{x} = 3.73$ S.D. = 0.941 อันดับที่ 3 การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนจะช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าของอาเซียนในตลาดโลก $\bar{x} = 3.71$ S.D. = 0.865 อันดับที่ 4 การเข้าสู่ AEC ผู้ผลิตสินค้าจะสามารถผลิตและจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้นจากการส่งสินค้าออกไปขายในตลาดโลก $\bar{x} = 3.70$ S.D. = 0.973 อันดับที่ 5 การเข้าสู่ AEC จะเป็นการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จำหน่าย ร่วมกันอย่างชัดเจน $\bar{x} = 3.69$ S.D. = 0.917 อันดับที่ 6 มีการเข้าสู่ AEC จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน) $\bar{x} = 3.68$ S.D. = 0.926 อันดับที่ 7 การเข้าสู่ AEC การค้าระหว่างประเทศจะมีประโยชน์ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจก่อประโยชน์ให้แก่ผู้บริโภคที่จะได้บริโภคสินค้าที่หลากหลายมีคุณภาพและมีราคาถูกจากประเทศต่าง ๆ $\bar{x} = 3.65$ S.D. = 1.001 อันดับที่ 8 ได้แก่ การรวมกลุ่มที่มีการยกเว้นภาษีศุลกากรระหว่างประเทศสมาชิกของกลุ่มแต่ละประเทศสมาชิก จะมีอิสระในการกำหนดอัตราภาษีศุลกากรกับประเทศคู่ค้านอกกลุ่ม $\bar{x} = 3.60$ S.D. = 0.884 และการเข้าสู่ AEC จะทำให้มีการกู้เงินจากสถาบันการเงินมาลงทุน/หมุนเวียนในธุรกิจเพิ่ม $\bar{x} = 3.60$ S.D. = 1.049 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังต่อ ด้านความมั่นคงของมนุษย์

ด้านความมั่นคงของมนุษย์	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. มีการบริหารจัดการกิจการบ้านเมืองที่ดี มีการพัฒนาระบบการบริหารงานภาครัฐให้ใสสะอาดโปร่งใสรตรวจสอบได้	3.48	1.042	มาก	4
2. ลดปัญหาความยากจนในชนบทและเมือง ด้วยพลังการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน	3.42	1.027	มาก	7
3. สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร อุตสาหกรรม หัตถ-อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจ	3.52	0.969	มาก	2
4. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้ความสามารถที่จะปรับตัว คิดเป็น ทำเป็น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	3.49	1.018	มาก	3
5. เกิดความร่วมมือระดับภูมิภาคอาเซียนในเรื่องของการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิสำหรับกลุ่มเป่าหมายโดยเฉพาะสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการให้ได้รับสวัสดิการดีขึ้น	3.45	1.064	มาก	6
6. มีการบริหารจัดการลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมกับชุมชน	3.48	1.024	มาก	4
7. เกิดการป้องกันประชาชนจากค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ในการแพร่ขยายของข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน	3.48	1.012	มาก	4
8. เกิดการป้องกันภัยคุกคามในการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือและทักษะไปสู่ประเทศที่มีผลตอบแทนสูงกว่า	3.46	1.012	มาก	5
9. เกิดมาตรการรองรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทำให้ประชาชนเกิดปัญหาสุขภาพ	3.46	0.999	มาก	5
10. มาตรการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอันจะก่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.57	1.034	มาก	1
ภาพรวม	3.66	0.910	มาก	

จากตาราง 4.11 ความคาดหวังของผู้ประกอบการต่อต้านความมั่นคงของมนุษย์ภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 3.66$ S.D. = 0.910 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 มาตรการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอันจะก่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน $\bar{x} = 3.57$ S.D. = 1.034 อันดับที่ 2 สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร อุตสาหกรรม หัตถ-อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจ $\bar{x} = 3.52$ S.D. = 0.969 อันดับที่ 3 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้ความสามารถที่จะปรับตัว คิดเป็น ทำเป็น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น $\bar{x} = 3.49$ S.D. = 1.018 อันดับที่ 4 ได้แก่ มีการบริหารจัดการกิจการบ้านเมืองที่ดี มีการพัฒนาระบบการบริหารงานภาครัฐให้ใสสะอาดโปร่งใสดูตรวจสอบได้ $\bar{x} = 3.48$ S.D. = 1.042 และมีการบริหารจัดการลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมกับชุมชน $\bar{x} = 3.48$ S.D. = 1.024 และเกิดการป้องกันประชาชนจากค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ในการแพร่ขยายของข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน $\bar{x} = 3.48$ S.D. = 1.012 อันดับที่ 5 ได้แก่ เกิดการป้องกันภัยคุกคามในการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือและทักษะไปสู่ประเทศที่มีผลตอบแทนสูงกว่า $\bar{x} = 3.46$ S.D. = 1.012 และเกิดมาตรการรองรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทำให้ประชาชนเกิดปัญหาสุขภาพ $\bar{x} = 3.46$ S.D. = 0.999 อันดับที่ 6 เกิดความร่วมมือระดับภูมิภาคอาเซียนในเรื่องของการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิสำหรับกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการให้ได้รับสวัสดิการที่ดีขึ้น $\bar{x} = 3.45$ S.D. = 1.064 อันดับที่ 7 ลดปัญหาความยากจนในชนบทและเมืองด้วยพลังการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน $\bar{x} = 3.42$ S.D. = 1.027 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังต่อ ด้านสังคม

ด้านสังคม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. การเข้าสู่ AEC เกิดการพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ ให้มีความสะดวก สะอาด ปลอดภัยและมีระเบียบวินัย	3.51	1.000	มาก	2
2. เกิดความร่วมมือกันในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เน้นหลักการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง การช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันทำให้ประชาชนมีคุณภาพดี วิถีชีวิตที่ดีขึ้น	3.42	0.900	มาก	8
3. ขจัดความยากจนโดยการสร้างระบบการบริหารจัดการ แก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ	3.46	1.047	มาก	5
4. มีมาตรการรักษาความมั่นคงชายแดนให้ปลอดภัยจากการคุกคามทุกด้าน	3.52	1.030	มาก	1
5. พัฒนาระบบเครือข่ายข่าวกรองระบบเตือนภัยและบริหารภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ	3.44	1.028	มาก	6
6. มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ	3.43	1.045	มาก	7
7. มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาการก่อการร้ายที่จะเกิดขึ้นในสังคมเมือง	3.48	1.024	มาก	4
8. มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาการลักลอบขนยาเสพติด	3.46	1.115	มาก	5
9. มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาจากโรคระบาดต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อประชาชน	3.50	0.994	มาก	3
10. ร่วมกันจัดการแก้ไขปัญหา สร้างโอกาสและพัฒนา ศักยภาพให้คนยากจนสามารถปรับตัวอย่างมีภูมิคุ้มกันและพึ่งตนเองได้ เพื่อสร้างรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง	3.43	1.010	มาก	7
ภาพรวม	3.57	0.979	มาก	

จากตาราง 4.12 ความคาดหวังของผู้ประกอบการต่อด้านสังคมภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 3.57$ S.D. = 0.979 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 มีมาตรการรักษาวามมั่นคงชายแดนให้ปลอดภัยจากการคุกคามทุกด้าน $\bar{x} = 3.52$ S.D. = 1.030 อันดับที่ 2 การเข้าสู่ AEC เกิดการพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ ให้มีความสะดวก สะอาด ปลอดภัยและมีระเบียบวินัย $\bar{x} = 3.51$ S.D. = 1.000 อันดับที่ 3 มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาจากโรคระบาดต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน $\bar{x} = 3.50$ S.D. = 0.994 อันดับที่ 4 มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาการก่อการร้ายที่จะเกิดขึ้นในสังคมเมือง $\bar{x} = 3.48$ S.D. = 1.024 อันดับที่ 5 ได้แก่ ขจัดความยากจนโดยการสร้างระบบการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ $\bar{x} = 3.46$ S.D. = 1.047 และมีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาการลักลอบขนยาเสพติด $\bar{x} = 3.46$ S.D. = 1.115 อันดับที่ 6 พัฒนาระบบเครือข่ายข่าวกรองระบบเตือนภัยและบริหารภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ $\bar{x} = 3.44$ S.D. = 1.028 อันดับที่ 7 ได้แก่ มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ $\bar{x} = 3.43$ S.D. = 1.045 และร่วมกันจัดการแก้ไขปัญหา สร้างโอกาสและพัฒนาศักยภาพให้คนยากจนสามารถปรับตัวอย่างมีภูมิคุ้มกันและพึ่งตนเองได้ เพื่อสร้างรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง $\bar{x} = 3.43$ S.D. = 1.010 อันดับที่ 8 เกิดความร่วมมือกันในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เน้นหลักการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง การช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันทำให้ประชาชนมีคุณภาพดี วิถีชีวิตที่ดีขึ้น $\bar{x} = 3.42$ S.D. = 0.900 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังต่อ ด้านสิ่งแวดล้อม

ด้านสิ่งแวดล้อม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. การเข้าสู่ AEC ในการทำสนธิสัญญาร่วมกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.55	0.961	มาก	1
2. การพัฒนาระบบการป้องกันและรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งในเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน	3.51	0.975	มาก	3
3. การทำอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์	3.43	0.954	มาก	8
4. การเตรียมความพร้อมอันเกิดปัญหาอันเนื่องมาจากการใช้ยานพาหนะหรือการจราจรทั้งทางบก ทางน้ำ เช่น อุบัติเหตุต่าง ๆ	3.45	0.986	มาก	6
5. ป้องกันการใช้พื้นที่ที่จะพัฒนาเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม การก่อสร้างถนน ทำให้ความสามารถในการระบายน้ำเปลี่ยนแปลงไป ก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ได้	3.44	1.092	มาก	7
6. ป้องกันสภาพที่ดินเกิดความเสี่ยงโทรมของคุณภาพดินอันเนื่องมาจากปล่อยปริมาณน้ำเสียและกากของเสียจากโรงงาน	3.48	1.042	มาก	4
7. ป้องกันแหล่งน้ำเกิดความเสียหาย อันเนื่องมาจากการใช้สารเคมีและปล่อยน้ำเสีย กากของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม	3.46	1.115	มาก	5
8. มาตรการป้องกัน ควันพิษ และฝุ่นละอองจากโรงงานอุตสาหกรรมอันทำให้ประชาชนเกิดโรคระบบทางเดินหายใจ	3.41	1.054	มาก	9
9. ป้องกันขยะที่เพิ่มขึ้นในภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือนอันส่งกลิ่นเหม็นทำให้ประชาชนเกิดปัญหาสุขภาพ	3.54	1.036	มาก	2
10. การเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ	3.41	1.077	มาก	9
ภาพรวม	3.64	0.959	มาก	

จากตาราง 4.13 ความคาดหวังของผู้ประกอบการต่อต้านสิ่งแวดล้อมภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 3.64$ S.D. = 0.959 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 การเข้าสู่ AEC ในการทำสนธิสัญญาร่วมกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม $\bar{x} = 3.55$ S.D. = 0.961 อันดับที่ 2 ป้องกันขยะที่เพิ่มขึ้นในภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือนอันส่งกลิ่นเหม็นทำให้ประชาชนเกิดปัญหาสุขภาพ $\bar{x} = 3.54$ S.D. = 1.036 อันดับที่ 3 การพัฒนาระบบการป้องกันและรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งในเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน $\bar{x} = 3.51$ S.D. = 0.975 อันดับที่ 4 ป้องกันสภาพที่ดินเกิดความเสื่อมโทรมของคุณภาพดิน อันเนื่องมาจากปล่อยปริมาณน้ำเสียและกากของเสียจากโรงงาน $\bar{x} = 3.48$ S.D. = 1.042 อันดับที่ 5 ป้องกันแหล่งน้ำเกิดความเสียหาย อันเนื่องมาจากการใช้สารเคมีและปล่อยน้ำเสีย กากของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม $\bar{x} = 3.46$ S.D. = 1.115 อันดับที่ 6 การเตรียมความพร้อมอันเกิดปัญหาอันเนื่องมาจากการใช้ยานพาหนะหรือการจราจรทั้งทางบก ทางน้ำ เช่น อุบัติเหตุต่าง ๆ $\bar{x} = 3.45$ S.D. = 0.986 อันดับที่ 7 ป้องกันการใช้พื้นที่ที่จะพัฒนาเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม การก่อสร้างถนน ทำให้ความสามารถในการระบายน้ำเปลี่ยนแปลงไป ก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ได้ $\bar{x} = 3.44$ S.D. = 1.092 อันดับที่ 8 การทำอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธ์ $\bar{x} = 3.43$ S.D. = 0.954 อันดับที่ 9 ได้แก่ มาตรการป้องกัน ควันพิษและฝุ่นละอองจากโรงงานอุตสาหกรรมอันทำให้ประชาชนเกิดโรคระบบทางเดินหายใจ $\bar{x} = 3.41$ S.D. = 1.054 และการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ $\bar{x} = 3.41$ S.D. = 1.077 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังต่อ ด้านวัฒนธรรม

ด้านวัฒนธรรม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. การเข้าสู่ AEC ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีและการพัฒนาที่มีทิศทาง ทำให้เกิดการท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม เช่น โบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ต่าง ๆ	3.53	1.000	มาก	1
2. เกิดความแตกต่างทางวัฒนธรรมภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน	3.43	0.845	มาก	7
3. เกิดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตกให้อยู่อย่างยั่งยืน	3.46	0.936	มาก	4
4. เกิดการแลกเปลี่ยนประเพณีและวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ของแต่ละประเทศ	3.51	0.969	มาก	2
5. การจัดรูปองค์กรเพื่อรองรับการสร้างทักษะและการแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรม	3.44	0.973	มาก	6
6. เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการในการสร้างวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง	3.48	0.975	มาก	3
7. เกิดการสร้างสรรค์ดนตรีและการแสดงพื้นบ้านให้เป็นวัฒนธรรมการแสดงที่ทันสมัย	3.41	0.996	มาก	8
8. เกิดวัฒนธรรม วิธีการดำเนินชีวิตของชนพื้นเมืองจากเดิมที่อยู่กันแบบเรียบง่าย ทำให้เกิดการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันให้ดำรงอยู่ต่อไป	3.37	1.051	มาก	8
9. ประชาชนมีความรักสามัคคีและมีความรู้สึกร่วมว่าเป็นพลเมืองอาเซียน	3.43	0.979	มาก	7
10. เน้นการส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานของอาเซียน รวมถึงสุขภาพความปลอดภัยในที่ทำงาน	3.45	1.081	มาก	5
ภาพรวม	3.62	0.903	มาก	

จากตาราง 4.14 ความคาดหวังของผู้ประกอบการต่อต้านวัฒนธรรมภาพรวมอยู่ในระดับมาก $\bar{x} = 3.62$ S.D. = 0.903 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 การเข้าสู่ AEC ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีและการพัฒนาที่มีทิศทาง ทำให้เกิดการท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม เช่น โบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ต่าง ๆ $\bar{x} = 3.53$ S.D. = 1.000 อันดับที่ 2 เกิดการแลกเปลี่ยนประเพณีและวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ของแต่ละประเทศ $\bar{x} = 3.51$ S.D. = 0.969 อันดับที่ 3 เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการในการสร้างวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนาวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง $\bar{x} = 3.48$ S.D. = 0.975 อันดับที่ 4 เกิดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตกให้อยู่อย่างยั่งยืน $\bar{x} = 3.46$ S.D. = 0.936 อันดับที่ 5 เน้นการส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานของอาเซียน รวมถึงสุขภาพความปลอดภัยในที่ทำงาน $\bar{x} = 3.45$ S.D. = 1.081 อันดับที่ 6 การจัดรูปองค์กรเพื่อรองรับการสร้างทักษะและการแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรม $\bar{x} = 3.44$ S.D. = 0.973 อันดับที่ 7 ได้แก่ เกิดความแตกต่างทางวัฒนธรรมภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน $\bar{x} = 3.43$ S.D. = 0.845 และประชาชนมีความรักสามัคคีและมีความรู้สึกร่วมว่าเป็นพลเมืองอาเซียน $\bar{x} = 3.43$ S.D. = 0.979 อันดับที่ 8 ได้แก่ เกิดการสร้างสรรค์ดนตรีและการแสดงพื้นบ้านให้เป็นวัฒนธรรมการแสดงที่ทันสมัย $\bar{x} = 3.41$ S.D. = 0.996 และเกิดวัฒนธรรม วิธีการดำเนินชีวิตของชนพื้นเมืองจากเดิมที่อยู่กันแบบเรียบง่าย ทำให้เกิดการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันให้ดำรงอยู่ต่อไป $\bar{x} = 3.41$ S.D. = 1.051 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคาดหวังต่อ ด้านการเมืองความมั่นคง

ด้านการเมืองความมั่นคง	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	อันดับที่
1. การเข้าสู่ AEC การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก	3.46	0.882	มาก	1
2. ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนให้ครอบคลุมในทุกด้าน	3.34	0.929	ปานกลาง	6
3. สร้างมาตรการความไว้วางใจและการระงับข้อพิพาทโดยสันติ เพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุข	3.38	0.968	ปานกลาง	3
4. ขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด การค้ายมนุษย์ เป็นต้น	3.38	0.992	ปานกลาง	3
5. การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก เพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบอาเซียน +3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลีใต้ เป็นต้น	3.29	0.991	ปานกลาง	8
6. การสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ เป็นต้น	3.34	1.053	ปานกลาง	6
7. การพัฒนามาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ในด้านคุณภาพสินค้า การตรวจสอบ การออกใบรับรอง กฎระเบียบ/ข้อกำหนดสำหรับผลิตภัณฑ์ ให้มีความสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้น	3.35	0.982	ปานกลาง	5
8. การเร่งพัฒนามาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้ามาประกอบวิชาชีพของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบวิชาชีพ แรงงานฝีมือ และผู้มีความสามารถพิเศษภายในอาเซียน	3.33	0.998	ปานกลาง	7
9. ส่งเสริมการร่วมลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและสร้างเครือข่ายด้านการลงทุนของอาเซียนที่มีประสิทธิภาพ	3.37	1.086	ปานกลาง	4
10. การเจรจาเปิดการค้าบริการอย่างชัดเจน เพื่อให้การค้าบริการของอาเซียนเป็นไปอย่างเสรี รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนของอาเซียนไปยังประเทศที่สาม	3.39	1.048	ปานกลาง	2
ภาพรวม	3.52	0.943	ปานกลาง	

จากตาราง 4.15 ความคาดหวังของผู้ประกอบการต่อด้านการเมืองความมั่นคงภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง $\bar{x} = 3.52$ S.D. = 0.943 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ได้แก่ อันดับที่ 1 การเข้าสู่ AEC การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกันเพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก $\bar{x} = 3.46$ S.D. = 0.882 และอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ อันดับที่ 2 การเจรจาเปิดการค้าบริการอย่างชัดเจน เพื่อให้การค้าบริการของอาเซียนเป็นไปอย่างเสรี รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนของอาเซียนไปยังประเทศที่สาม $\bar{x} = 3.39$ S.D. = 1.048 อันดับที่ 3 ได้แก่ สร้างมาตรการความไว้วางใจและการระงับข้อพิพาทโดยสันติ เพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุข $\bar{x} = 3.38$ S.D. = 0.968 และขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด การค้ามนุษย์ เป็นต้น $\bar{x} = 3.38$ S.D. = 0.992 อันดับที่ 4 ส่งเสริมการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและสร้างเครือข่ายด้านการลงทุนของอาเซียนที่มีประสิทธิภาพ $\bar{x} = 3.37$ S.D. = 1.086 อันดับที่ 5 การพัฒนามาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ในด้านคุณภาพสินค้า การตรวจสอบ การออกใบรับรอง และการปรับปรุงกฎเกณฑ์/กฎระเบียบ/ข้อกำหนดสำหรับผลิตภัณฑ์สาขาต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้น $\bar{x} = 3.35$ S.D. = 0.982 อันดับที่ 6 ได้แก่ ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนให้ครอบคลุมในทุกด้าน $\bar{x} = 3.34$ S.D. = 0.929 และการสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ เป็นต้น $\bar{x} = 3.34$ S.D. = 1.053 อันดับที่ 7 การเร่งพัฒนามาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้ามาประกอบวิชาชีพของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบวิชาชีพ แรงงานฝีมือและผู้มีความสามารถพิเศษภายในอาเซียน $\bar{x} = 3.33$ S.D. = 0.998 อันดับที่ 8 การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอกเพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบอาเซียน +3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลีใต้ เป็นต้น $\bar{x} = 3.29$ S.D. = 0.991 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

เพื่อการเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา รูปแบบของการประกอบธุรกิจ ประเภทของธุรกิจ ที่ดำเนินอยู่ ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาประกอบธุรกิจ

ตารางที่ 4.16 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ

การรับรู้ ของผู้ประกอบการ	เพศ				t - test	Sig.
	ชาย (n = 164)		หญิง (n = 164)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านเศรษฐกิจ	3.13	0.855	3.16	0.975	-0.262	0.794
2. ด้านความมั่นคงของมนุษย์	2.90	0.966	3.03	1.074	-0.803	0.423
3. ด้านสังคม	2.81	0.959	2.96	1.037	-0.956	0.340
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	2.85	1.083	2.87	1.029	-0.135	0.893
5. ด้านวัฒนธรรม	2.74	1.007	2.93	1.036	-1.234	0.219
6. ด้านการเมืองความมั่นคง	2.71	1.027	2.93	1.077	-1.363	0.175
ภาพรวม	3.25	0.884	3.45	0.918	-1.376	0.171

$\alpha < 0.05^*$

จากตารางที่ 4.16 ผลการทดสอบการรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ การรับรู้ของผู้ประกอบการ ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีเพศแตกต่างกัน กับ การรับรู้ของผู้ประกอบการทุกรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ

ความคาดหวัง ของผู้ประกอบการ	เพศ				t - test	Sig.
	ชาย (n = 164)		หญิง (n = 164)			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านเศรษฐกิจ	3.81	0.833	3.74	0.850	0.501	0.617
2. ด้านความมั่นคงของมนุษย์	3.65	0.922	3.66	0.905	-0.072	0.943
3. ด้านสังคม	3.49	0.993	3.64	0.967	-1.008	0.315
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	3.64	1.025	3.64	0.909	-0.016	0.987
5. ด้านวัฒนธรรม	3.57	0.976	3.65	0.844	-0.581	0.562
6. ด้านการเมืองความมั่นคง	3.53	1.021	3.51	0.883	0.114	0.910
ภาพรวม	3.96	0.830	3.96	0.725	0.015	0.988

$\alpha < 0.05^*$

จากตารางที่ 4.17 ผลการทดสอบความคาดหวังของผู้ประกอบการ จำแนกตามเพศ ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการที่มีเพศแตกต่างกัน กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการทุกรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามระดับการศึกษา

การรับรู้ของผู้ประกอบการ	แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F - test	Sig.
1. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2.254	5	0.451	0.523	0.759
	ภายในกลุ่ม	136.234	158	0.862		
	รวม	138.488	163			
2. ด้านความมั่นคงของมนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	12.614	5	2.523	2.502	0.033*
	ภายในกลุ่ม	159.288	158	1.008		
	รวม	171.902	163			
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	6.192	5	1.238	1.240	0.293
	ภายในกลุ่ม	157.832	158	0.999		
	รวม	164.024	163			
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	10.824	5	2.165	2.024	0.078
	ภายในกลุ่ม	168.951	158	1.069		
	รวม	179.774	163			
5. ด้านวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	8.457	5	1.691	1.642	0.152
	ภายในกลุ่ม	162.732	158	1.030		
	รวม	171.189	163			
6. ด้านการเมืองความมั่นคง	ระหว่างกลุ่ม	7.376	5	1.475	1.331	0.254
	ภายในกลุ่ม	175.179	158	1.109		
	รวม	182.555	163			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.842	5	1.168	1.443	0.212
	ภายในกลุ่ม	127.932	158	0.810		
	รวม	133.774	163			

$\alpha < 0.05^*$

จากตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามระดับการศึกษา กับ การรับรู้ของผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ประกอบการจำแนกตามระดับการศึกษา กับ การรับรู้ของผู้ประกอบการ ในด้านความมั่นคงของมนุษย์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.18 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการศึกษา ด้านความมั่นคงของมนุษย์

	ระดับการศึกษา					
	ไม่ได้รับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	ปวช./ปวส./อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ไม่ได้รับการศึกษา	-	0.663	0.400	0.017*	0.069	0.274
ประถมศึกษา	-	-	0.244	0.018*	0.056	0.176
มัธยมศึกษา	-	-	-	0.020*	0.134	0.581
ปวช./ปวส./อนุปริญญา	-	-	-	-	0.215	0.409
ปริญญาตรี	-	-	-	-	-	0.814
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษาปวช./ปวส./อนุปริญญา แตกต่างจากผู้ประกอบการที่ไม่ได้รับการศึกษา ผู้ประกอบการที่จบระดับประถมศึกษา ผู้ประกอบการที่จบระดับมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ
จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคาดหวัง ของผู้ประกอบการ	แหล่งของ ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F - test	Sig.
1. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	1.887	5	0.377	0.526	0.756
	ภายในกลุ่ม	113.308	158	0.717		
	รวม	115.195	163			
2. ด้านความมั่นคงของ มนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	7.184	5	1.437	1.778	0.120
	ภายในกลุ่ม	127.695	158	0.808		
	รวม	134.878	163			
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	5.922	5	1.184	1.246	0.290
	ภายในกลุ่ม	150.200	158	0.951		
	รวม	156.122	163			
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	7.131	5	1.426	1.580	0.169
	ภายในกลุ่ม	142.643	158	0.903		
	รวม	149.774	163			
5. ด้านวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	6.810	5	1.362	1.708	0.136
	ภายในกลุ่ม	125.989	158	0.797		
	รวม	132.799	163			
6. ด้านการเมืองความ มั่นคง	ระหว่างกลุ่ม	4.053	5	0.811	0.909	0.477
	ภายในกลุ่ม	140.892	158	0.892		
	รวม	144.945	163			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.769	5	0.354	0.589	0.708
	ภายในกลุ่ม	94.932	158	0.601		
	รวม	96.701	163			

$\alpha < 0.05^*$

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามระดับการศึกษา กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ประกอบการจำแนกตามระดับการศึกษา กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามรูปแบบของการประกอบธุรกิจ

การรับรู้ ของผู้ประกอบการ	แหล่งของ ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F - test	Sig.
1. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	0.519	2	0.260	0.303	0.739
	ภายในกลุ่ม	137.969	161	0.857		
	รวม	138.488	163			
2. ด้านความมั่นคงของ มนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	0.016	2	0.008	0.008	0.992
	ภายในกลุ่ม	171.886	161	1.068		
	รวม	171.902	163			
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.241	2	0.120	0.118	0.888
	ภายในกลุ่ม	163.783	161	1.017		
	รวม	164.024	163			
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2.275	2	1.138	1.032	0.359
	ภายในกลุ่ม	177.499	161	1.102		
	รวม	179.774	163			
5. ด้านวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	1.215	2	0.608	0.576	0.564
	ภายในกลุ่ม	169.974	161	1.056		
	รวม	171.189	163			
6. ด้านการเมืองความ มั่นคง	ระหว่างกลุ่ม	1.914	2	0.957	0.853	0.428
	ภายในกลุ่ม	180.640	161	1.122		
	รวม	182.555	163			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.742	2	0.371	0.449	0.639
	ภายในกลุ่ม	133.032	161	0.826		
	รวม	133.774	163			

$\alpha < 0.05^*$

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามรูปแบบของการประกอบธุรกิจ โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามรูปแบบของการประกอบธุรกิจ กับ การรับรู้ของผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ประกอบการจำแนกตามรูปแบบของการประกอบธุรกิจ กับ การรับรู้ของผู้ประกอบการทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ
จำแนกตามรูปแบบของการประกอบธุรกิจ

ความคาดหวัง ของผู้ประกอบการ	แหล่งของ ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F - test	Sig.
1. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	0.002	2	0.001	0.001	0.999
	ภายในกลุ่ม	115.193	161	0.715		
	รวม	115.195	163			
2. ด้านความมั่นคงของ มนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	0.051	2	0.025	0.030	0.970
	ภายในกลุ่ม	134.827	161	0.837		
	รวม	134.878	163			
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	0.010	2	0.005	0.005	0.995
	ภายในกลุ่ม	156.112	161	0.970		
	รวม	156.122	163			
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	0.432	2	0.216	0.233	0.793
	ภายในกลุ่ม	149.343	161	0.928		
	รวม	149.774	163			
5. ด้านวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	1.019	2	0.510	0.623	0.538
	ภายในกลุ่ม	131.780	161	0.819		
	รวม	132.799	163			
6. ด้านการเมืองความ มั่นคง	ระหว่างกลุ่ม	4.722	2	2.361	2.711	0.070
	ภายในกลุ่ม	140.223	161	0.871		
	รวม	144.945	163			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	0.639	2	0.320	0.536	0.586
	ภายในกลุ่ม	96.062	161	0.597		
	รวม	96.701	163			

$\alpha < 0.05^*$

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ จำแนกตามรูปแบบของการประกอบธุรกิจ โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามรูปแบบของการประกอบธุรกิจ กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ประกอบการจำแนกตามรูปแบบของการประกอบธุรกิจ กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่

การรับรู้ ของผู้ประกอบการ	แหล่งของ ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F - test	Sig.
1. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	12.621	7	1.803	2.235	0.034*
	ภายในกลุ่ม	125.867	156	0.807		
	รวม	138.488	163			
2. ด้านความมั่นคงของ มนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	20.229	7	2.890	2.972	0.006*
	ภายในกลุ่ม	151.673	156	0.972		
	รวม	171.902	163			
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	26.878	7	3.840	4.368	0.000*
	ภายในกลุ่ม	137.146	156	0.879		
	รวม	164.024	163			
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	30.078	7	4.297	4.478	0.000*
	ภายในกลุ่ม	149.696	156	0.960		
	รวม	179.774	163			
5. ด้านวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	26.121	7	3.732	4.013	0.000*
	ภายในกลุ่ม	145.068	156	0.930		
	รวม	171.189	163			
6. ด้านการเมืองความ มั่นคง	ระหว่างกลุ่ม	15.362	7	2.195	2.048	0.052
	ภายในกลุ่ม	167.193	156	1.072		
	รวม	182.555	163			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	18.318	7	2.617	3.536	0.001*
	ภายในกลุ่ม	115.456	156	0.740		
	รวม	133.774	163			

$\alpha < 0.05^*$

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ กับ การรับรู้ของผู้ประกอบการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ กับ การรับรู้ของผู้ประกอบการ ในด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.23 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 4.24 – ตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ ด้านเศรษฐกิจ

	ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่							
	ธุรกิจ การ เกษตร	ธุรกิจ อุตสาหกรรม	ธุรกิจ เหมือง แร่	ธุรกิจ การ บริการ	ธุรกิจ อสังหา ริม ทรัพย์	ธุรกิจ ก่อสร้าง	ธุรกิจ ค้าส่ง	ธุรกิจ ค้าปลีก
ธุรกิจการเกษตร	-	0.043*	0.104	0.733	0.034*	0.866	0.640	0.597
ธุรกิจอุตสาหกรรม	-	-	0.011*	0.021*	0.732	0.074	0.021*	0.079
ธุรกิจเหมืองแร่	-	-	-	0.126	0.013*	0.097	0.151	0.068
ธุรกิจการบริการ	-	-	-	-	0.011*	0.638	0.853	0.335
ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	-	-	-	-	-	0.075	0.014*	0.072
ธุรกิจก่อสร้าง	-	-	-	-	-	-	0.565	0.782
ธุรกิจค้าส่ง	-	-	-	-	-	-	-	0.314
ธุรกิจค้าปลีก	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านเศรษฐกิจ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการด้านธุรกิจการเกษตร แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจเหมืองแร่ ผู้ประกอบการธุรกิจการบริการ ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่ง และผู้ประกอบการธุรกิจการบริการ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ ด้านความมั่นคงของมนุษย์

	ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่							
	ธุรกิจ การ เกษตร	ธุรกิจ อุตสาหกรรม	ธุรกิจ เหมือง แร่	ธุรกิจ การ บริการ	ธุรกิจ อสังหา ริม ทรัพย์	ธุรกิจ ก่อสร้าง	ธุรกิจ ค้าส่ง	ธุรกิจ ค้าปลีก
ธุรกิจการเกษตร	-	0.079	0.396	0.066	0.109	0.976	0.075	0.652
ธุรกิจ อุตสาหกรรม	-	-	0.088	0.003*	0.639	0.103	0.004*	0.037*
ธุรกิจเหมืองแร่	-	-	-	0.825	0.127	0.399	0.881	0.487
ธุรกิจการบริการ	-	-	-	-	0.002*	0.111	0.846	0.134
ธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์	-	-	-	-	-	0.153	0.002*	0.041*
ธุรกิจก่อสร้าง	-	-	-	-	-	-	0.110	0.675
ธุรกิจค้าส่ง	-	-	-	-	-	-	-	0.141
ธุรกิจค้าปลีก	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจการบริการ ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่ง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก และผู้ประกอบการธุรกิจการบริการ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่ง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ ด้านสังคม

	ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่							
	ธุรกิจ การ เกษตร	ธุรกิจ อุตสาหกรรม	ธุรกิจ เหมือง แร่	ธุรกิจ การ บริการ	ธุรกิจ อสังหา ริม ทรัพย์	ธุรกิจ ก่อสร้าง	ธุรกิจ ค้าส่ง	ธุรกิจ ค้าปลีก
ธุรกิจการเกษตร	-	0.004*	0.164	0.058	0.052	0.618	0.251	0.874
ธุรกิจอุตสาหกรรม	-	-	0.005*	0.000*	0.190	0.002*	0.000*	0.004*
ธุรกิจเหมืองแร่	-	-	-	0.452	0.028*	0.250	0.347	0.144
ธุรกิจการบริการ	-	-	-	-	0.000*	0.279	0.567	0.025*
ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	-	-	-	-	-	0.028*	0.004*	0.056
ธุรกิจก่อสร้าง	-	-	-	-	-	-	0.600	0.509
ธุรกิจค้าส่ง	-	-	-	-	-	-	-	0.169
ธุรกิจค้าปลีก	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.26 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านสังคม พบว่าการรับรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตร แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจเหมืองแร่ ผู้ประกอบการธุรกิจการบริการ ผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้าง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่ง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก และผู้ประกอบการธุรกิจเหมืองแร่ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และผู้ประกอบการธุรกิจการบริการ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก และผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้าง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่ง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ ด้านสิ่งแวดล้อม

	ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่							
	ธุรกิจ การ เกษตร	ธุรกิจ อุตสาหกรรม	ธุรกิจ เหมือง แร่	ธุรกิจ การ บริการ	ธุรกิจ อสังหา ริม ทรัพย์	ธุรกิจ ก่อสร้าง	ธุรกิจ ค้าส่ง	ธุรกิจ ค้าปลีก
ธุรกิจการเกษตร	-	0.055	0.099	0.005*	0.167	0.070	0.039*	0.154
ธุรกิจ อุตสาหกรรม	-	-	0.012*	0.000*	0.432	0.002*	0.001*	0.004*
ธุรกิจเหมืองแร่	-	-	-	0.493	0.028*	0.396	0.401	0.246
ธุรกิจการบริการ	-	-	-	-	0.000*	0.635	0.636	0.133
ธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์	-	-	-	-	-	0.005*	0.002*	0.009*
ธุรกิจก่อสร้าง	-	-	-	-	-	-	0.959	0.492
ธุรกิจค้าส่ง	-	-	-	-	-	-	-	0.404
ธุรกิจค้าปลีก	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตร แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจการบริการ ธุรกิจค้าส่ง และผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจเหมืองแร่ ผู้ประกอบการธุรกิจการบริการ ผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้าง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่ง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก และผู้ประกอบการธุรกิจเหมืองแร่ แตกต่างจาก ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และผู้ประกอบการธุรกิจการบริการ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้าง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่ง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ ด้านวัฒนธรรม

	ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่							
	ธุรกิจ การ เกษตร	ธุรกิจ อุตสาหกรรม	ธุรกิจ เหมือง แร่	ธุรกิจ การ บริการ	ธุรกิจ อสังหา ริม ทรัพย์	ธุรกิจ ก่อสร้าง	ธุรกิจ ค้าส่ง	ธุรกิจ ค้าปลีก
ธุรกิจการเกษตร	-	0.002*	0.059	0.282	0.042	0.766	0.310	0.965
ธุรกิจอุตสาหกรรม	-	-	0.001*	0.000*	0.152	0.007*	0.000*	0.002*
ธุรกิจเหมืองแร่	-	-	-	0.122	0.007*	0.049*	0.136	0.055
ธุรกิจการบริการ	-	-	-	-	0.003*	0.217	0.936	0.223
ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	-	-	-	-	-	0.113	0.005*	0.037*
ธุรกิจก่อสร้าง	-	-	-	-	-	-	0.237	0.783
ธุรกิจค้าส่ง	-	-	-	-	-	-	-	0.261
ธุรกิจค้าปลีก	-	-	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.28 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านวัฒนธรรม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และ ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจเหมืองแร่ ผู้ประกอบการธุรกิจการบริการ ผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้าง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่ง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก และ ผู้ประกอบการธุรกิจเหมืองแร่ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจก่อสร้าง และ ผู้ประกอบการธุรกิจการบริการ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่ง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ
จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่

ความคาดหวัง ของผู้ประกอบการ	แหล่งของ ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F - test	Sig.
1. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3.623	7	0.518	0.724	0.652
	ภายในกลุ่ม	111.572	156	0.715		
	รวม	115.195	163			
2. ด้านความมั่นคงของ มนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	6.484	7	0.926	1.126	0.350
	ภายในกลุ่ม	128.394	156	0.823		
	รวม	134.878	163			
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	10.184	7	1.455	1.555	0.153
	ภายในกลุ่ม	145.938	156	0.935		
	รวม	156.122	163			
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	3.962	7	0.566	0.606	0.751
	ภายในกลุ่ม	145.812	156	0.935		
	รวม	149.774	163			
5. ด้านวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	7.663	7	1.095	1.365	0.224
	ภายในกลุ่ม	125.136	156	0.802		
	รวม	132.799	163			
6. ด้านการเมืองความ มั่นคง	ระหว่างกลุ่ม	8.733	7	1.248	1.429	0.197
	ภายในกลุ่ม	136.212	156	0.873		
	รวม	144.945	163			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	6.908	7	0.987	1.714	0.109
	ภายในกลุ่ม	89.793	156	0.576		
	รวม	96.701	163			

$\alpha < 0.05^*$

จากตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามทุนจดทะเบียน

การรับรู้ ของผู้ประกอบการ	แหล่งของ ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F - test	Sig.
1. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	12.621	3	0.684	0.802	0.494
	ภายในกลุ่ม	125.867	160	0.853		
	รวม	138.488	163			
2. ด้านความมั่นคงของ มนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	20.229	3	1.711	1.641	0.182
	ภายในกลุ่ม	151.673	160	1.042		
	รวม	171.902	163			
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	26.878	3	3.983	4.190	0.007*
	ภายในกลุ่ม	137.146	160	0.950		
	รวม	164.024	163			
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	30.078	3	3.871	3.683	0.013*
	ภายในกลุ่ม	149.696	160	1.051		
	รวม	179.774	163			
5. ด้านวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	26.121	3	1.475	1.415	0.240
	ภายในกลุ่ม	145.068	160	1.042		
	รวม	171.189	163			
6. ด้านการเมืองความ มั่นคง	ระหว่างกลุ่ม	15.362	3	2.280	2.076	0.105
	ภายในกลุ่ม	167.193	160	1.098		
	รวม	182.555	163			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	18.318	3	1.653	2.053	0.109
	ภายในกลุ่ม	115.456	160	0.805		
	รวม	133.774	163			

$\alpha < 0.05^*$

จากตารางที่ 4.30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามทุนจดทะเบียน โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามทุนจดทะเบียนกับการรับรู้ของผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ประกอบการจำแนกตามทุนจดทะเบียน แตกต่างกัน การรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.30 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 4.31 - ตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามทุนจดทะเบียน
ด้านสังคม

	ทุนจดทะเบียน			
	ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	1,000,000 – 5,000,000 บาท	5,000,001 – 10,000,000 บาท	มากกว่า 10,000,000 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	-	0.009*	0.678	0.028*
1,000,000 – 5,000,000 บาท	-	-	0.467	0.003*
5,000,001 – 10,000,000 บาท	-	-	-	0.040*
มากกว่า 10,000,000 บาท ขึ้นไป	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.31 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านสังคม พบว่าการรับรู้ของผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 10,000,000 บาท ขึ้นไป แตกต่างจากผู้ประกอบการธุรกิจที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1,000,000 บาท ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 1,000,000 – 5,000,000 บาท ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 5,000,001 – 10,000,000 บาท และผู้ประกอบการธุรกิจที่มีทุนจดทะเบียน 1,000,000 – 5,000,000 บาท แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามทุนจดทะเบียน
ด้านสิ่งแวดล้อม

	ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่			
	ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	1,000,000 – 5,000,000 บาท	5,000,001 – 10,000,000 บาท	มากกว่า 10,000,000 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	-	0.008*	0.181	0.152
1,000,000 – 5,000,000 บาท	-	-	0.903	0.028*
5,000,001 – 10,000,000 บาท	-	-	-	0.050*
มากกว่า 10,000,000 บาท ขึ้นไป	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.32 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 10,000,000 บาท ขึ้นไป แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 1,000,000 – 5,000,000 บาท ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 5,000,001 – 10,000,000 บาท และผู้ประกอบการธุรกิจที่มีทุนจดทะเบียน 1,000,000 – 5,000,000 บาท แตกต่างจากผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ
จำแนกตามทุนจดทะเบียน

ความคาดหวัง ของผู้ประกอบการ	แหล่งของ ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F - test	Sig.
1. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	5.884	3	1.961	2.871	0.038*
	ภายในกลุ่ม	109.311	160	0.683		
	รวม	115.195	163			
2. ด้านความมั่นคงของ มนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	3.466	3	1.155	1.407	0.243
	ภายในกลุ่ม	131.412	160	0.821		
	รวม	134.878	163			
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2.224	3	0.741	0.771	0.512
	ภายในกลุ่ม	153.898	160	0.962		
	รวม	156.122	163			
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	4.562	3	1.521	1.676	0.174
	ภายในกลุ่ม	145.212	160	0.908		
	รวม	149.774	163			
5. ด้านวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	3.717	3	1.239	1.536	0.207
	ภายในกลุ่ม	129.082	160	0.807		
	รวม	132.799	163			
6. ด้านการเมืองความ มั่นคง	ระหว่างกลุ่ม	1.222	3	0.407	0.453	0.715
	ภายในกลุ่ม	143.723	160	0.898		
	รวม	144.945	163			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.368	3	1.123	1.924	0.128
	ภายในกลุ่ม	93.334	160	0.583		
	รวม	96.701	163			

$\alpha < 0.05^*$

จากตารางที่ 4.33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ จำแนกตามทุนจดทะเบียน โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามทุนจดทะเบียน กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ประกอบการจำแนกตามทุนจดทะเบียน แตกต่างกัน ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.33 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 4.34

ตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามทุนจดทะเบียน
ด้านเศรษฐกิจ

	ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่			
	ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	1,000,000 – 5,000,000 บาท	5,000,001 – 10,000,000 บาท	มากกว่า 10,000,000 บาท ขึ้นไป
ต่ำกว่า 1,000,000 บาท	-	0.382	0.078	0.036*
1,000,000 – 5,000,000 บาท	-	-	0.045*	0.022*
5,000,001 – 10,000,000 บาท	-	-	-	0.486
มากกว่า 10,000,000 บาท ขึ้นไป	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.34 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 10,000,000 บาท ขึ้นไป แตกต่างจาก ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1,000,000 บาท ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 1,000,000 – 5,000,000 บาท และผู้ประกอบการธุรกิจที่มีทุนจดทะเบียน 5,000,001 – 10,000,000 บาท แตกต่างจาก ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 1,000,000 – 5,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ

การรับรู้ ของผู้ประกอบการ	แหล่งของ ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F - test	Sig.
1. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	28.115	5	5.623	8.049	0.000*
	ภายในกลุ่ม	110.373	158	0.699		
	รวม	138.488	163			
2. ด้านความมั่นคงของ มนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	22.146	5	4.429	4.673	0.001*
	ภายในกลุ่ม	149.757	158	0.948		
	รวม	171.902	163			
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	22.032	5	4.406	4.903	0.000*
	ภายในกลุ่ม	141.992	158	0.899		
	รวม	164.024	163			
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	29.594	5	5.919	6.227	0.000*
	ภายในกลุ่ม	150.180	158	0.951		
	รวม	179.774	163			
5. ด้านวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	24.670	5	4.934	5.321	0.000*
	ภายในกลุ่ม	146.519	158	0.927		
	รวม	171.189	163			
6. ด้านการเมืองความ มั่นคง	ระหว่างกลุ่ม	22.303	5	4.461	4.398	0.001*
	ภายในกลุ่ม	160.252	158	1.098		
	รวม	182.555	163			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	31.306	5	6.261	9.655	0.000*
	ภายในกลุ่ม	102.468	158	0.649		
	รวม	133.774	163			

$\alpha < 0.05^*$

จากตารางที่ 4.35 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ กับ การรับรู้ของผู้ประกอบการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ประกอบการจำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.35 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 4.36 - ตารางที่ 4.41

ตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ ด้านเศรษฐกิจ

	ระยะเวลาประกอบธุรกิจ					
	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 – 15 ปี	16 – 20 ปี	21 – 25 ปี	ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป
1 – 5 ปี	-	0.005*	0.022*	0.000*	0.000*	0.012*
6 – 10 ปี	-	-	0.678	0.018*	0.037*	0.650
11 – 15 ปี	-	-	-	0.173	0.240	1.000
16 – 20 ปี	-	-	-	-	0.830	0.140
21 – 25 ปี	-	-	-	-	-	0.205
ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.36 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านเศรษฐกิจ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 6 - 10 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 11 - 15 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป และผู้ประกอบการระยะเวลา 6 - 10 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์

	ระยะเวลาประกอบธุรกิจ					
	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 – 15 ปี	16 – 20 ปี	21 – 25 ปี	ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป
1 – 5 ปี	-	0.014*	0.014*	0.000*	0.004*	0.003*
6 – 10 ปี	-	-	0.422	0.161	0.498	0.279
11 – 15 ปี	-	-	-	0.790	0.801	0.869
16 – 20 ปี	-	-	-	-	0.519	0.928
21 – 25 ปี	-	-	-	-	-	0.640
ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.37 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 6 - 10 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 11 - 15 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ ด้านสังคม

	ระยะเวลาประกอบธุรกิจ					
	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 - 20 ปี	21 - 25 ปี	ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป
1 - 5 ปี	-	0.220	0.039*	0.000*	0.001*	0.024*
6 - 10 ปี	-	-	0.234	0.011*	0.029*	0.202
11 - 15 ปี	-	-	-	0.450	0.604	0.986
16 - 20 ปี	-	-	-	-	0.777	0.402
21 - 25 ปี	-	-	-	-	-	0.562
ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.38 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านสังคม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลา 11 - 15 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป และผู้ประกอบการตั้งแต่ 6 - 10 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม

	ระยะเวลาประกอบธุรกิจ					
	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 – 15 ปี	16 – 20 ปี	21 – 25 ปี	ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป
1 – 5 ปี	-	0.054	0.013*	0.000*	0.000*	0.004*
6 – 10 ปี	-	-	0.248	0.022*	0.033*	0.160
11 – 15 ปี	-	-	-	0.551	0.614	0.908
16 – 20 ปี	-	-	-	-	0.916	0.612
21 – 25 ปี	-	-	-	-	-	0.683
ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.39 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลา 11 - 15 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป และผู้ประกอบการตั้งแต่ 6 - 10 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ ด้านวัฒนธรรม

	ระยะเวลาประกอบธุรกิจ					
	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 – 15 ปี	16 – 20 ปี	21 – 25 ปี	ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป
1 – 5 ปี	-	0.006*	0.029*	0.000*	0.000*	0.008*
6 – 10 ปี	-	-	0.718	0.189	0.190	0.545
11 – 15 ปี	-	-	-	0.532	0.524	0.867
16 – 20 ปี	-	-	-	-	0.979	0.633
21 – 25 ปี	-	-	-	-	-	0.623
ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.40 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านวัฒนธรรม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลา ตั้งแต่ 6 - 10 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 11 - 15 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.41 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ ด้านการเมืองความมั่นคง

	ระยะเวลาประกอบธุรกิจ					
	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 - 20 ปี	21 - 25 ปี	ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป
1 - 5 ปี	-	0.025*	0.094	0.000*	0.001*	0.018*
6 - 10 ปี	-	-	0.863	0.128	0.174	0.501
11 - 15 ปี	-	-	-	0.338	0.394	0.701
16 - 20 ปี	-	-	-	-	0.909	0.563
21 - 25 ปี	-	-	-	-	-	0.638
ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.41 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านการเมืองความมั่นคง พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 6 - 10 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.42 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ
จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ

ความคาดหวัง ของผู้ประกอบการ	แหล่งของ ความ แปรปรวน	SS	df	MS	F - test	Sig.
1. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3.869	5	0.774	1.098	0.364
	ภายในกลุ่ม	111.326	158	0.705		
	รวม	115.195	163			
2. ด้านความมั่นคงของ มนุษย์	ระหว่างกลุ่ม	11.106	5	2.221	2.835	0.018*
	ภายในกลุ่ม	123.772	158	0.783		
	รวม	134.878	163			
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	8.059	5	1.612	1.720	0.133
	ภายในกลุ่ม	148.063	158	0.937		
	รวม	156.122	163			
4. ด้านสิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	15.394	5	3.079	3.620	0.004*
	ภายในกลุ่ม	134.381	158	0.851		
	รวม	149.774	163			
5. ด้านวัฒนธรรม	ระหว่างกลุ่ม	15.571	5	3.114	4.197	0.001*
	ภายในกลุ่ม	117.228	158	0.742		
	รวม	132.799	163			
6. ด้านการเมืองความ มั่นคง	ระหว่างกลุ่ม	6.808	5	1.362	1.557	0.175
	ภายในกลุ่ม	138.137	158	0.874		
	รวม	144.945	163			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	10.297	5	2.059	3.766	0.003*
	ภายในกลุ่ม	86.404	158	0.547		
	รวม	96.701	163			

$\alpha < 0.05^*$

จากตารางที่ 4.42 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ประกอบการจำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ แตกต่างกัน ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

สถิติผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4.42 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD ได้ผลดังแสดงในตารางที่ 4.43 – ตารางที่ 4.45

ตารางที่ 4.43 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์

	ระยะเวลาประกอบธุรกิจ					
	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 – 15 ปี	16 – 20 ปี	21 – 25 ปี	ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป
1 – 5 ปี	-	0.560	0.127	0.003*	0.009*	0.481
6 – 10 ปี	-	-	0.281	0.025*	0.056	0.795
11 – 15 ปี	-	-	-	0.527	0.677	0.467
16 – 20 ปี	-	-	-	-	0.794	0.121
21 – 25 ปี	-	-	-	-	-	0.192
ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.43 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจากผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี และผู้ประกอบการระยะเวลา 6 - 10 ปี แตกต่างจากผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.44 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ ด้านสิ่งแวดล้อม

	ระยะเวลาประกอบธุรกิจ					
	1 – 5 ปี	6 – 10 ปี	11 – 15 ปี	16 – 20 ปี	21 – 25 ปี	ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป
1 – 5 ปี	-	0.297	0.092	0.003*	0.001*	0.051
6 – 10 ปี	-	-	0.347	0.062	0.025*	0.265
11 – 15 ปี	-	-	-	0.628	0.424	0.944
16 – 20 ปี	-	-	-	-	0.687	0.660
21 – 25 ปี	-	-	-	-	-	0.435
ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.44 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจากผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี และผู้ประกอบการระยะเวลา 6 - 10 ปี แตกต่างจากผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.45 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ ด้านวัฒนธรรม

	ระยะเวลาประกอบธุรกิจ					
	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11 - 15 ปี	16 - 20 ปี	21 - 25 ปี	ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป
1 - 5 ปี	-	0.045*	0.063	0.000*	0.004*	0.015*
6 - 10 ปี	-	-	0.614	0.059	0.308	0.366
11 - 15 ปี	-	-	-	0.360	0.775	0.779
16 - 20 ปี	-	-	-	-	0.440	0.512
21 - 25 ปี	-	-	-	-	-	0.982
ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-	-

จากตารางที่ 4.45 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านวัฒนธรรม พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจากผู้ประกอบการระยะเวลา 6 - 10 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ของระหว่างการรับรู้และความคาดหวัง

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรมและด้านการเมืองความมั่นคง

ตารางที่ 4.46 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวัง ด้านเศรษฐกิจ

ตัวแปร	$\bar{x}$	S.D.	Pearson Correlation	Sig.
การรับรู้	2.97	0.821	0.399	0.000*
ความคาดหวัง	3.69	0.770		

$\alpha < 0.01^*$

จากตารางที่ 4.46 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์ทางบวก กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านเศรษฐกิจ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.47 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวัง ด้านความมั่นคงของมนุษย์

ตัวแปร	$\bar{x}$	S.D.	Pearson Correlation	Sig.
การรับรู้	2.79	0.945	0.519	0.000*
ความคาดหวัง	3.50	0.861		

$\alpha < 0.01^*$

จากตารางที่ 4.47 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ มีความสัมพันธ์ทางบวก กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.48 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวัง ด้านสังคม

ตัวแปร	$\bar{x}$	S.D.	Pearson Correlation	Sig.
การรับรู้	2.77	0.950	0.425	0.000*
ความคาดหวัง	3.47	0.872		

$\alpha < 0.01^*$

จากตารางที่ 4.48 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวก กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านสังคม ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.49 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวัง ด้านสิ่งแวดล้อม

ตัวแปร	$\bar{x}$	S.D.	Pearson Correlation	Sig.
การรับรู้	3.45	0.986	0.572	0.000*
ความคาดหวัง	3.51	0.969		

$\alpha < 0.01^*$

จากตารางที่ 4.49 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ทางบวก กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านสิ่งแวดล้อม ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.50 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวัง ด้านวัฒนธรรม

ตัวแปร	$\bar{x}$	S.D.	Pearson Correlation	Sig.
การรับรู้	2.75	0.972	0.550	.000
ความคาดหวัง	3.47	0.812		

$\alpha < 0.01^*$

จากตารางที่ 4.50 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์ทางบวก กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านวัฒนธรรม ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 4.51 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวัง ด้านการเมืองความมั่นคง

ตัวแปร	$\bar{x}$	S.D.	Pearson Correlation	Sig.
การรับรู้	2.68	0.964	0.499	0.000*
ความคาดหวัง	3.38	0.827		

$\alpha < 0.01^*$

จากตารางที่ 4.51 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านการเมืองความมั่นคง มีความสัมพันธ์ทางบวก กับความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านการเมืองความมั่นคง ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 4.52 แสดงข้อเสนอแนะในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ลำดับที่
1. มีสินค้าเกษตรหรือแร่ธาตุที่คล้ายคลึงกัน บางครั้งจึงมีการแย่งตลาดกันเอง และสินค้าส่วนใหญ่เป็นผลผลิตทางการเกษตรที่ยังไม่ได้แปรรูป ทำให้ราคาสินค้าตกต่ำ	36	8
2. มีแรงงานต่างชาติเข้ามาสู่ประเทศไทยมากขึ้นและจะมาแย่งงานของคนไทยไป ทำให้แรงงานไทยเสียโอกาสในการถูกว่าจ้างลดลง	54	6
3. ส่วนแบ่งการตลาดสินค้าที่เคยมีมา อาจต้องสูญเสียแก่นักลงทุนจากต่างชาติ ทำให้เสียลูกค้าเก่า	22	10
4. ความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรม	62	5
5. การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเจรจาเพื่อเปิดเสรีของประชาชนและผู้ประกอบการที่มีส่วนเกี่ยวข้องภายในประเทศ	45	7
6. ปัญหาขยะมากขึ้นและน้ำเสียจากการขยายตัวของชุมชนเกิดความสกปรกและความไม่มีระเบียบของแรงงานต่างด้าวในแต่ละชุมชน	73	4
7. ควรมีมาตรการควบคุมดูแลการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ	32	9
8. ปัญหามลพิษ จากการลักลอบทิ้งสารอันตรายข้ามแดนหรือย้ายฐานการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมที่ก่อมลพิษสูง	18	11
9. การปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษทางอากาศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากหลายสาเหตุ เช่น การเดินทาง การลงทุนในอุตสาหกรรม เป็นต้น	9	12
10. อาจต้องเผชิญกับปัญหาการลักลอบนำเข้ายาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้าน	112	1
11. การแสวงหาประโยชน์จากการใช้แรงงาน เช่น การค้ามนุษย์ เพื่อรับใช้งานในบ้านและให้เป็นขอทาน เป็นต้น	81	3
12. ปัญหาการลักลอบเข้าเมือง เนื่องจากแรงงานเข้าเมืองผิดกฎหมายสูงขึ้น	97	2

จากตารางที่ 4.52 ข้อเสนอแนะปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการสามารถสรุปได้ดังนี้ อันดับที่ 1 อาจต้องเผชิญกับปัญหาการลักลอบนำเข้ายาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้าน อันดับที่ 2 ปัญหาการลักลอบเข้าเมือง เนื่องจากแรงงานเข้าเมืองผิดกฎหมายสูงขึ้น อันดับที่ 3 การแสวงหาประโยชน์จากการใช้แรงงาน เช่น การค้ามนุษย์เพื่อรับใช้งานในบ้านและให้เป็นขอทาน เป็นต้น อันดับที่ 4 ปัญหาขยะมากขึ้นและน้ำเสียจากการขยายตัวของชุมชนเกิดความสกปรกและความไม่มีระเบียบของแรงงานต่างด้าวในแต่ละชุมชน อันดับที่ 5 ความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรม อันดับที่ 6 มีแรงงานต่างชาติเข้ามาสู่ประเทศไทยมากขึ้นและจะมาแย่งงานของคนไทยไป ทำให้แรงงานไทยเสียโอกาสในการถูกว่าจ้างลดลง อันดับที่ 7 การขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเจรจาเพื่อเปิดเสรีของประชาชนและผู้ประกอบการที่มีส่วนเกี่ยวข้องภายในประเทศ อันดับที่ 8 มีสินค้าเกษตรหรือแร่ธาตุที่คล้ายคลึงกันบางครั้งจึงมีการแย่งตลาดกันเอง และสินค้าส่วนใหญ่เป็นผลผลิตทางการเกษตรที่ยังไม่ได้แปรรูปทำให้ราคาสินค้าตกต่ำ อันดับที่ 9 ควรมีมาตรการควบคุมดูแลการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ อันดับที่ 10 ส่วนแบ่งการตลาดสินค้าที่เคยมีมา อาจต้องสูญเสียแก่นักลงทุนจากต่างชาติ ทำให้เสียลูกค้าเก่า อันดับที่ 11 ปัญหามลพิษ จากการลักลอบทิ้งสารอันตรายข้ามแดนหรือย้ายฐานการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมที่ก่อมลพิษสูง อันดับที่ 12 การปล่อยก๊าซเรือนกระจกและมลพิษทางอากาศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น จากหลายสาเหตุ เช่น การเดินทาง การลงทุนในอุตสาหกรรม เป็นต้น

ส่วนที่ 7 ผลจากการสัมภาษณ์ปัญหาและแนวทางการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคนสำคัญ ได้แก่ รองนายกเทศมนตรีนครแม่สอด ปศุสัตว์อำเภอแม่สอด เจ้าพนักงานป่าไม้อาวุโส เจ้าพนักงานที่ดิน อำเภอแม่สอด นักวิชาการพาณิชย์ สำนักงานพัฒนาธุรกิจการค้า นักวิชาการศุลกากรชำนาญการ ด้านศุลกากรแม่สอด สารวัตรด่านตรวจคนเข้าเมือง อำเภอแม่สอด ประธานหอการค้าอำเภอแม่สอด หัวหน้างานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอแม่สอด หัวหน้างานการประชาสัมพันธ์ส่วนภูมิภาคสาขาแม่สอด ผู้จัดการศูนย์บริการลูกค้าบริษัท ทีไอที จำกัด สาขาแม่สอด ผู้จัดการธนาคารกรุงศรีอยุธยา ผู้จัดการธนาคารออมสิน ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ผู้จัดการบริษัท โตโยต้าเมืองตาก จำกัด ผู้จัดการบริษัท ตากฮอนด้าคาร์ส จำกัด ผู้จัดการบริษัท เทสโก้ คาร์ด เซอร์วิส เซส จำกัด ผู้จัดการบริษัท สยามแม็คโคร จำกัด ผู้จัดการบริษัท เมกา โฮม เซ็นเตอร์ จำกัด ผู้จัดการบริษัท ไทยสมุทรประกันชีวิต จำกัด ผู้จัดการบริษัท เมืองไทยประกันชีวิต จำกัด ตำรวจ ทหาร อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ครูโรงเรียนแม่สอด จำนวนทั้งสิ้น 30 คน

ปัญหาและการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในประเด็นด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการเมืองความมั่นคง คณะผู้วิจัยขอนำเสนอผลจากการวิเคราะห์ดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ

ตั้งแต่อาเซียนได้รับการก่อตั้งจนถึงปัจจุบัน การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจของอาเซียนมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เป้าหมายสำคัญของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน คือ 1. เป็นตลาดและฐานการผลิตร่วมกัน (Single Market and Production Base) 2. สร้างขีดความสามารถทางเศรษฐกิจ (High Competitive Economic Region) 3. สร้างความเท่าเทียมในการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (Equitable Economic Development) 4. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก (Fully Integrated into Global Economy) ดังนั้นการศึกษาศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดฯ อันจะเป็นการเตรียมความพร้อมและแสวงหาโอกาสตลอดจนแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดฯ ที่เหมาะสม ดังกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวไว้ว่า

อุตสาหกรรมประเภทเดียวกันมีมากเกินไป อาจทำให้มีสินค้ามากเกินไปตลาดที่จะรองรับการแข่งขันแย่งตลาดค้าขายอาจทำให้การส่งออกเป็นไปได้ยากและราคาลดลงและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจอาจมีผลกระทบทางด้านความขัดแย้งหรือผลประโยชน์

ควรมีการผลักดันมาตรการป้องกันผลกระทบของการนำเข้า-ส่งออกสินค้ากับประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ได้มีการเสนอจัดทำกฎหมายซึ่งได้ผ่านสภานิติบัญญัติออกมาเป็นพรบ. มาตรการปกป้องการนำเข้าที่เพิ่มขึ้นจึงต้องให้มีการผลักดันร่างกฎหมายดังกล่าวโดยเร็ว และรัฐควรกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจให้ชัดเจน และผลักดันการอำนวยความสะดวกทางการค้าตามแนวชายแดนของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และควรจัดให้ภาครัฐมีนโยบายและมาตรการในการส่งเสริมการค้าการลงทุนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพที่เป็นการส่งเสริมเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด และเร่งศึกษาหาแนวทางในการเพิ่มศักยภาพของการลงทุนให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันสู่ตลาดโลกต่อไป

เมื่อมีการเปิดการค้า การลงทุน การขยายตัวในระบบเศรษฐกิจจะมีอัตราเพิ่มขึ้น ทำให้มีความเข้มแข็งมากขึ้นในระบบเศรษฐกิจในภูมิภาค มีโอกาสผลักดัน ต่อยอดในประชาคมโลกมากขึ้น และทำให้มีแรงงานที่มีความสามารถในระบบมากขึ้น เพราะจะเกิดการแข่งขันทักษะฝีมือที่ดีขึ้น

การเข้าสู่ AEC จะมีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวมถึงการส่งเสริมความสามารถในโครงการต่าง ๆ เช่น การค้าการลงทุนในธุรกิจสิ่งทอ การนำเข้า ส่งออกพืชผลการเกษตร

ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวัง

1. สินค้าของประเทศอาเซียนอื่นเข้าสู่ตลาดไทยได้ โดยไม่มีการชำระภาษีทำให้ผู้ประกอบการไทยต้องแข่งขันมากขึ้น

2. ในด้านการลงทุน หากประเทศไทยไม่มีการพัฒนา เช่น ปัจจัยพื้นฐาน (Infrastructure) ประสิทธิภาพการผลิต แรงงาน (Labor productivity) และไม่มีการปรับปรุงกฎระเบียบกฎหมายให้มีความทันสมัย อาจทำให้มีการย้ายฐานการผลิตจากประเทศไทยไปยังประเทศอื่นๆ ใน ASEAN ที่เหมาะสมกว่า

3. การเคลื่อนย้ายแรงงานได้อย่างเสรี อาจทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานฝีมือของไทยไปประเทศที่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่า เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย บรูไน และต้องจ้างแรงงานต่างด้าวจาก

ประเทศที่ค่าแรงถูกกว่าเข้ามา อาจก่อปัญหาด้านสังคมและเนื่องจากทิศทางนโยบายของไทย คือ การเป็น “รัฐสวัสดิการ” ทำให้งบประมาณของรัฐส่วนหนึ่งอาจจะไปเป็นสวัสดิการของแรงงานต่างด้าว

4. ตลาดสินค้าในประเทศ หากตลาดภายในของไทยยังไม่มีกลไกในการป้องกัน ที่จะทำให้สินค้ามีคุณภาพ สมาชิกอาเซียนอื่นอาจจะนำสินค้าเข้ามาขายในประเทศมากขึ้น ก็จะทำให้คนไทยไม่มีตลาดภายในประเทศรองรับ รวมทั้งอาจส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตแก่ผู้ประกอบการไทยในการพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตได้

แนวทางการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ

1. สร้างตลาดขนาดใหญ่เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของผู้ประกอบการ ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเพิ่มการจ้างงานของประชาชนในพื้นที่ จากการขยายตัวด้านการค้าการลงทุนและการเปิดเสรีในสาขาบริการที่เน้นใช้แรงงาน

2. เกิดการส่งเสริมด้านแหล่งวัตถุดิบ เพื่อให้ผู้ประกอบการนำวัตถุดิบจากในประเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการลดต้นทุนการผลิตและสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน

3. สร้างภาพลักษณ์ผู้ประกอบการที่ดีในสายตาประชาคมโลก เพราะเป็นการรวมกลุ่มเศรษฐกิจที่เข้มแข็งและชัดเจน เพื่อที่จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาคมโลกเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย

4. เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการและผู้บริโภคเข้าถึงบริการที่ดีขึ้นในราคาที่ถูกลง จากการเปิดเสรีในด้านโทรคมนาคม โดยลดข้อจำกัดในการจัดตั้งธุรกิจของบริษัทต่างชาติ ทำให้ผู้ประกอบการด้านการผลิตและการเกษตรเข้าถึงบริการและแหล่งเงินทุนได้มากขึ้นในต้นทุนที่ต่ำลง

5. ผู้ประกอบการของไทยสามารถขยายการส่งออกสินค้าไปยังประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ เนื่องจากอุปสรรคทางการค้าทั้งที่เป็นภาษีและมิใช่ภาษีจะลดลงหรือหมดไป ตลอดจนกฎระเบียบต่าง ๆ จะมีการปรับเพื่อให้สอดคล้องและเอื้อประโยชน์ในกลุ่มสมาชิกมากขึ้น

6. การรวมตัวของผู้ประกอบการเป็นตลาดเดียว จะช่วยดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เข้ามาในอาเซียนรวมทั้งไทยมากขึ้น

7. ผู้ประกอบการไทยในสาขาที่มีความเข้มแข็ง เช่น ผลิตภัณฑ์อาหาร ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ การท่องเที่ยว การบริการด้านสุขภาพและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ต้องเร่งศึกษาหาช่องทางปรับตัวและใช้โอกาสจากการลดอุปสรรค ทางการค้าและการลงทุนต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่

สำหรับทิศทางการพัฒนาในเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดในอนาคต ภาครัฐควรให้ความสำคัญและควรมีนโยบายรวมถึงมาตรการส่งเสริมการลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพสูงสุด 3 อันดับแรกในเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด ซึ่งได้แก่ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป อุตสาหกรรมผักและผลไม้กระป๋อง และอุตสาหกรรมไม้และเฟอร์นิเจอร์ พร้อมทั้งเร่งศึกษาและหาแนวทางในการเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรม เป้าหมายดังกล่าวให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นและแข่งขันได้ในตลาดโลก ภาครัฐควรมีมาตรการจูงใจในการดึงดูดนักลงทุนให้เข้าไปลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด โดยอาจจะให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรและควรมีการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวและเร่งหาทางแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวอย่างจริงจัง เช่น การอนุญาตใช้ Border Pass การควบคุมทางสังคม การใช้มิติทางกฎหมาย เป็นต้น ที่เข้ามาทำงานเป็นแรงงานใน

ภาคอุตสาหกรรมให้ถูกกฎหมาย โดยควรจะเลือกใช้นโยบายที่มุ่งเน้นความมั่นคงทางการเมืองหรือมุ่งเน้นความมั่นคงทางเศรษฐกิจทางใดทางหนึ่งให้มีมาตรการและแนวทางที่ชัดเจน

2. ด้านความมั่นคงของมนุษย์

ความมั่นคงของมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะต้องเป็นระบบที่สมาชิกใช้ประโยชน์ร่วมกันและเอื้อให้เกิดการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน จนเกิดความสามัคคีและสมานฉันท์ และควรส่งเสริมให้เกิดแนวทางที่หลากหลายเพื่อให้มีสมรรถนะรอบด้านเพียงพอที่จะรับมือกับภัย ความเสี่ยงและความไม่แน่นอนนานัปการในโลกที่ซับซ้อนยิ่งขึ้นทุกวันนี้ได้ อันจะเป็นการเตรียมความพร้อมและแสวงหาโอกาส ตลอดจนแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดฯ ที่เหมาะสม ดังกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวไว้ว่า

อาจทำให้เกิดปัญหาสังคมในแหล่งชุมชน เนื่องจากเมื่อมีประชาชนหลากหลายเชื้อชาติ ชนชาติเข้ามาอยู่รวมกันมากขึ้น ย่อมมีปัญหาเพิ่มขึ้นทั้งด้านชีวิตความเป็นอยู่

เมื่อมีระบบเศรษฐกิจที่เจริญก้าวหน้ามากขึ้น การดำเนินชีวิต การทำงาน การจ้างงาน จะมีโอกาสเพิ่มขึ้น จะสามารถทำให้ประชากรในระบบนั้นๆมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

เมื่อเปิดเสรีในการเดินทางติดต่อระหว่างประเทศ จะมีการเกิดอาชญากรรมมากขึ้น และเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือและทักษะไปสู่ประเทศที่มีผลตอบแทนสูงกว่า และมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถและอาจนำไปสู่การออกไปทำงานนอกประเทศ

เมื่อมีระบบเศรษฐกิจที่เจริญก้าวหน้ามากขึ้น การดำเนินชีวิต การทำงาน การจ้างงาน จะมีโอกาสเพิ่มขึ้น จะสามารถทำให้ประชากรในระบบนั้นๆมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวัง

ในสถานการณ์ปัจจุบันความมั่นคงของมนุษย์ของคนไทยยังไม่มั่นคง ยังขาดความสมบูรณ์ซึ่งปัญหาความมั่นคงของมนุษย์ ประกอบด้วย

ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ คือ การมีอาชีพและมีรายได้เพียงพอที่จะเป็นหลักประกันในอนาคต และมีปัจจัยสี่ที่เพียงพอ แต่ในปัจจุบัน คนยากจนยังมีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน ในขณะที่ภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว และอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้คนยากจนและผู้ที่มีรายได้น้อยมีความเสี่ยงต่อการมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพมากขึ้น

ความมั่นคงทางสภาพแวดล้อม คือ การมีทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินชีวิต และประกอบอาชีพได้ ไม่ประสบปัญหาภัยธรรมชาติ มลภาวะ การขาดแคลนน้ำ อากาศบริสุทธิ์ ที่ดินไม่เสื่อมโทรม แต่ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาภัยธรรมชาติ

ความมั่นคงของแต่ละปัจเจกบุคคล คือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปลอดภัยจากอาชญากรรม ฉกชิงวิ่งราว หรือโจรผู้ร้าย การมีครอบครัวและชุมชนที่มั่นคงพึ่งพาอาศัยกันได้ และแต่ละคนอยู่อย่างสบายใจ แต่ในภาวะสังคมไทยในปัจจุบัน ครอบครัวขาดความเข้มแข็งและมีการหย่าร้างเพิ่มสูงขึ้น คนในสังคมมีความเป็นปัจเจกชนสูง ทำให้การพึ่งพาอาศัยกันมีน้อยลง ขณะที่คดีอาชญากรรมเพิ่มสูงขึ้น

ความมั่นคงในชุมชน คือ การไม่ถูกคุกคามทางวัฒนธรรม จนทำความเป็นตัวตนทางวัฒนธรรมหายไป แต่ ณ ปัจจุบันชุมชนจำนวนมากถูกคุกคามทางและพยายามที่จะกลืนทางวัฒนธรรม

ความมั่นคงทางการเมือง คือ การมีสิทธิเสรีภาพในการเขียน การพูด ความคิด ไม่ถูกละเมิด สิทธิมนุษยชน ผ่านนโยบาย กฎหมาย บุคคล หรือถูกเลือกปฏิบัติหากเป็นคนกลุ่มน้อย

กล่าวโดยสรุป ความมั่นคงของคนไทยยังมีไม่มากนัก และเสี่ยงต่อการถูกคุกคามความมั่นคง ได้ตลอดเวลา

แนวทางการพัฒนาในการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ

1. ปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอย่างเหมาะสม มุ่งสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ กระจายอำนาจและทรัพยากรและเปิดโอกาสให้ประชาชนอย่างเท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ ป่า แร่ธาตุโดยยึดผลประโยชน์ส่วนรวมและเป็นไปโดยสอดคล้องกับการบริหารจัดการในระดับชาติ รวมทั้งการได้รับสวัสดิการทางสังคม

2. สร้างความเชื่อมั่นต่อกลไกและกระบวนการยุติธรรมตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว และเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเป็นธรรม ยึดหลักสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน

3. แก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมในการถือครองที่ดิน จำกัดการผูกขาดที่ดินขนาดใหญ่ของภาคเอกชนและกระจายโอกาสการถือครองที่ดินทำกินให้กับประชาชนที่ยากจน

4. ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชาติ อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีความรักความภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทย โดยมีแนวทางหรือการดำเนินการที่ส่งเสริมค่านิยมที่ดีของสังคมไทยในการยอมรับความคิด ความเชื่อ อัตลักษณ์ วิถีชีวิต ภาษาและวัฒนธรรมประเพณีที่แตกต่างกัน

5. สนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของทุกภาคส่วน ให้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการบริหารงานของภาครัฐ ทั้งในการให้ข้อคิดเห็นเชิงนโยบายและตรวจสอบกระบวนการดำเนินงานตลอดจนการติดตามประเมินผลของภาครัฐ

3. ด้านสังคม

การส่งเสริมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางหรือการสร้างสังคมที่ปลอดภัยมั่นคงจากยาเสพติดและเพิ่มพูนความกินดีอยู่ดีของประชาชนอาเซียน ผ่านโอกาสที่ทัดเทียมกันในการเข้าถึงการพัฒนามนุษย์ – สวัสดิการและความยุติธรรม แม้ว่าสังคมจะมีความร่วมมือปรับเปลี่ยนและแก้ไข แต่บางครั้งอาจเกิดปัญหาหรือข้อขัดแย้งขึ้นทั้งที่เป็นผลมาจากปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกของสังคม จนกลายเป็นปัญหาสังคมขึ้นมา ดังนั้นการเตรียมความพร้อมและแสวงหาโอกาส ตลอดจนแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดฯ ที่เหมาะสม ดังกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวไว้ว่า

สภาพสังคมที่เติบโตขึ้น มีโอกาสที่เกิดปัญหาต่างๆตามมา ควรมีมาตรการป้องกัน เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหาความเป็นอยู่ของแรงงาน เป็นต้น

มีปัญหาโรคระบาดสายพันธุ์ใหม่เข้ามาในประเทศง่ายขึ้นและปัญหาคนเร่ร่อน ขอดทาน โจรขโมย มิจฉาชีพจากประเทศอื่น ๆ เข้ามาง่ายขึ้น

ภาครัฐควรมีการบริหารจัดการเรื่องแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานร่วม ทั้งที่กำลังจะเข้ามาเป็นแรงงานในภาคอุตสาหกรรมและด้านการเกษตรกรรมให้ถูกต้องตามกฎหมาย และควรเร่งหาแนวทางการแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวด้วย และควรให้ประชาชนทุกคนได้รับการพัฒนา มีชีวิตที่ดี มีสุขภาพ อนามัย มีการรักษาพยาบาลที่ดีและทันสมัย และควรส่งเสริมด้านการจัดหางานให้มี

คุณภาพมากขึ้น เพื่อให้ประชาชนในประเทศได้รับการคัดเลือกเข้าทำงาน เพราะในอนาคตเมื่อมีการเปิดเสรีในประเทศอาเซียนจะทำให้จำนวนประชากรมีมากขึ้นและจะมีการหารายได้มากขึ้นตามไปด้วย อาจเกิดปัญหาในการปรับตัวของประชากรในพื้นที่ เนื่องจากการขยายตัวของสังคมที่ใหญ่ขึ้น และอาจเกิดปัญหาการลักลอบเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมายมากขึ้น และอาจเกิดปัญหาการลักลอบค้าขายสิ่งผิดกฎหมายมากขึ้น เช่น ยาเสพติด เป็นต้น

ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวัง

การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษอาจมีผลกระทบต่อสภาพสังคม ความเป็นอยู่ของประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ สำหรับปัญหาทางด้านสังคม ประกอบไปด้วย การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ การค้าอาวุธ การฟอกเงิน การกระทำอันเป็นโจรสลัด อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ มีแนวโน้มที่จะขยายตัวและควบคุมได้ยาก โดยมีการพัฒนารูปแบบและวิธีการที่ซับซ้อนจากการใช้ประโยชน์ จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย ทำให้การก่ออาชญากรรมข้ามชาติทำได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น มีการพัฒนาเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็งและมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังพบว่าความเชื่อมโยงระหว่างการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นและมีขีดความสามารถสูงขึ้น โดยคาดการณ์ว่าภัยคุกคามทั้งจากการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติจะทวีความรุนแรงมากขึ้น เมื่อมีการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี 2558 เนื่องจากการเปิดเสรีด้านการเดินทาง การขยายการท่องเที่ยว การแพร่ขยายแนวความคิดหัวรุนแรงและการรวมกลุ่มบุคคลที่มีความคิดดังกล่าว ในขณะที่ประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายของประเทศสมาชิกยังมีความแตกต่างกันและการบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงเป็นไปอย่างล่าช้า ดังนั้นจึงต้องกำหนดแนวทางดังนี้

แนวทางการพัฒนาในการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ

1. ให้การศึกษาแก่ประชาชนให้ทั่วถึงและสูงขึ้นซึ่งการศึกษาเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษย์ รัฐจึงควรทุ่มเทงบประมาณในการให้การศึกษาแก่ประชาชน
2. รัฐต้องจัดสวัสดิการที่ดีให้แก่ประชาชน ต้องจัดให้ประชาชนมีงานทำทุกคน เพื่อเป็นหลักประกันของชีวิตหรือมีประกันสังคมในการใช้สิทธิรักษาพยาบาล
3. พัฒนาเศรษฐกิจอย่างเหมาะสม โดยพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อส่วนรวม กระจายรายได้สู่ชนบทมากขึ้น พยายามลดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยให้อยู่ในระดับเดียวกัน
4. มีการพัฒนาสังคมให้เหมาะสม โดยเฉพาะระดับครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันที่สำคัญและควรสร้างค่านิยมที่ดีให้กับเด็ก เช่น ให้ความซื่อสัตย์ ซын ใฝ่ศึกษา ไม่เห็นแก่เงิน ชอบศึกษาค้นคว้า ฯลฯ

4. ด้านสิ่งแวดล้อม

กระบวนการดำเนินการอนุรักษ์อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ต้องครอบคลุมทั้งปัญหาด้านการทำลายสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติจนเกิดความเสื่อมโทรม รวมถึงปัญหาการก่อกมลพิษแก่สิ่งแวดล้อมที่จะส่งผลกระทบต่อกลับมาสู่ตัวมนุษย์เองด้วย ดังนั้นการเตรียมความพร้อมและแสวงหาโอกาส ตลอดจนแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอดฯ ที่เหมาะสม ดังกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวไว้ว่า

ปัญหาในขณะนี้ก็คือขยะซึ่งยังคงเป็นปัญหาเรื้อรังและมีปริมาณมากจะพบว่าบริเวณลำน้ำเมยตลอดแนวชายแดนมีการทิ้งขยะลงแม่น้ำซึ่งก่อให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ น้ำเสียและต้นเขินเป็นเนิน

ทราย ซึ่งราษฎรยังขาดจิตสำนึกและเป็นวิธีการดำรงชีวิตของประชาชน และยังมี การเผาป่าขยายพื้นที่เกษตรกรรมทำให้เกิดกลุ่มควัน ฝุ่นละออง กระจายเข้ามายังฝั่งไทยซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของชุมชนในพื้นที่ และแน่นอนหากมีการจัดตั้งเป็นเขตอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ ปัญหาที่จะตามมาอีกมากมายทั้งเรื่องน้ำเสียและขยะซึ่งรัฐบาลต้องหาแนวทางแก้ไขปัญหาดังแต่เริ่มต้น ต้องทำ MOU กันว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษและขยะและการจุดไฟเผาป่า

การเคลื่อนย้ายแรงงานและประชากรอาจก่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรที่มากขึ้น เช่น น้ำ น้ำมัน ซึ่งจะส่งผลต่อการปล่อยมลพิษ รวมถึงทำให้เกิดการกระตุ้นการบริโภคมากขึ้นเกินความจำเป็นส่งผลต่อปริมาณขยะที่เพิ่มมากขึ้น

ปัญหาสิ่งแวดล้อม ป่าไม้ น้ำกิน น้ำใช้ น้ำเน่าเสีย น้ำท่วม ขยะ มลพิษ จากอุตสาหกรรมต่างๆมีโอกาสเกิดขึ้นได้มาก ต้องเข้ามาวางระบบจัดการโดยเร่งด่วนและเป็นรูปแบบระยะยาว

เนื่องจากความเป็นอยู่ของคนแต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกัน การใช้ชีวิตไม่เหมือนกัน แตกต่างกันไป ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากครัวเรือนจึงยากที่จะแก้ไขและจะยากมากขึ้นเมื่อเปิด AEC ประเทศที่มีความพร้อมสามารถรองรับอุตสาหกรรมซึ่งต้องใช้แรงงานในการผลิตมากขึ้นจึงทำให้ประชากรเพิ่มมากขึ้น และถ้าจัดการระบบของเสียจากครัวเรือนไม่ดี ปัญหาสิ่งแวดล้อมจะเกิดขึ้นตามมาอย่างแน่นอน ส่วนด้านอุตสาหกรรมต้องมีการดูแลเข้มงวดจากทางภาครัฐและเอกชนเรื่องสิ่งแวดล้อม

ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวัง

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์กำลังประสบอยู่ในปัจจุบันที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาการลดลงของทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสารพิษและปัญหาของระบบนิเวศ ซึ่งปัญหาที่สำคัญเหล่านี้มาจากปัญหาย่อย ๆ หลายปัญหา เช่น มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ มลพิษทางเสียง ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ถ้าไม่รีบป้องกันแก้ไขอาจส่งผลกระทบต่อวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตได้ ซึ่งการป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องช่วยกัน

แนวทางการพัฒนาในการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ

1. รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า เมื่อนำทรัพยากรมาใช้ก็ควรหาอะไรมาทดแทนกันได้และต้องรู้จักคืนกลับไปให้ธรรมชาติบ้าง เช่น ทรัพยากรป่าไม้ โดยการปลูกต้นไม้ เป็นต้น
2. การเลือกใช้พลังงานทดแทน เช่น การสร้างกระแสไฟฟ้าจากพลังงานลมหรือแสงอาทิตย์ เพราะการที่เราสร้างกระแสไฟฟ้าจากพลังงานน้ำเพื่อใช้ในการสร้างเขื่อน เป็นต้น
3. การมีจิตสำนึกร่วมกันในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เพราะปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่ใช่ปัญหาของใครคนใดคนหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นปัญหาของคนทุกคนที่ต้องร่วมกันรับผิดชอบแก้ไข ถ้าเรานิ่งดูตาวันหนึ่งข้างหน้ามนุษย์อาจจะต้องหาที่อยู่ใหม่หรือไม่ก็อาจจะเป็นฝ่ายสูญพันธุ์เองก็ได้

ในเขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด ภาครัฐควรมีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้เพียงพอเพื่อการรองรับความเจริญและการลงทุนในด้านอุตสาหกรรม เช่น ถนน ระบบไฟฟ้า ประปา การกำจัดขยะและของเสียและควรส่งเสริมพัฒนาด้านการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการในลักษณะของเครือข่ายอุตสาหกรรม (Cluster) เพื่อให้ผู้ประกอบการมีความเข้มแข็งและสามารถเพิ่มอำนาจต่อรองกับผู้ค้ารายใหญ่ได้ต่อไป

5. ด้านวัฒนธรรม

การส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียน เป็นการเคารพความหลากหลายและอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม การจัดการทางวัฒนธรรมด้วยกระบวนการสันติวิธีน่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุดในการจัดการปัญหาความขัดแย้งทางวัฒนธรรมของสังคมในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ดังนั้นการเตรียมความพร้อมและแสวงหาโอกาส ตลอดจนแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในเขตเศรษฐกิจพิเศษแม้อุตสาหกรรมที่เหมาะสม ดังกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญกล่าวไว้ว่า

เมื่อมีการเคลื่อนย้ายประชากรอย่างเสรี ผ่อนปรน การพบปะสานสัมพันธ์ มีการแต่งงานข้ามชาติมากขึ้น เมื่อผ่านรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง วัฒนธรรมที่เคยอนุรักษ์ไว้มีโอกาสจางหายไป ในปัจจุบัน วัฒนธรรมไทยบางอย่างก็มีการปรับปรุง ประยุกต์ให้เข้ากับสังคมในปัจจุบันมากขึ้น เช่น วัฒนธรรมการกิน ที่อาหารไทยพื้นบ้านค่อนข้างหากินได้ยากขึ้น มีการประกอบอาหารกินเองน้อยลง โดยเฉพาะสังคมเมือง เป็นต้น

ควรให้ความรู้ความเข้าใจ ประชาสัมพันธ์ให้พี่น้องประชาชนในพื้นที่ๆอยู่ตั้งแต่ดั้งเดิมและประชาชนที่ย้ายถิ่นฐานเข้ามาอยู่ใหม่ได้เข้าใจถึงวัฒนธรรมในแต่ละประเทศอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง เช่น วัฒนธรรมทางด้านศาสนาของแต่ละศาสนา ควรให้ความเคารพซึ่งกันและกัน เนื่องจากปัญหาทางด้านศาสนานั้นเป็นความเชื่อที่มีมาอย่างช้านาน และดังจะปรากฏเป็นข่าวถึงความขัดแย้งทางด้านศาสนาจนก่อให้เกิดปัญหาภัยสงครามมาแล้ว

การเปิดเมืองเสรีทำให้เกิดการท่องเที่ยวอิสระและมีความสะดวกสบายมากขึ้นจนอาจทำให้เกิดการทำลายสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมได้ และเกิดความแตกต่างกันในทางวัฒนธรรม ภาษา ประเพณี ทำให้การปฏิบัติงานระหว่างกันยากลำบากมากขึ้น

การรักษาซึ่งวัฒนธรรมท้องถิ่นเดิมและวัฒนธรรมใหม่ที่จะเข้ามาพร้อมกับความเติบโตของสังคมในเขตพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและพื้นที่ใกล้เคียง จะต้องมีการบริหารจัดการที่สอดคล้องกัน

ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวัง

วัฒนธรรมย่อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นชนชาติใด เนื่องจากปัญหาที่มนุษย์ประสบอยู่ในสังคมเป็นประจำ ประกอบกับ มีความต้องการจะปรับปรุงวิถีชีวิตของตนเองและครอบครัวให้มีสภาพดีขึ้นกว่าเดิม จะเห็นว่าวัฒนธรรมกับสังคมต้องไปด้วยกันเสมอ โดยเฉพาะในระบบความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างของสังคมด้วย เช่น การรับเอาแบบอย่างความเป็นอยู่ในเรื่องอาหารการกิน การแต่งกาย การพักผ่อนหย่อนใจ ฯลฯ โดยสิ่งเหล่านี้ไม่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เว้นเสียแต่การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม มีผลสะท้อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบความสัมพันธ์ของบุคคลแตกต่างไปจากที่เคยเป็นอยู่มาแต่เดิม เช่น

1. แต่เดิมความสัมพันธ์เป็นแบบใกล้ชิด เช่น การลงแขกทางการเกษตร แต่เมื่อมีเทคโนโลยีเข้ามาความสัมพันธ์ของคนในสังคมก็น้อยลง

2. ในอดีตสร้างบ้านเหมาะกับธรรมชาติ ต่อมาเลียนแบบตะวันตกเมื่ออากาศร้อนก็ต้องพึ่งแอร์คอนดิชัน จึงทำให้สิ่งแวดล้อมก็เปลี่ยนไป

3. การละเล่นในอดีต เช่น รำวง คนมีความสัมพันธ์กันซึ่งแตกต่างจากการดูคอนเสิร์ตในปัจจุบันที่มีส่วนร่วมแต่ขาดความสัมพันธ์

แนวทางการพัฒนาในการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ

การแก้ไขปัญหาให้ได้ผลอย่างยั่งยืนต้องมองลึกไปถึงจิตใจของผู้คนในสังคมที่แสดงพฤติกรรมออกมา โดยต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีคิด ความคิด ความเชื่อ ทักษะคติ ค่านิยม ซึ่งมีวิธีการดังนี้

1. ทำความเข้าใจและยอมรับว่าวัฒนธรรมเป็นเรื่องลึกซึ้งของภาพที่ทับซ้อนหลายภาพ ต้องให้ความสำคัญของความหลากหลาย ไม่ใช่คอยต่อต้านแต่ควรปรับใช้ให้เหมาะสม
2. ต้องปลูกฝังสั่งสอนเยาวชนไทยในเรื่องความหลากหลายของวัฒนธรรม
3. ต้องพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อจะได้รู้เองว่าจะอะไรดีหรือไม่ดีอย่างไร
4. เน้นการเรียนประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เห็นคุณค่า
5. ศึกษาจุดเด่นของคนในประเทศต่าง ๆ เพื่อนำมาศึกษาและพิจารณาเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม

6. ด้านการเมืองและความมั่นคง

การคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานในการเสริมสร้างประชาธิปไตย เพื่อเพิ่มพูนหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม ตอบสนองต่อสิ่งท้าทายความมั่นคง เช่น การก่อการร้าย เป็นต้น ดังนั้นการเตรียมความพร้อมและแสวงหาโอกาส ตลอดจนแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมใน

เมื่อมีการค้า การลงทุน และการเดินทางท่องเที่ยวในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งหมายถึงจะมีประชากรเดินทาง เพื่อดำเนินชีวิตมากขึ้นก็ย่อมมีโอกาสในการเกิดปัญหาด้านความมั่นคงตามมานั้นควรจัดระบบการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ที่มีความมั่นใจในการใช้ชีวิต

การบริหารทางการเมืองมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ประเทศ อาจมีข้อขัดแย้งในการหาข้อยุติทางการเมือง และภัยคุกคามอาจเข้ามาในบ้านเมืองได้ง่ายขึ้น อาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ ภัยก่อการร้าย ยาเสพติด การค้ามนุษย์

ควรให้มีการกำหนดและเสนอแนวทางรวมทั้งมาตรการการป้องกันในเรื่องของแรงงาน การขนส่ง ภาษี สิ่งแวดล้อม รวมทั้งความเป็นอยู่ของประชาชน และควรให้มีการจัดงานประชาสัมพันธ์ระหว่างประเทศสมาชิก (AEC) เพื่อเป็นการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ รวมทั้งขยายผลถึงการกระตุ้นเศรษฐกิจตลาดของอาเซียน และควรให้มีการเผยแพร่กฎหมายและความรู้ที่เป็นสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเสรีเขตเศรษฐกิจอาเซียนให้ประชาชนในท้องถิ่นที่ทราบเพื่อให้มีการตื่นตัวและให้ความร่วมมือในการเดินก้าวไปสู่เศรษฐกิจอาเซียนและตลาดโลกต่อไป

ขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคาม เช่น การก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติ การค้ามนุษย์ ค้ายาเสพติด เป็นต้น

ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวัง

1. ปัญหาด้านการละเมิดสิทธิมนุษยชนในอาเซียน ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิเสรีภาพ ตลอดจนชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอาเซียนโดยรวม
2. ปัญหาช่องว่างในการพัฒนา อาจนำมาซึ่งความขัดแย้งทางสังคม
3. ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การลักลอบค้ามนุษย์ การค้าอาวุธยาเสพติดและสารตั้งต้น การลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย การก่อการร้าย

แนวทางการพัฒนาในการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการ

1. ส่งเสริมค่านิยมของประชาธิปไตย ธรรมภิบาลและหลักการนิติธรรมในอาเซียน โดยมุ่งเน้นประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง
2. ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคประชาสังคม โดยใช้หัวข้อการหารือเป็นตัวตั้งในการเชิญองค์กรที่มีใจของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ภัยพิบัติ อาชญากรรมข้ามชาติ การค้ายาเสพติดและการค้ามนุษย์ เป็นต้น
3. ส่งเสริมความร่วมมือของอาเซียนในการแก้ปัญหาาร่วมกัน เช่น เรื่องของปฏิบัติการรักษาสันติภาพ การบริหารจัดการภัยพิบัติและการส่งเสริมความมั่นคงทางทะเลและการปราบปรามโจรสลัด เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์การรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ 2) วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จำแนกตามข้อมูลทั่วไป 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของระหว่างการรับรู้และความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษของผู้ประกอบการ 4) นำเสนอปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังและแนวทางการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยแจกแบบสอบถามกับผู้ประกอบการที่อยู่ในอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จำนวน 164 คน และสัมภาษณ์กลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จำนวน 30 คน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 56.10 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบปริญญาตรี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 45.73 รูปแบบของการประกอบธุรกิจส่วนใหญ่เป็นกิจการเจ้าของคนเดียวจำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 66.47 ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ส่วนใหญ่เป็นธุรกิจบริการจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ทุนจดทะเบียนส่วนใหญ่ต่ำกว่า 1,000,000 บาท จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 82.93 ระยะเวลาประกอบธุรกิจส่วนใหญ่ 1 – 5 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 36.59

ส่วนที่ 2 การรับรู้ต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การรับรู้ของผู้ประกอบการต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การรับรู้ต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 ด้านเศรษฐกิจ อันดับที่ 2 ด้านความมั่นคงของมนุษย์ อันดับที่ 3 ด้านสังคม อันดับที่ 4 ด้านวัฒนธรรม อันดับที่ 5 ด้านสิ่งแวดล้อม และอันดับที่ 6 ด้านการเมืองความมั่นคง ตามลำดับ

ด้านเศรษฐกิจ การรับรู้ของผู้ประกอบการภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนจะช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าของอาเซียนในตลาดโลก และการเข้าสู่ AEC การค้าระหว่างประเทศจะมีประโยชน์ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจก่อประโยชน์ให้แก่ผู้บริโภคที่จะได้บริโภคสินค้าที่หลากหลายมีคุณภาพ และมีราคาถูกจากประเทศต่าง ๆ และการเข้าสู่ AEC กับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน ทำให้เกิดการเพิ่มโอกาสในการขยายการค้าและการลงทุน อันดับที่ 2 ได้แก่ การเข้าสู่ AEC จะมีการพัฒนา

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่าง ๆ และการเข้าสู่ AEC ผู้ผลิตสินค้าจะสามารถผลิตและจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้นจากการส่งสินค้าออกไปขายในตลาดโลก และการเข้าสู่ AEC ระบบขนส่ง (Logistics) จะมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น อันดับที่ 3 มีการเข้าสู่ AEC จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน) อันดับที่ 4 การเข้าสู่ AEC จะเป็นการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จำหน่าย ร่วมกันอย่างชัดเจน อันดับที่ 5 ได้แก่ การรวมกลุ่มที่มีการยกเว้นภาษีศุลกากรระหว่างประเทศสมาชิกของกลุ่มแต่ละประเทศสมาชิกจะมีอิสระในการกำหนดอัตราภาษีศุลกากรกับประเทศคู่ค้าอื่น และการเข้าสู่ AEC จะทำให้มีการกู้เงินจากสถาบันการเงินมาลงทุน/หมุนเวียนในธุรกิจเพิ่มตามลำดับ

ด้านความมั่นคงของมนุษย์ การรับรู้ของผู้ประกอบการภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร อุตสาหกรรม หัตถ-อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจ อันดับที่ 2 เกิดการป้องกันภัยคุกคามในการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือและทักษะไปสู่ประเทศที่มีผลตอบแทนสูงกว่า อันดับที่ 3 เกิดการป้องกันประชาชนจากค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ในการแพร่ขยายของข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน อันดับที่ 4 มีการบริหารจัดการกิจการบ้านเมืองที่ดี มีการพัฒนาระบบการบริหารงานภาครัฐให้ใสสะอาดโปร่งใสรตรวจสอบได้ อันดับที่ 5 ได้แก่ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้ความสามารถที่จะปรับตัว คิดเป็น ทำเป็น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และมีการบริหารจัดการลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมกับชุมชน และมาตรการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอันจะก่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อันดับที่ 6 ลดปัญหาความยากจนในชนบทและเมือง ด้วยพลังการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน อันดับที่ 7 เกิดมาตรการรองรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทำให้ประชาชนเกิดปัญหาสุขภาพ อันดับที่ 8 เกิดความร่วมมือระดับภูมิภาคอาเซียนในเรื่องของการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิสำหรับกลุ่มเปราะบางโดยเฉพาะสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการให้ได้รับสวัสดิการดีขึ้น ตามลำดับ

ด้านสังคม การรับรู้ของผู้ประกอบการภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาการลักลอบขนยาเสพติด อันดับที่ 2 การเข้าสู่ AEC เกิดการพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ ให้มีความสะดวก สะอาด ปลอดภัยและมีระเบียบวินัย อันดับที่ 3 ได้แก่ เกิดความร่วมมือกันในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เน้นหลักการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง การช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันทำให้ประชาชนมีคุณภาพดี วิถีชีวิตที่ดีขึ้น และมีมาตรการรักษาความมั่นคงชายแดนให้ปลอดภัยจากการคุกคามทุกด้าน อันดับที่ 4 มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาการก่อการร้ายที่จะเกิดขึ้นในสังคมเมือง อันดับที่ 5 ได้แก่ พัฒนาระบบเครือข่ายข่าวกรองระบบเตือนภัยและบริหารภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ และมีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ อันดับที่ 6 มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาจากโรคระบาดต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน อันดับที่ 7 ขจัดความยากจน

โดยการสร้างระบบการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ อันดับที่ 8 ร่วมกันจัดการแก้ไขปัญหา สร้างโอกาสและพัฒนาศักยภาพให้คนยากจนสามารถปรับตัวอย่างมีภูมิคุ้มกันและพึ่งตนเองได้ เพื่อสร้างรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง ตามลำดับ

ด้านสิ่งแวดล้อม การรับรู้ของผู้ประกอบการภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 การเตรียมความพร้อมอันเกิดปัญหาอันเนื่องมาจากการใช้ยานพาหนะหรือการจราจรทั้งทางบก ทางน้ำ เช่น อุบัติเหตุต่าง ๆ อันดับที่ 2 มาตรการป้องกัน ควันพิษ และฝุ่นละอองจากโรงงานอุตสาหกรรม อันทำให้ประชาชนเกิดโรคระบบทางเดินหายใจ อันดับที่ 3 ได้แก่ การพัฒนาระบบการป้องกันและรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งในเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน และป้องกันการใช้พื้นที่ที่จะพัฒนาเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม การก่อสร้างถนน ทำให้ความสามารถในการระบายน้ำเปลี่ยนแปลงไป ก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ได้ และการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ อันดับที่ 4 ได้แก่ การเข้าสู่ AEC ในการทำสนธิสัญญาร่วมกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และป้องกันสภาพที่ดินเกิดความเสื่อมโทรมของคุณภาพดิน อันเนื่องมาจากปล่อยปริมาณน้ำเสียและกากของเสียจากโรงงาน และป้องกันแหล่งน้ำเกิดความเสียหาย อันเนื่องมาจากการใช้สารเคมีและปล่อยน้ำเสีย กากของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม อันดับที่ 5 ป้องกันขยะที่เพิ่มขึ้นในภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือนอันส่งกลิ่นเหม็นทำให้ประชาชนเกิดปัญหาสุขภาพ อันดับที่ 6 การทำอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ ตามลำดับ

ด้านวัฒนธรรม การรับรู้ของผู้ประกอบการภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 การเข้าสู่ AEC ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีและการพัฒนาที่มีทิศทาง ทำให้เกิดการท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม เช่น โบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ต่าง ๆ อันดับที่ 2 เกิดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ประเพณีและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตกให้อยู่อย่างยั่งยืน อันดับที่ 3 เกิดความแตกต่างทางวัฒนธรรมภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน อันดับที่ 4 เกิดการแลกเปลี่ยนประเพณีและวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ของแต่ละประเทศ อันดับที่ 5 ได้แก่ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการในการสร้างวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง และเกิดการสร้างสรรค์ดนตรีและการแสดงพื้นบ้านให้เป็นวัฒนธรรมการแสดงที่ทันสมัย และประชาชนมีความรักสามัคคีและมีความรู้สึกร่วมว่าเป็นพลเมืองอาเซียน อันดับที่ 6 การจัดรูปองค์กรเพื่อรองรับการสร้างทักษะและการแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรม อันดับที่ 7 เน้นการส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานของอาเซียน รวมถึงสุขภาพความปลอดภัยในที่ทำงาน อันดับที่ 8 เกิดวัฒนธรรม วิธีการดำเนินชีวิตของชนพื้นเมืองจากเดิมที่อยู่กันแบบเรียบง่าย ทำให้เกิดการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันให้ดำรงอยู่ต่อไป ตามลำดับ

ด้านการเมืองความมั่นคง การรับรู้ของผู้ประกอบการภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ อันดับที่ 1 ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนให้ครอบคลุมใน

ทุกด้าน อันดับที่ 2 ขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด การค้ามนุษย์ เป็นต้น อันดับที่ 3 ได้แก่ การเข้าสู่ AEC การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก และส่งเสริมการร่วมลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและสร้างเครือข่ายด้านการลงทุนของอาเซียนที่มีประสิทธิภาพ อันดับที่ 4 การเจรจาเปิดการค้าบริการอย่างชัดเจน เพื่อให้การค้าบริการของอาเซียนเป็นไปอย่างเสรี รวมทั้งส่งเสริมการร่วมลงทุนของอาเซียนไปยังประเทศที่สาม อันดับที่ 5 สร้างมาตรการความไว้วางใจและการระงับข้อพิพาทโดยสันติ เพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุข อันดับที่ 6 การพัฒนามาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ในด้านคุณภาพสินค้า การตรวจสอบ การออกใบรับรองกฎระเบียบ/ข้อกำหนดสำหรับผลิตภัณฑ์ ให้มีความสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้น อันดับที่ 7 สร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ อันดับที่ 8 การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก เพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบอาเซียน +3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลีใต้ เป็นต้น และอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ อันดับที่ 9 การเร่งพัฒนามาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้ามาประกอบวิชาชีพของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบวิชาชีพ แรงงานฝีมือและผู้มีความสามารถพิเศษภายในอาเซียนตามลำดับ

ส่วนที่ 3 ความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ความคาดหวังของผู้ประกอบการต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 ด้านเศรษฐกิจ อันดับที่ 2 ด้านความมั่นคงของมนุษย์ อันดับที่ 3 ด้านสิ่งแวดล้อม อันดับที่ 4 ด้านวัฒนธรรม อันดับที่ 5 ด้านสังคม และอันดับที่ 6 ด้านการเมืองความมั่นคง ตามลำดับ

ด้านเศรษฐกิจ ความคาดหวังของผู้ประกอบการภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 การเข้าสู่ AEC จะมีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่าง ๆ และการเข้าสู่ AEC ระบบขนส่ง (Logistics) จะมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น อันดับที่ 2 การเข้าสู่ AEC กับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน ทำให้เกิดการเพิ่มโอกาสในการขยายการค้าและการลงทุน อันดับที่ 3 การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนจะช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าของอาเซียนในตลาดโลก อันดับที่ 4 การเข้าสู่ AEC ผู้ผลิตสินค้าจะสามารถผลิตและจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้นจากการส่งสินค้าออกไปขายในตลาดโลก อันดับที่ 5 การเข้าสู่ AEC จะเป็นการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จำหน่าย ร่วมกันอย่างชัดเจน อันดับที่ 6 มีการเข้าสู่ AEC จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน) อันดับที่ 7 การเข้าสู่ AEC การค้าระหว่างประเทศจะมีประโยชน์ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจก่อประโยชน์ให้แก่ผู้บริโภคที่จะได้บริโภคสินค้าที่หลากหลายมีคุณภาพและมีราคาถูกลงจากประเทศต่าง ๆ อันดับที่ 8 ได้แก่ การรวมกลุ่มที่มีการยกเว้นภาษีศุลกากร

ระหว่างประเทศสมาชิกของกลุ่มแต่ละประเทศสมาชิก จะมีอิสระในการกำหนดอัตราภาษีศุลกากรกับประเทศคู่ค้านอกกลุ่ม และการเข้าสู่ AEC จะทำให้มีการกู้เงินจากสถาบันการเงินมาลงทุน/หมุนเวียนในธุรกิจเพิ่ม ตามลำดับ

ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ความคาดหวังของผู้ประกอบการภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 มาตรการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอันจะก่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อันดับที่ 2 สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร อุตสาหกรรม หัตถ-อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจ อันดับที่ 3 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้ความสามารถที่จะปรับตัว คิดเป็น ทำเป็น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น อันดับที่ 4 ได้แก่ มีการบริหารจัดการกิจการบ้านเมืองที่ดี มีการพัฒนาระบบการบริหารงานภาครัฐให้ใสสะอาดโปร่งใสรตรวจสอบได้ และมีการบริหารจัดการลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมกับชุมชน และเกิดการป้องกันประชาชนจากค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ในการแพร่ขยายของข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน อันดับที่ 5 ได้แก่ เกิดการป้องกันภัยคุกคามในการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือและทักษะไปสู่ประเทศที่มีผลตอบแทนสูงกว่า และเกิดมาตรการรองรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทำให้ประชาชนเกิดปัญหาสุขภาพ อันดับที่ 6 เกิดความร่วมมือระดับภูมิภาคอาเซียนในเรื่องของการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิสำหรับกลุ่มเป่าหมายโดยเฉพาะสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการให้ได้รับสวัสดิการที่ดีขึ้น อันดับที่ 7 ลดปัญหาความยากจนในชนบทและเมืองด้วยพลังการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ตามลำดับ

ด้านสังคม ความคาดหวังของผู้ประกอบการภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 มีมาตรการรักษาความมั่นคงชายแดนให้ปลอดภัยจากการคุกคามทุกด้าน อันดับที่ 2 การเข้าสู่ AEC เกิดการพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ ให้มีความสะดวก สะอาด ปลอดภัยและมีระเบียบวินัย อันดับที่ 3 มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาจากโรคระบาดต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน อันดับที่ 4 มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาการก่อการร้ายที่จะเกิดขึ้นในสังคมเมือง อันดับที่ 5 ได้แก่ ขจัดความยากจนโดยการสร้างระบบการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ และมีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาการลักลอบขนยาเสพติด อันดับที่ 6 พัฒนาระบบเครือข่ายข่าวกรองระบบเตือนภัยและบริหารภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ อันดับที่ 7 ได้แก่ มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันการค้าลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ และร่วมกันจัดการแก้ไขปัญหา สร้างโอกาสและพัฒนาศักยภาพให้คนยากจนสามารถปรับตัวอย่างมีภูมิคุ้มกันและพึ่งตนเองได้ เพื่อสร้างรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง อันดับที่ 8 เกิดความร่วมมือกันในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เน้นหลักการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง การช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันทำให้ประชาชนมีคุณภาพดี วิถีชีวิตที่ดีขึ้น ตามลำดับ

ด้านสิ่งแวดล้อม ความคาดหวังของผู้ประกอบการภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 การเข้าสู่ AEC ในการทำสนธิสัญญาร่วมกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันดับที่ 2 ป้องกันขยะที่เพิ่มขึ้นในภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือนอันส่งกลิ่นเหม็นทำให้ประชาชนเกิดปัญหา

สุขภาพ อันดับที่ 3 การพัฒนาระบบการป้องกันและรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งในเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน อันดับที่ 4 ป้องกันสภาพที่ดินเกิดความเสื่อมโทรมของคุณภาพดิน อันเนื่องมาจากปล่อยปริมาณน้ำเสียและกากของเสียจากโรงงาน อันดับที่ 5 ป้องกันแหล่งน้ำเกิดความเสียหาย อันเนื่องมาจากการใช้สารเคมีและปล่อยน้ำเสีย กากของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม อันดับที่ 6 การเตรียมความพร้อมอันเกิดปัญหาอันเนื่องมาจากการใช้ยานพาหนะหรือการจราจรทั้งทางบก ทางน้ำ เช่น อุบัติเหตุต่าง ๆ อันดับที่ 7 ป้องกันการใช้พื้นที่ที่จะพัฒนาเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม การก่อสร้างถนน ทำให้ความสามารถในการระบายน้ำเปลี่ยนแปลงไปก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ได้ อันดับที่ 8 การทำอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ อันดับที่ 9 ได้แก่ มาตรการป้องกัน ควันพิษและฝุ่นละอองจากโรงงานอุตสาหกรรมอันทำให้ประชาชนเกิดโรคระบบทางเดินหายใจ และการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ ตามลำดับ

ด้านวัฒนธรรม ความคาดหวังของผู้ประกอบการภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ อันดับที่ 1 การเข้าสู่ AEC ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีและการพัฒนาที่มีทิศทาง ทำให้เกิดการท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม เช่น โบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ต่าง ๆ อันดับที่ 2 เกิดการแลกเปลี่ยนประเพณีและวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ของแต่ละประเทศ อันดับที่ 3 เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการในการสร้างวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง อันดับที่ 4 เกิดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตกให้อยู่อย่างยั่งยืน อันดับที่ 5 เน้นการส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานของอาเซียน รวมถึงสุขภาพความปลอดภัยในที่ทำงาน อันดับที่ 6 การจัดรูปองค์กรเพื่อรองรับการสร้างทักษะและการแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรม อันดับที่ 7 ได้แก่ เกิดความแตกต่างทางวัฒนธรรมภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน และประชาชนมีความรักสามัคคีและมีความรู้สึกร่วมว่าเป็นพลเมืองอาเซียน อันดับที่ 8 ได้แก่ เกิดการสร้างสรรค์ดนตรีและการแสดงพื้นบ้านให้เป็นวัฒนธรรมการแสดงที่ทันสมัย และเกิดวัฒนธรรม วิธีการดำเนินชีวิตของชนพื้นเมืองจากเดิมที่อยู่กันแบบเรียบง่าย ทำให้เกิดการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันให้ดำรงอยู่ต่อไป ตามลำดับ

ด้านการเมืองความมั่นคง ความคาดหวังของผู้ประกอบการภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ได้แก่ อันดับที่ 1 การเข้าสู่ AEC การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก และอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ อันดับที่ 2 การเจรจาเปิดการค้าบริการอย่างชัดเจน เพื่อให้การค้าบริการของอาเซียนเป็นไปอย่างเสรี รวมทั้งส่งเสริมการร่วมทุนของอาเซียนไปยังประเทศที่สาม อันดับที่ 3 ได้แก่ สร้างมาตรการความไว้วางใจและการระงับข้อพิพาทโดยสันติ เพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุข และขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด การค้ามนุษย์ เป็นต้น อันดับที่ 4 ส่งเสริมการร่วมลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและสร้างเครือข่ายด้านการลงทุนของอาเซียนที่มีประสิทธิภาพ

อันดับที่ 5 การพัฒนามาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ในด้านคุณภาพสินค้า การตรวจสอบ การออกใบรับรอง กฎระเบียบ/ข้อกำหนดสำหรับผลิตภัณฑ์ ให้มีความสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้น อันดับที่ 6 ได้แก่ ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนให้ครอบคลุมในทุกด้าน และการสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ เป็นต้น อันดับที่ 7 การเร่งพัฒนามาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้ามาประกอบวิชาชีพของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบวิชาชีพ แรงงานฝีมือและผู้มีความสามารถพิเศษภายในอาเซียน อันดับที่ 8 การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก เพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบอาเซียน +3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลีใต้ เป็นต้น ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา รูปแบบของการประกอบธุรกิจ ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาประกอบธุรกิจ

จำแนกตามเพศ

การรับรู้ของผู้ประกอบการ ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ประกอบการที่มีเพศแตกต่างกัน กับ การรับรู้ของผู้ประกอบการทุกรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ประกอบการที่มีเพศแตกต่างกัน กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการทุกรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามระดับการศึกษา

การรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามระดับการศึกษา กับ การรับรู้ของผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า จำแนกตามระดับการศึกษา กับ การรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD มีดังนี้

ด้านความมั่นคงของมนุษย์ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการที่มีระดับการศึกษา ปวช./ปวส./อนุปริญญา แตกต่างจากผู้ประกอบการที่ไม่ได้รับการศึกษา ผู้ประกอบการที่จบระดับประถมศึกษา ผู้ประกอบการที่จบระดับมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ความคาดหวังของผู้ประกอบการ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามระดับการศึกษา กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า จำแนกตามระดับการศึกษา กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ ธุรกิจค้าส่ง และผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจเหมืองแร่ ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ ผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้าง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่ง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก และผู้ประกอบการธุรกิจเหมืองแร่ แตกต่างจาก ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และผู้ประกอบการธุรกิจบริการ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้าง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่ง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ด้านวัฒนธรรม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจเหมืองแร่ ผู้ประกอบการธุรกิจบริการ ผู้ประกอบการธุรกิจก่อสร้าง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่ง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก และผู้ประกอบการธุรกิจเหมืองแร่ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจก่อสร้าง และผู้ประกอบการธุรกิจบริการ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ และผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจค้าส่ง ผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ความคาดหวังของผู้ประกอบการ จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า จำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามทุนจดทะเบียน

การรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามทุนจดทะเบียน โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามทุนจดทะเบียน กับ การรับรู้ของผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า จำแนกตามทุนจดทะเบียน กับ การรับรู้ของผู้ประกอบการ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD มีดังนี้

ด้านสังคม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 10,000,000 บาท ขึ้นไป แตกต่างจาก ผู้ประกอบการธุรกิจที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1,000,000 บาท ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 1,000,000 – 5,000,000 บาท ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 5,000,001 – 10,000,000 บาท และผู้ประกอบการธุรกิจที่มีทุนจดทะเบียน 1,000,000 – 5,000,000 บาท แตกต่างจาก ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 10,000,000 บาท ขึ้นไป แตกต่างจาก ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 1,000,000 – 5,000,000 บาท ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 5,000,001 – 10,000,000 บาท และผู้ประกอบการธุรกิจที่มีทุนจดทะเบียน 1,000,000 – 5,000,000 บาท แตกต่างจาก ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ความคาดหวังของผู้ประกอบการ จำแนกตามทุนจดทะเบียน โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามทุนจดทะเบียน ไม่แตกต่างกัน ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ผู้ประกอบการจำแนกตามทุนจดทะเบียน แตกต่างกัน ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD มีดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 10,000,000 บาทขึ้นไป แตกต่างจาก ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 1,000,000 บาท ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 1,000,000 – 5,000,000 บาท และผู้ประกอบการธุรกิจที่มีทุนจดทะเบียน 5,000,001 – 10,000,000 บาท แตกต่างจาก ผู้ประกอบการที่มีทุนจดทะเบียน 1,000,000 – 5,000,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ

การรับรู้ของผู้ประกอบการ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ กับ การรับรู้ของผู้ประกอบการ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ แตกต่างกันทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD มีดังนี้

ด้านเศรษฐกิจ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 6 - 10 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 11 - 15 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป และผู้ผู้ประกอบการระยะเวลา 6 - 10 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ด้านความมั่นคงของมนุษย์ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 6 - 10 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 11 - 15 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ด้านสังคม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลา 11 - 15 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป และผู้ผู้ประกอบการตั้งแต่ 6 - 10 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่าง

ด้านสิ่งแวดล้อมพบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจาก ผู้ประกอบการระยะเวลา 11 - 15 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 - 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 - 25 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป และผู้ผู้ประกอบการตั้งแต่ 6 - 10 ปี แตกต่าง

จากผู้ประกอบการระยะเวลา 16 – 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 – 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ด้านวัฒนธรรม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจากผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 6 – 10 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 11 – 15 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 – 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 – 25 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ด้านการเมืองความมั่นคง พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจากผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 6 – 10 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 – 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 – 25 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ความคาดหวังของผู้ประกอบการ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ โดยทดสอบค่า F - test พบว่า ภาพรวมของผู้ประกอบการจำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ แตกต่างกัน ความคาดหวังของผู้ประกอบการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจ กับ ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่โดยวิธี LSD มีดังนี้

ด้านความมั่นคงของมนุษย์ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจากผู้ประกอบการระยะเวลา 16 – 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 – 25 ปี และผู้ประกอบการระยะเวลา 6 – 10 ปี แตกต่างจากผู้ประกอบการระยะเวลา 16 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจากผู้ประกอบการระยะเวลา 16 – 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 – 25 ปี และผู้ประกอบการระยะเวลา 6 – 10 ปี แตกต่างจากผู้ประกอบการระยะเวลา 21 – 25 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ด้านวัฒนธรรม พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 1 - 5 ปี แตกต่างจากผู้ประกอบการระยะเวลา 6 – 10 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 16 – 20 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลา 21 – 25 ปี ผู้ประกอบการระยะเวลาตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างกัน

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวัง

ด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านเศรษฐกิจ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านความมั่นคงของมนุษย์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านสังคม ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านสิ่งแวดล้อม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านสิ่งแวดล้อม ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านวัฒนธรรม ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านการเมืองความมั่นคง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความคาดหวังของผู้ประกอบการ ด้านการเมืองความมั่นคง ในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ส่วนที่ 6 ปัญหาและแนวทางการพัฒนาเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ด้านเศรษฐกิจ จากการศึกษาศักยภาพในปัจจุบันของเขตเศรษฐกิจพิเศษไทยและภัยคุกคามที่จะส่งผลกระทบต่อเตรียมความพร้อม ดังนั้นปัญหาและแนวทางการพัฒนา ก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีรายละเอียดดังนี้

ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวัง

1. สินค้าของประเทศอาเซียนอื่นเข้าสู่ตลาดไทยได้ โดยไม่มีการชำระภาษีทำให้ผู้ประกอบการไทยต้องแข่งขันมากขึ้น

2. ในด้านการลงทุน หากประเทศไทยไม่มีการพัฒนา เช่น ปัจจัยพื้นฐาน (Infrastructure) ประสิทธิภาพการผลิต แรงงาน (Labor productivity) และไม่มีการปรับปรุงกฎระเบียบกฎหมายให้มีความทันสมัย อาจทำให้มีการย้ายฐานการผลิตจากประเทศไทยไปยังประเทศอื่น ๆ ใน ASEAN ที่เหมาะสมกว่า

3. การเคลื่อนย้ายแรงงานได้อย่างเสรี อาจทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายของแรงงานมีฝีมือของไทยไปประเทศที่ให้ค่าตอบแทนสูงกว่า เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย บรูไน และต้องจ้างแรงงานต่างด้าวจากประเทศที่ค่าแรงถูกกว่าเข้ามา อาจก่อปัญหาด้านสังคมและเนื่องจากทิศทางนโยบายของไทย คือ การเป็น “รัฐสวัสดิการ” ทำให้งบประมาณของรัฐส่วนหนึ่งอาจจะไปเป็นสวัสดิการของแรงงานต่างด้าว

4. ตลาดสินค้าในประเทศ หากตลาดภายในของไทยยังไม่มีกลไกในการป้องกันที่จะทำให้สินค้านี้มีคุณภาพ สมาชิกอาเซียนอื่นอาจจะนำสินค้าเข้ามาขายในประเทศมากขึ้น ก็จะทำให้คนไทยไม่มีตลาดภายในประเทศรองรับ รวมทั้งอาจส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตแก่ผู้ประกอบการไทยในการพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตได้

แนวทางการพัฒนา

1. สร้างตลาดขนาดใหญ่เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของผู้ประกอบการ ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการเพิ่มการจ้างงานของประชาชนในพื้นที่ จากการขยายตัวด้านการค้าการลงทุนและการเปิดเสรีในสาขาบริการที่เน้นใช้แรงงาน

2. เกิดการส่งเสริมด้านแหล่งวัตถุดิบ เพื่อให้ผู้ประกอบการนำวัตถุดิบจากในประเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ในการลดต้นทุนการผลิตและสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน

3. สร้างภาพลักษณ์ผู้ประกอบการที่ดีในสายตาประชาคมโลก เพราะเป็นการรวมกลุ่มเศรษฐกิจที่เข้มแข็งและชัดเจน เพื่อที่จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาคมโลกเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย

4. เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการและผู้บริโภคเข้าถึงบริการที่ดีขึ้นในราคาที่ถูกลง จากการเปิดเสรีในด้านโทรคมนาคม โดยลดข้อจำกัดในการจัดตั้งธุรกิจของบริษัทต่างชาติ ทำให้ผู้ประกอบการด้านการผลิตและการเกษตรเข้าถึงบริการและแหล่งเงินทุนได้มากขึ้นในต้นทุนที่ต่ำลง

5. ผู้ประกอบการของไทยสามารถขยายการส่งออกสินค้าไปยังประเทศในกลุ่มอาเซียนได้ เนื่องจากอุปสรรคทางการค้าทั้งที่เป็นภาษีและมีใช้ภาษีจะลดลงหรือหมดไป ตลอดจนกฎระเบียบต่าง ๆ จะมีการปรับเพื่อให้สอดคล้องและเอื้อประโยชน์ในกลุ่มสมาชิกมากขึ้น

6. การรวมตัวของผู้ประกอบการเป็นตลาดเดียว จะช่วยดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) เข้ามาในอาเซียนรวมทั้งไทยมากขึ้น

7. ผู้ประกอบการไทยในสาขาที่มีความเข้มแข็ง เช่น ผลิตภัณฑ์อาหาร ยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ การท่องเที่ยว การบริการด้านสุขภาพและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ต้องเร่งศึกษาหาหนทางปรับตัวและใช้โอกาสจากการลดอุปสรรค ทางการค้าและการลงทุนต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่

ด้านความมั่นคงของมนุษย์ จากการศึกษาศักยภาพในปัจจุบันของเขตเศรษฐกิจพิเศษไทย และภัยคุกคามที่จะส่งผลต่อการเตรียมความพร้อม ดังนั้นปัญหาและแนวทางการพัฒนาก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีรายละเอียดดังนี้

ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวัง

ในสถานการณ์ปัจจุบันความมั่นคงของมนุษย์ของคนไทยยังไม่มั่นคง ยังขาดความสมบูรณ์ซึ่งปัญหาความมั่นคงของมนุษย์ ประกอบด้วย

ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ คือ การมีอาชีพและมีรายได้เพียงพอที่จะเป็นหลักประกันในอนาคต และมีปัจจัยสี่ที่เพียงพอ แต่ในปัจจุบัน คนยากจนยังมีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน ในขณะที่ภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว และอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้คนยากจนและผู้ที่มีรายได้น้อยมีความเสี่ยงต่อการมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพมากขึ้น

ความมั่นคงทางสภาพแวดล้อม คือ การมีทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินชีวิต และประกอบอาชีพได้ ไม่ประสบปัญหาภัยธรรมชาติ มลภาวะ การขาดแคลนน้ำ อากาศบริสุทธิ์ ที่ดินไม่เสื่อมโทรม แต่ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาภัยธรรมชาติ

ความมั่นคงของแต่ละปัจเจกบุคคล คือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปลอดภัยจากอาชญากรรม ฉกชิงวิ่งราว หรือโจรผู้ร้าย การมีครอบครัวและชุมชนที่มั่นคงพึ่งพาอาศัยกันได้ และแต่ละคนอยู่อย่างสบายใจ แต่ในภาวะสังคมไทยในปัจจุบัน ครอบครัวขาดความเข้มแข็งและมีการหย่าร้างเพิ่มสูงขึ้น คนในสังคมมีความเป็นปัจเจกชนสูง ทำให้การพึ่งพาอาศัยกันมีน้อยลง ขณะที่คดีอาชญากรรมเพิ่มสูงขึ้น

ความมั่นคงในชุมชน คือ การไม่ถูกคุกคามทางวัฒนธรรม จนทำให้ความเป็นตัวตนทางวัฒนธรรมหายไป แต่ ณ ปัจจุบันชุมชนจำนวนมากถูกคุกคามทางและพยายามที่จะกลืนทางวัฒนธรรม

ความมั่นคงทางการเมือง คือ การมีสิทธิเสรีภาพในการเขียน การพูด ความคิด ไม่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ผ่านนโยบาย กฎหมาย บุคคล หรือถูกเลือกปฏิบัติหากเป็นคนกลุ่มน้อย

กล่าวโดยสรุป ความมั่นคงของคนไทยยังมีไม่มากนัก และเสี่ยงต่อการถูกคุกคามความมั่นคงได้ตลอดเวลา

แนวทางการพัฒนา

1. ปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอย่างเหมาะสม มุ่งสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ กระจายอำนาจและทรัพยากรและเปิดโอกาสให้ประชาชนอย่างเท่าเทียมในการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ ป่า แร่ธาตุโดยยึดผลประโยชน์ส่วนรวมและเป็นไปโดยสอดคล้องกับการบริหารจัดการในระดับชาติ รวมทั้งการได้รับสวัสดิการทางสังคม

2. สร้างความเชื่อมั่นต่อกลไกและกระบวนการยุติธรรมตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว และเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเป็นธรรม ยึดหลักสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน

3. แก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมในการถือครองที่ดิน จำกัดการผูกขาดที่ดินขนาดใหญ่ของภาคเอกชนและกระจายโอกาสการถือครองที่ดินทำกินให้กับประชาชนที่ยากจน

4. ส่งเสริมให้ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชาติ อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีความรักความภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทย โดยมีแนวทางหรือการดำเนินการที่ส่งเสริมค่านิยมที่ดีของสังคมไทยในการยอมรับความคิด ความเชื่อ อัตลักษณ์ วิถีชีวิต ภาษาและวัฒนธรรมประเพณีที่แตกต่างกัน

5. สนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของทุกภาคส่วน ให้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการบริหารงานของภาครัฐ ทั้งในการให้ข้อคิดเห็นเชิงนโยบายและตรวจสอบกระบวนการดำเนินงานตลอดจนการติดตามประเมินผลของภาครัฐ

ด้านสังคม จากการศึกษาศักยภาพในปัจจุบันของเขตเศรษฐกิจพิเศษไทยและภัยคุกคามที่จะส่งผลต่อการเตรียมความพร้อม ดังนั้นปัญหาและแนวทางการพัฒนาก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีรายละเอียดดังนี้

ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวัง

การจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษอาจมีผลกระทบต่อสภาพสังคม ความเป็นอยู่ของประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ สำหรับปัญหาทางด้านสังคม ประกอบไปด้วย การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ การค้าอาวุธ การฟอกเงิน การกระทำอันเป็นโจรสลัด อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ มีแนวโน้มที่จะขยายตัวและควบคุมได้ยาก โดยมีการพัฒนารูปแบบและวิธีการที่ซับซ้อนจากการใช้ประโยชน์ จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย ทำให้การก่ออาชญากรรมข้ามชาติทำได้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น มีการพัฒนาเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็งและมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้อง นอกจากนี้ยังพบว่าความเชื่อมโยงระหว่างการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มขยายตัวมากขึ้นและมีขีดความสามารถสูงขึ้น โดยคาดการณ์ว่า

ภัยคุกคามทั้งจากการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติจะทวีความรุนแรงมากขึ้น เมื่อมีการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี 2558 เนื่องจากการเปิดเสรีด้านการเดินทาง การขยายการท่องเที่ยว การแพร่ขยายแนวความคิดหัวรุนแรงและการรวมกลุ่มบุคคลที่มีความคิดดั่งกล่าว ในขณะที่ประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายของประเทศสมาชิกยังมีความแตกต่างกันและการบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงเป็นไปอย่างล่าช้า ดังนั้นจึงต้องกำหนดแนวทางดังนี้

แนวทางการพัฒนา

1. ให้การศึกษาแก่ประชาชนให้ทั่วถึงและสูงขึ้นซึ่งการศึกษาเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษย์ รัฐจึงควรทุ่มเทงบประมาณในการให้การศึกษาแก่ประชาชน
2. รัฐต้องจัดสวัสดิการที่ดีให้แก่ประชาชน ต้องจัดให้ประชาชนมีงานทำทุกคน เพื่อเป็นหลักประกันของชีวิตหรือมีประกันสังคมในการใช้สิทธิรักษาพยาบาล
3. พัฒนาเศรษฐกิจอย่างเหมาะสม โดยพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อส่วนรวม กระจายรายได้สู่ชนบทมากขึ้น พยายามลดช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยให้อยู่ในระดับเดียวกัน
4. มีการพัฒนาสังคมให้เหมาะสม โดยเฉพาะระดับครอบครัวซึ่งเป็นสถาบันที่สำคัญและควรสร้างค่านิยมที่ดีให้กับเด็ก เช่น ให้ความซื่อสัตย์ ซын ใฝ่ศึกษา ไม่เห็นแก่เงิน ชอบศึกษาค้นคว้า ฯลฯ

ด้านสิ่งแวดล้อม จากการศึกษาศักยภาพในปัจจุบันของเขตเศรษฐกิจพิเศษไทยและภัยคุกคามที่จะส่งผลต่อการเตรียมความพร้อม ดังนั้นปัญหาและแนวทางการพัฒนาก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีรายละเอียดดังนี้

ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวัง

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์กำลังประสบอยู่ในปัจจุบันที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาการลดลงของทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสารพิษและปัญหาของระบบนิเวศ ซึ่งปัญหาที่สำคัญเหล่านี้มาจากปัญหาย่อย ๆ หลายปัญหา เช่น มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ มลพิษทางเสียง ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล เป็นต้น ปัญหาเหล่านี้ถ้าไม่รีบป้องกันแก้ไขอาจส่งผลกระทบต่อวิวัฒนาการของสิ่งมีชีวิตได้ ซึ่งการป้องกันแก้ไขปัญหาสีงแวดล้อมเป็นหน้าที่ของทุกคนที่จะต้องช่วยกัน

แนวทางการพัฒนา

1. รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า เมื่อนำมาใช้ ถ้าสร้างทดแทนได้ก็ต้องรู้จักคืนกลับไปให้ธรรมชาติบ้าง เช่น ทรัพยากรป่าไม้ เป็นต้น
2. การเลือกใช้พลังงานทดแทน เช่น การสร้างกระแสไฟฟ้าจากพลังงานลม พลังงานแสงอาทิตย์และพลังงานน้ำ เป็นต้น
3. การมีจิตสำนึกร่วมกันในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม เพราะปัญหาสีงแวดล้อมไม่ใช่ปัญหาของใครคนใดคนหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นปัญหาของคนทุกคนที่ต้องร่วมกันรับผิดชอบแก้ไข ถ้าเรานิ่งดูเฉยวันหนึ่งข้างหน้ามนุษย์อาจจะต้องหาที่อยู่ใหม่หรือไม่ก็อาจจะกลายเป็นฝ่ายสูญเสียพันธุ์เองก็ได้

ด้านวัฒนธรรม จากการศึกษาศักยภาพในปัจจุบันของเขตเศรษฐกิจพิเศษไทยและภัยคุกคามที่จะส่งผลต่อการเตรียมความพร้อม ดังนั้นปัญหาและแนวทางการพัฒนาก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีรายละเอียดดังนี้

ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวัง

วัฒนธรรมย่อมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นชนชาติใด เนื่องจากปัญหาที่มนุษย์ประสบอยู่ในสังคมเป็นประจำ ประกอบกับ มีความต้องการจะปรับปรุงวิถีชีวิตของตนเองและครอบครัวให้มีสภาพดีขึ้นกว่าเดิม จะเห็นว่าวัฒนธรรมกับสังคมต้องไปด้วยกันเสมอ มีผลเกี่ยวเนื่องกัน โดยเฉพาะในระบบความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างของสังคมด้วย เช่น การรับเอาแบบอย่างความเป็นอยู่ในเรื่องอาหารการกิน การแต่งกาย การพักผ่อนหย่อนใจ ฯลฯ โดยสิ่งเหล่านี้ไม่ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เว้นเสียแต่การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรม มีผลสะท้อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบความสัมพันธ์ของบุคคล แตกต่างไปจากที่เคยเป็นอยู่มาแต่เดิม เช่น

1. แต่เดิมความสัมพันธ์เป็นแบบใกล้ชิด เช่น การลงแขกทางการเกษตร แต่เมื่อมีเทคโนโลยีเข้ามาความสัมพันธ์ของคนในสังคมก็น้อยลง
2. ในอดีตสร้างบ้านเหมาะแก่บรรพชนชาติ ต่อมาเลียนแบบตะวันตกเมื่ออากาศร้อนก็ต้องพึ่งแอร์คอนดิชั่น จึงทำให้สิ่งแวดล้อมก็เปลี่ยนไป
3. การละเล่นในอดีต เช่น รำวง คนมีความสัมพันธ์กันซึ่งแตกต่างจากการดูคอนเสิร์ตในปัจจุบันที่มีส่วนร่วมแต่ขาดความสัมพันธ์

แนวทางการพัฒนา

การแก้ไขปัญหาให้ได้ผลอย่างยั่งยืนต้องมองถึงจิตใจของผู้คนในสังคมที่แสดงพฤติกรรมออกมา โดยต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีคิด ความคิด ความเชื่อ ทักษะคติ ค่านิยม ซึ่งมีวิธีการดังนี้

1. ทำความเข้าใจและยอมรับว่าวัฒนธรรมเป็นเรื่องลึกซึ้งของภาพที่ทับซ้อนหลายภาพ ต้องให้ความสำคัญของความหลากหลาย ไม่ใช่คอยต่อต้านแต่ควรปรับใช้ให้เหมาะสม
2. ต้องปลูกฝังสั่งสอนเยาวชนคนไทยในเรื่องความหลากหลายของวัฒนธรรม
3. ต้องพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อจะได้รู้เองว่าอะไรดีหรือไม่ดีอย่างไร
4. เน้นการเรียนประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เห็นคุณค่า
5. ศึกษาจุดเด่นของคนในประเทศต่าง ๆ เพื่อนำมาศึกษาและพิจารณาเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม

ด้านการเมืองและความมั่นคง จากการศึกษาศักยภาพในปัจจุบันของเขตเศรษฐกิจพิเศษไทย และภัยคุกคามที่จะส่งผลต่อการเตรียมความพร้อม ดังนั้นปัญหาและแนวทางการพัฒนาก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีรายละเอียดดังนี้

ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวัง

1. ปัญหาด้านการละเมิดสิทธิมนุษยชนในอาเซียน ซึ่งจะมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิเสรีภาพ ตลอดจนจนชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนอาเซียนโดยรวม
2. ปัญหาช่องว่างในการพัฒนา อาจนำมาซึ่งความขัดแย้งทางสังคม
3. ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การลักลอบค้ามนุษย์ การค้าอาวุธยาเสพติดและสารตั้งต้น การลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมาย การก่อการร้าย

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมค่านิยมของประชาธิปไตย ธรรมาภิบาลและหลักการนิติธรรมในอาเซียน โดยมุ่งเน้นประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง
2. ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคประชาสังคม โดยใช้หัวข้อการหารือเป็นตัวตั้งในการเชิญองค์กรที่มีใจของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ภัยพิบัติ อาชญากรรมข้ามชาติ การค้ายาเสพติดและการค้ามนุษย์ เป็นต้น
3. ส่งเสริมความร่วมมือของอาเซียนในการแก้ปัญหาาร่วมกัน เช่น เรื่องของปฏิบัติการรักษาสันติภาพ การบริหารจัดการภัยพิบัติและการส่งเสริมความมั่นคงทางทะเลและการปราบปรามโจรสลัด เป็นต้น

การอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง “ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ” ได้ข้อสรุปที่มีประเด็นสำคัญและนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การรับรู้ของผู้ประกอบการ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การรับรู้ต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อมและด้านการเมือง ความมั่นคง สอดคล้องกับ เพ็ญญา ดวงวรรณะ (2550) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า การรับรู้ของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านเศรษฐกิจ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนจะช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าของอาเซียนในตลาดโลก และการเข้าสู่ AEC การค้าระหว่างประเทศจะมีประโยชน์ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจก่อประโยชน์ให้แก่ผู้บริโภคที่จะได้บริโภคสินค้าที่หลากหลายมีคุณภาพ และมีราคาถูกลงจากประเทศต่าง ๆ และการเข้าสู่ AEC กับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน ทำให้เกิดการเพิ่มโอกาสในการขยายการค้าและการลงทุน สอดคล้องกับ กองเพชร สุนทรภักดิ์ (2552) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบทบาทสภาคณาจารย์และพนักงานมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการรับรู้ถึงการปฏิบัติตามบทบาทของสภาคณาจารย์และพนักงานในภาพรวม บุคลากรมีการรับรู้ระดับปานกลางทุกด้าน และเมื่อแยกพิจารณาการรับรู้เป็นกลุ่ม พบว่า ผู้บริหารรับรู้ถึงการปฏิบัติตามบทบาทในระดับปานกลาง โดยรับรู้ว่ามีกรปฏิบัติตามการเป็นองค์กรกลางและกลไกผู้บริหารเป็นลำดับแรก

ด้านความมั่นคงของมนุษย์ พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร อุตสาหกรรม หัตถอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจ เกิดการป้องกันภัยคุกคามในการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือและทักษะไปสู่

ประเทศที่มีผลตอบแทนสูงกว่า เกิดการป้องกันประชาชนจากค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ในการแพร่ขยายของข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน สอดคล้องกับ กองเพ็ชร์ สุนทรภักดี (2552) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบทบาทสภาคณาจารย์และพนักงาน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการรับรู้ถึงการปฏิบัติตามบทบาทของสภาคณาจารย์และพนักงานในภาพรวม บุคลากรมีการรับรู้ระดับปานกลางทุกด้าน และเมื่อแยกพิจารณาการรับรู้เป็นกลุ่ม พบว่า ผู้บริหารรับรู้ถึงการปฏิบัติตามบทบาทในระดับปานกลาง โดยรับรู้ว่ามีกรปฏิบัติด้านการเป็นองค์กรกลางและกลไกผู้บริหารเป็นลำดับแรก

ด้านสังคม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาการลักลอบขนยาเสพติด การเข้าสู่ AEC เกิดการพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ ให้ความสะดวก สะอาด ปลอดภัยและมีระเบียบวินัย เกิดความร่วมมือกันในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เน้นหลักการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเองการช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันทำให้ประชาชนมีคุณภาพดี วิถีชีวิตที่ดีขึ้น และมีมาตรการรักษาความมั่นคงชายแดนให้ปลอดภัยจากการคุกคามทุกด้าน สอดคล้องกับ กองเพ็ชร์ สุนทรภักดี (2552) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบทบาทสภาคณาจารย์และพนักงาน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการรับรู้ถึงการปฏิบัติตามบทบาทของสภาคณาจารย์และพนักงานในภาพรวม บุคลากรมีการรับรู้ระดับปานกลางทุกด้าน และเมื่อแยกพิจารณาการรับรู้เป็นกลุ่ม พบว่า ผู้บริหารรับรู้ถึงการปฏิบัติตามบทบาทในระดับปานกลาง โดยรับรู้ว่ามีกรปฏิบัติด้านการเป็นองค์กรกลางและกลไกผู้บริหารเป็นลำดับแรก

ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมอันเกิดปัญหาอันเนื่องมาจากการใช้ยานพาหนะหรือการจราจรทั้งทางบก ทางน้ำ เช่น อุบัติเหตุต่าง ๆ มาตรการป้องกัน ควันพิษ และฝุ่นละอองจากโรงงานอุตสาหกรรมอันทำให้ประชาชนเกิดโรคระบบทางเดินหายใจ การพัฒนาระบบการป้องกันและรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งในเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน และป้องกันการใช้พื้นที่ที่จะพัฒนาเป็นเขตประกอบการอุตสาหกรรม การก่อสร้างถนน ทำให้ความสามารถในการระบายน้ำเปลี่ยนแปลงไป อันก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ได้ และการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ สอดคล้องกับ วริศรา ร่มโพธิ์ทอง (2554) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผลการวิจัยพบว่า การระดับการรับรู้ของคนในชุมชนและผู้นำชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น ด้านการประชาสัมพันธ์ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน

ด้านวัฒนธรรม พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลางทุกรายข้อ ได้แก่ การเข้าสู่ AEC ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีและการพัฒนาที่มีทิศทาง ทำให้เกิดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เช่น โบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ต่าง ๆ เกิดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตกให้อยู่อย่างยั่งยืน เกิด

ความแตกต่างทางวัฒนธรรมภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน สอดคล้องกับ วริศรา ร่มโพธิ์ทอง (2554) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของชุมชนที่มีต่อบริการวิชาการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผลการวิจัยพบว่า การระดับการรับรู้ของคนในชุมชนและผู้นำชุมชนที่มีต่อบริการวิชาการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น ด้านการประชาสัมพันธ์ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน

ด้านการเมืองความมั่นคง พบว่า การรับรู้ของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนให้ครอบคลุมในทุกด้าน ขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด การค้ามนุษย์ เป็นต้น ได้แก่ การเข้าสู่ AEC การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก และส่งเสริมการร่วมลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและสร้างเครือข่ายด้านการลงทุนของอาเซียนที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ วริศรา ร่มโพธิ์ทอง (2554) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของชุมชนที่มีต่อบริการวิชาการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ผลการวิจัยพบว่า การระดับการรับรู้ของคนในชุมชนและผู้นำชุมชนที่มีต่อบริการวิชาการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านการวิจัยและพัฒนา ด้านการอบรมหลักสูตรระยะสั้น ด้านการประชาสัมพันธ์ความรู้และนำเทคโนโลยีสู่ชุมชน ด้านการเป็นแหล่งข้อมูลในการพัฒนาชุมชน

2. ความคาดหวังของผู้ประกอบการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอยู่ในระดับมากทุกข้อ ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านสังคม และด้านการเมืองความมั่นคง สอดคล้องกับ เพ็ญญา ดวงวรรณะ (2550) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบริการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านเศรษฐกิจ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ การเข้าสู่ AEC จะมีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่าง ๆ และการเข้าสู่ AEC ระบบขนส่ง (Logistics) จะมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น การเข้าสู่ AEC กับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน ทำให้เกิดการเพิ่มโอกาสในการขยายการค้าและการลงทุน การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียนจะช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าของอาเซียนในตลาดโลก สอดคล้องกับ กองเพชร สุนทรภักดิ์ (2552) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบริการสหสาขาอาจารย์และพนักงาน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ด้านความคาดหวังต่อบริการของสหสาขาอาจารย์และพนักงานในภาพรวม พบว่า มีความคาดหวังในระดับมากทุกด้าน โดยคาดหวังให้สหสาขาอาจารย์และพนักงานใน

ด้านการเป็นตัวแทนของบุคลากรเป็นลำดับแรก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า บุคลากรทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมาก โดยคาดหวังให้สภาคณาจารย์และพนักงานปฏิบัติในด้านการเป็นตัวแทนบุคลากรเป็นลำดับแรก

ด้านความมั่นคงของมนุษย์ พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ มาตรการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอันจะก่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร อุตสาหกรรม หัตถ-อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้ความสามารถที่จะปรับตัว คิดเป็น ทำเป็น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ กองเพ็ชร สุนทรภักดี (2552) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบทบาทสภาคณาจารย์และพนักงาน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ด้านความคาดหวังต่อบทบาทของสภาคณาจารย์และพนักงานในภาพรวม พบว่า มีความคาดหวังในระดับมากทุกด้าน โดยคาดหวังให้สภาคณาจารย์และพนักงานในด้านการเป็นตัวแทนของบุคลากรเป็นลำดับแรก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า บุคลากรทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมาก โดยคาดหวังให้สภาคณาจารย์และพนักงานปฏิบัติในด้านการเป็นตัวแทนบุคลากรเป็นลำดับแรก

ด้านสังคม พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ มีมาตรการรักษาความมั่นคงชายแดนให้ปลอดภัยจากการคุกคามทุกด้าน การเข้าสู่ AEC เกิดการพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ ให้มีความสะดวก สะอาด ปลอดภัยและมีระเบียบวินัย มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาจากโรคระบาดต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน สอดคล้องกับ กองเพ็ชร สุนทรภักดี (2552) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบทบาทสภาคณาจารย์และพนักงาน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ด้านความคาดหวังต่อบทบาทของสภาคณาจารย์และพนักงานในภาพรวม พบว่า มีความคาดหวังในระดับมากทุกด้าน โดยคาดหวังให้สภาคณาจารย์และพนักงานในด้านการเป็นตัวแทนของบุคลากรเป็นลำดับแรก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า บุคลากรทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมาก โดยคาดหวังให้สภาคณาจารย์และพนักงานปฏิบัติในด้านการเป็นตัวแทนบุคลากรเป็นลำดับแรก

ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ การเข้าสู่ AEC ในการทำสนธิสัญญาร่วมกันดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ป้องกันขยะที่เพิ่มขึ้นในภาคอุตสาหกรรมและภาคครัวเรือนอันส่งกลิ่นเหม็นทำให้ประชาชนเกิดปัญหาสุขภาพ การพัฒนาระบบการป้องกันและรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งในเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ กองเพ็ชร สุนทรภักดี (2552) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบทบาทสภาคณาจารย์และพนักงาน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ด้านความคาดหวังต่อบทบาทของสภาคณาจารย์และพนักงานในภาพรวม พบว่า มีความคาดหวังในระดับมากทุกด้าน โดยคาดหวังให้สภาคณาจารย์และพนักงานในด้านการเป็นตัวแทนของบุคลากรเป็นลำดับแรก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า บุคลากรทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมาก โดยคาดหวังให้สภาคณาจารย์และพนักงานปฏิบัติในด้านการเป็นตัวแทนบุคลากรเป็นลำดับแรก

ด้านวัฒนธรรม พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากทุกรายข้อ ได้แก่ การเข้าสู่ AEC ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีและการพัฒนาที่มีทิศทาง ทำให้เกิดการท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม เช่น โบราณสถาน แหล่งประวัติศาสตร์ต่าง ๆ เกิดการแลกเปลี่ยนประเพณีและวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ ของแต่ละประเทศ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการในการสร้างวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ กองเพ็ชร์ สุนทรภักดี (2552) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบทบาทสหประชาชาติและพนักงาน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ด้านความคาดหวังต่อบทบาทของสหประชาชาติและพนักงานในภาพรวม พบว่า มีความคาดหวังในระดับมากทุกด้าน โดยคาดหวังให้สหประชาชาติและพนักงานในด้านของการเป็นตัวแทนของบุคลากรเป็นลำดับแรก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า บุคลากรทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมาก โดยคาดหวังให้สหประชาชาติและพนักงานปฏิบัติในด้านการเป็นตัวแทนบุคลากรเป็นลำดับแรก

ด้านการเมืองความมั่นคง พบว่า ความคาดหวังของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การเข้าสู่ AEC การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก การเจรจาเปิดการค้าบริการอย่างชัดเจน เพื่อให้การค้าบริการของอาเซียนเป็นไปอย่างเสรี รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนของอาเซียนไปยังประเทศที่สาม สร้างมาตรการความไว้วางใจและการระงับข้อพิพาทโดยสันติ เพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุข สอดคล้องกับ กองเพ็ชร์ สุนทรภักดี (2552) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบทบาทสหประชาชาติและพนักงาน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ด้านความคาดหวังต่อบทบาทของสหประชาชาติและพนักงานในภาพรวม พบว่า มีความคาดหวังในระดับมากทุกด้าน โดยคาดหวังให้สหประชาชาติและพนักงานในด้านของการเป็นตัวแทนของบุคลากรเป็นลำดับแรก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า บุคลากรทั้ง 3 กลุ่มมีความเห็นที่สอดคล้องกันในระดับมาก โดยคาดหวังให้สหประชาชาติและพนักงานปฏิบัติในด้านการเป็นตัวแทนบุคลากรเป็นลำดับแรก

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา รูปแบบของการประกอบธุรกิจ ประเภทของธุรกิจ ที่ดำเนินอยู่ ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาประกอบธุรกิจ

การรับรู้ของผู้ประกอบการ พบว่า ในภาพรวมของการรับรู้ของผู้ประกอบการจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา รูปแบบของการประกอบธุรกิจ ทุนจดทะเบียน ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ อัสสร สุรโชติ (2549) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดเทศบาล จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากร พบว่า บุคลากรที่มีวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของสถานศึกษาต่างกัน มีการรับรู้ในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

ส่วนการรับรู้ของผู้ประกอบการจำแนกตามประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ ระยะเวลาประกอบธุรกิจ ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกับ เพ็ญภา ดวงวรรณะ (2550) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังของประชาชน โดยใช้ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ข้อมูลด้านเพศ รายได้ สถานภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ อายุ ระดับการศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ความคาดหวังของผู้ประกอบการ พบว่า ในภาพรวมของความคาดหวังของผู้ประกอบการจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา รูปแบบของการประกอบธุรกิจ ทุนจดทะเบียน ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับ อัปสร สุรโชติ (2549) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลจังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า เมื่อเปรียบเทียบความคาดหวัง พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่บุคลากรที่มีอายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของสถานศึกษา แตกต่างกัน มีความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ ไม่แตกต่างกัน

ส่วนความคาดหวังของผู้ประกอบการ จำแนกตามระยะเวลาประกอบธุรกิจในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกับ เพ็ญภา ดวงวรรณะ (2550) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการรับรู้และความคาดหวังของประชาชน โดยใช้ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ข้อมูลด้าน เพศ รายได้ สถานภาพ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ อายุ ระดับการศึกษา มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวังของผู้ประกอบการในด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการเมืองความมั่นคง มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เช่นเดียวกับ อัปสร สุรโชติ (2549) ได้ศึกษาการรับรู้และความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดเทศบาล จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5. ปัญหาและแนวทางการพัฒนาเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

5.1 ด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้ผู้ประกอบการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทางด้านเศรษฐกิจ คือ สร้างตลาดขนาดใหญ่เพื่อขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุน เพิ่มการจ้างงาน ส่งเสริมด้านแหล่งวัตถุดิบ เพื่อให้หน้าวัตถุดิบจากในประเทศมาใช้ประโยชน์ การลดต้นทุน

การผลิตและสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันทางการค้า สร้างภาพลักษณ์ที่ดีของประเทศไทยในสายตาประชาคมโลก เปิดโอกาสให้ผู้ผลิตและผู้บริโภคเข้าถึงบริการที่ดีขึ้นในราคาที่ถูกลง จากการเปิดเสรีในด้านโทรคมนาคมและหาแหล่งเงินทุนได้มากขึ้นในต้นทุนที่ต่ำลง ซึ่งสอดคล้องกับ จูไรรัตน์ แสงบุญนา (2554) ได้กล่าวไว้ว่า ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Political - Security Community - AEC) มีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้อาเซียนมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกันและมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี อาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) ซึ่งเป็นแผนงานบูรณาการดำเนินงานในด้านเศรษฐกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 4 ด้าน คือ

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว (single market and production base) โดยจะมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี และการเคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น

2. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับประเด็นนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน)

3. การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ให้มีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่าง ๆ

4. การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาคเพื่อให้อาเซียนมีท่าที่ร่วมกันอย่างชัดเจน

5.2 ด้านความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อให้ผู้ประกอบการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทางด้านเศรษฐกิจ คือ ปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอย่างเหมาะสม มุ่งสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเชื่อมั่นต่อกลไกและกระบวนการยุติธรรม แก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรมในการถือครองที่ดิน อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีความรักความภาคภูมิใจในความเป็นชาติไทย สนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของทุกภาคส่วน ให้มีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการบริหารงานของภาครัฐ ซึ่งสอดคล้องกับ สุรพงษ์ ปิยะโชติ (2554) ได้ศึกษาบทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ท้องถิ่นกับการส่งเสริมการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า แนวโน้มปัญหาและผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดน ได้แก่ ปัญหาด้านที่ดินที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของความมั่นคง ปัญหาด้านการทางานของหน่วยงานของรัฐในการประสานงานและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ในการส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจ ควบคู่กับการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม ปัญหาด้านนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะความต่อเนื่องของนโยบายเปิดประตูการค้าฝั่งตะวันตกและปัญหาด้านองค์ความรู้และข้อมูลสนับสนุนในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ

5.3 ด้านสังคม เพื่อให้ผู้ประกอบการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทางด้านเศรษฐกิจ คือ การยกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษย์ให้สูงขึ้น รัฐต้องจัดสวัสดิการที่ดีให้แก่ประชาชนเป็นหลักประกันของชีวิต ควรจัดให้มีการประกันสังคมโดยทั่วถึง พยายามลดช่องว่าง

ระหว่างคนจนกับคนรวยให้อยู่ในระดับเดียวกัน มีการพัฒนาสังคมให้เหมาะสม โดยเฉพาะระดับครอบครัว ซึ่งเป็นสถาบันที่สำคัญต้องพัฒนาก่อนสถาบันอื่น ๆ ควรสร้างค่านิยมที่ดีให้กับเด็ก ซึ่งสอดคล้องกับ นุศรา ตัณฑลาพุม (2548) ได้ศึกษาศักยภาพในการจัดการเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนของจังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า ศักยภาพในการจัดการเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนจะเกิดขึ้นได้ต่างก็ต้องพึ่งพาอาศัยกัน ทั้งทางด้านการค้า การลงทุน การคมนาคมขนส่งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนวัตถุดิบ จึงต้องอาศัยการค้ำระหว่างเพื่อนบ้าน เป็นจุดเชื่อมโยงในสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจและภายในประเทศ รัฐบาลยังต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชน องค์กรท้องถิ่นให้เกิดการประสานความร่วมมือการทำงานให้สอดคล้องกัน ตลอดจนมีเป้าหมายพัฒนาคุณภาพการศึกษา พัฒนาคน เร่งเสริมงบประมาณพัฒนาท้องถิ่นให้เพิ่มขึ้น ส่งเสริมการค้าการลงทุนให้มีโอกาสแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้ นอกจากนี้ ควรดูแลเรื่องสิ่งแวดล้อมควบคู่กันไป กับเรื่องการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาให้เป็นจุดแข็งให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป รัฐบาลควรเร่งเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชนในพื้นที่ ที่คาดว่าจะเป็เขตเศรษฐกิจพิเศษเพื่อเป็นแนวทางและเตรียมความพร้อมในการรองรับกับวิถีชีวิตที่จะเปลี่ยนแปลงจากความเป็นอยู่อย่างพอเพียงเป็นแนวเศรษฐกิจที่ทันสมัยไร้พรมแดน อันเป็นความร่วมมือในการบริหารจัดการได้ง่ายยิ่งขึ้น

5.4 ด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ผู้ประกอบการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทางด้านเศรษฐกิจ คือ รู้จักใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างคุ้มค่า การเลือกใช้พลังงานทดแทน เช่น การสร้างกระแสไฟฟ้าจากพลังงานลมหรือแสงอาทิตย์ และการมีจิตสำนึกร่วมกันในการแก้ไขปัญหาล้างสิ่งแวดล้อม เพราะปัญหาล้างสิ่งแวดล้อมไม่ใช่ปัญหาของใครคนใดคนหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นปัญหาของคนทุกคนที่ต้องร่วมกันรับผิดชอบแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับ สุรพงษ์ ปิยะโชติ (2554) ได้ศึกษาบทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ท้องถิ่นกับการส่งเสริมการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่า แนวโน้มปัญหาและผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดน ได้แก่ ปัญหาด้านที่ดินที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของความมั่นคง ปัญหาด้านการทำงานของหน่วยงานของรัฐในการประสานงานและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ในการส่งเสริมทางด้านเศรษฐกิจควบคู่กับการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม ปัญหาด้านนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะความต่อเนื่องของนโยบายเปิดประตูการค้าฝั่งตะวันตกและปัญหาด้านองค์ความรู้ และข้อมูลสนับสนุนในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ

5.5 ด้านวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้ประกอบการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทางด้านเศรษฐกิจ คือ การเปลี่ยนแปลงวิถีคิด ความคิด ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ของผู้คนในสังคม การทำความเข้าใจและยอมรับว่าวัฒนธรรมเป็นเรื่องลึกซึ้ง การปลูกฝังสั่งสอนเยาวชนไทยในเรื่องความหลากหลายของวัฒนธรรม เน้นการเรียนประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เห็น ศึกษาจุดเด่นของคนในประเทศต่าง ๆ เพื่อนำมาศึกษาและพิจารณาเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสมและพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อจะได้รู้เองว่าอะไรดีไม่ดียังไร ซึ่งสอดคล้องกับ จุไรรัตน์ แสงบุญนา (2554) ได้กล่าวไว้ว่า ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community - ASCC) อาเซียนได้ตั้งเป้าเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ในปี 2558 โดยมุ่งหวังเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้าน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน (ASEAN Identity) เพื่อรองรับการเป็นประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน โดยได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community Blueprint) ซึ่งประกอบไปด้วยความร่วมมือใน 6 ด้าน ได้แก่

1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
2. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม
3. สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม
4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม
5. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน
6. การลดช่องว่างทางการพัฒนา

5.6 ด้านการเมืองความมั่นคง เพื่อให้ผู้ประกอบการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทางด้านเศรษฐกิจ คือ การส่งเสริมค่านิยมของประชาธิปไตย ธรรมภิบาล หลักการนิติธรรมในอาเซียนและส่งเสริมความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนในงานที่เกี่ยวข้องกับประชาคมการเมืองและความมั่นคง ในการแก้ไขปัญหาภัยคุกคามในรูปแบบใหม่ เช่น ภัยพิบัติ อาชญากรรมข้ามชาติ การค้ายาเสพติดและการค้ามนุษย์ เป็นต้น และส่งเสริมความร่วมมือของอาเซียนในการแก้ปัญหาาร่วมกัน เช่น เรื่องของปฏิบัติการรักษาสันติภาพ การบริหารจัดการภัยพิบัติและการส่งเสริมความมั่นคงทางทะเลและการปราบปรามโจรสลัด เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ จูโรรัตน์ แสงบุญนา (2554) ได้กล่าวไว้ว่า ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community – APSC) มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค เพื่อให้ประเทศในภูมิภาคอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และสามารถแก้ไขปัญหาและความขัดแย้งโดยสันติวิธี อาเซียนจึงได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community Blueprint) โดยเน้นใน 3 ประการ คือ

1. การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะร่วมกันทำเพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก ส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองไปในทิศทางเดียวกัน เช่น หลักการ ประชาธิปไตย การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน การสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม การต่อต้านการทุจริต การส่งเสริมหลักนิติธรรมและธรรมภิบาล เป็นต้น

2. ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนที่ครอบคลุมในทุกด้านครอบคลุมความร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงในรูปแบบเดิม มาตรการสร้างความไว้วางใจและการระงับข้อพิพาทโดยสันติ เพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุขและไม่มีความหวาดระแวงและขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด การค้ามนุษย์ ตลอดจนการเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ

3. การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก เพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบอาเซียน+3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้) และ

การประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ตลอดจนความสัมพันธ์ที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัย พบว่า ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้ผู้ประกอบการไทยได้เริ่มปรับตัว และเตรียมความพร้อมกับสถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ผู้ประกอบการจำเป็นต้องเร่งปรับตัวและใช้โอกาสที่เกิดจากการลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุนต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะสาขาที่ไทยมีความพร้อมและมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง

2. อาเซียนเป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่มีความใกล้ชิดไทยมากที่สุด ประเทศสมาชิกอาเซียนหลายประเทศเป็นเพื่อนบ้าน มีพรมแดนติดกัน มีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึง มีสินค้าและบริการที่สามารถเสริมซึ่งกันและกันได้หรือมีสินค้าบริการที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งหากผู้ประกอบการสามารถร่วมมือกันได้ก็จะสามารถสร้างความแข็งแกร่งในด้านอำนาจการต่อรอง อันจะนำมาซึ่งการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจการค้าที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง

3. การรวมกลุ่มเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนทำให้เกิดตลาดในภูมิภาคที่มีขนาดใหญ่ โดยสามารถนำจุดแข็งของแต่ละประเทศมาเสริมกับจุดแข็งของประเทศไทย เพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดในการผลิต ส่งออกและบริการ ซึ่งจะเกิดได้ก็ต่อเมื่อมีการเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตได้อย่างเสรีมากขึ้น นอกจากนี้การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยให้ประเทศสมาชิกมีความเป็นปึกแผ่นและช่วยสร้างอำนาจการต่อรองในเวทีต่าง ๆ มากขึ้น

4. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวในด้านการค้าและการลงทุนของไทย เนื่องจากการผลักดันมาตรการต่าง ๆ เพื่อเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะก่อให้เกิดการยกเลิกหรือลด อุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด ไม่ว่าจะเป็นอุปสรรคด้านภาษีหรือมาตรการทางการค้าอื่น ๆ ที่มีใช้ภาษี เนื่องจากประเทศสมาชิกจะแสวงหาความร่วมมือเพื่อลด/ขจัดอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านั้น รวมถึงอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนระหว่างกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาศักยภาพและแนวทางการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนในจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในของการพัฒนาพื้นที่ชายแดนไปสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษให้มีความเหมาะสม เกิดประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนท้องถิ่นในอนาคต

2. ควรศึกษาถึงสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาของตลาดมิตรภาพชายแดนไทย - พม่า เพื่อให้ทราบถึงสภาพปัญหาได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางการพัฒนาในเขตเศรษฐกิจพิเศษอื่น ๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรมภาษาไทย

- กรมการค้าต่างประเทศ. (2553). รายงานสถิติการค้าชายแดนไทยกับพม่า ปี 2553, สืบค้นจาก <http://www.dft.moc.go.th>. วันที่ 19 มกราคม 2557.
- กรมการพัฒนารัฐกิจการค้า จังหวัดตาก. (2557). นิติบุคคลอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก. ตาก : กรมการพัฒนารัฐกิจการค้า จังหวัดตาก.
- กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ. (2555). ASEAN Mini Book, E-book. กรุงเทพฯ : กลุ่มงานนโยบาย กรมอาเซียน.
- กองเพชร สุนทรภักดี. (2552). การรับรู้และความคาดหวังของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่มีต่อบทบาทสมาคมอาจารย์และพนักงาน มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ. ปรินซ์นิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. กรุงเทพฯ.
- กุสุมา ยกขุ. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเตรียมความพร้อมในการสอบ GAT และ PAT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการรัชดา เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ. ปรินซ์นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ.
- จุไรรัตน์ แสงบุญนา. (2554). ความรู้เรื่องประชาคมอาเซียน (การเตรียมความพร้อมของไทยเพื่อการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน) ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2554-2558). กรุงเทพฯ.
- จำรอง เงินดี. (2550). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชิตพันธ์ ว่างยาว. (2551). ผลกระทบจากการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนจังหวัดเชียงราย. ปรินซ์นิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. จังหวัดขอนแก่น.
- ทำเนียบรัฐบาล. (2557). ผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.). สืบค้น จาก <http://www.thaigov.go.th/th/news>. วันที่ 19 มกราคม 2558.
- นุศรา ตัณฑลาพัฒน์. (2548). ศักยภาพในการจัดการเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนของจังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. จังหวัดเชียงใหม่.
- พรพิมล ริยาและคณะ. (2556). ความคาดหวังของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ที่มีต่อเนื้อหาวิชาการศึกษาในระดับอุดมศึกษา. สถาบันวิจัยและพัฒนา : มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่.
- เพ็ญภา ดวงวรรณ. (2550). การรับรู้และความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดสระบุรีที่มีต่อบทบาทขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรีในการพัฒนาท้องถิ่น. ปรินซ์นิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2548). วิจัยวิจัยทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ : บริษัท พิมพ์ดี จำกัด.

- ฤทัย นิธิธนวิจิต. (2553). ความคาดหวังและสิ่งที่ได้รับของผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ กรุงเทพมหานคร. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รัตนา สุขะนินทร์. (2547). ความคาดหวังและการรับรู้ที่มีผลต่อความพึงพอใจในบริการล้างล้าง รี สอร์ตของนักท่องเที่ยวชาวอเมริกันและยุโรป. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. กรุงเทพฯ.
- เรวดี แก้วมณี. (2554). รายงานการศึกษาเรื่อง เขตเศรษฐกิจพิเศษแม่สอด : โอกาสและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมชายแดน. กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายอุตสาหกรรมมหภาค.
- ลักขณา สรวิวัฒน์. (2544). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. จังหวัดมหาสารคาม.
- วุฒิสภา. (2548). รายงานของคณะกรรมการสิทธิการเศรษฐกิจ การพาณิชย์และอุตสาหกรรมวุฒิสภา เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเขตเศรษฐกิจพิเศษ. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- วิศราร รมโพธิ์ทอง. (2554). การรับรู้และความคาดหวังของชุมชนที่มีต่อบทบาทการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. ปริญญาโทศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิมล ปั่นคง. (2557). เขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณพื้นที่ชายแดนเพื่อรองรับ AEC. หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ สืบค้นจาก http://m.itd.or.th/detail-report.php?report_id=618. วันที่ 19 มกราคม 2558.
- วีระรัตน์ กิจเลิศไพโรจน์. (2547). การตลาดธุรกิจบริการ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ศุภกร เสรีรัตน์. (2545). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : เอ.อาร์.บีซีเนส เพรส.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2550). การจัดการและพฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ : ซีรฟิล์มและไซเท็กซ์.
- สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา. (2557). รายงานสรุปเชิงนโยบาย โครงการวิจัยเรื่อง “แนวทางและมาตรการเพื่อ การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณพื้นที่แนว ชายแดนของไทย”. กรุงเทพฯ
- สุรพงษ์ ปิยะโชติ. (2554). บทบาทของกลุ่มผลประโยชน์ท้องถิ่นกับการส่งเสริมการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษการค้าชายแดนขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ.
- สิทธิโชค วรรณสันติกุล. (2550). จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีการประยุกต์. กรุงเทพฯ : เม็ดทรายพรินติ้ง.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2547). ครบเครื่องเรื่องการสื่อสารการตลาด. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2556). เอกสารประกอบการประชุมเพื่อตรวจพิจารณาร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ พ.ศ. .... กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา.
- สำนักงานจังหวัดตาก. (2557). แผนพัฒนาจังหวัดตาก 4 ปี (2557 - 2560). ตาก : สำนักงานจังหวัดตาก.

- อริยา คูหา. (2546). *แรงจูงใจและอารมณ์*. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี.
- อรุณพร เนียมสุวรรณ. (2549). *การเตรียมความพร้อมในการรับบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ระบบกลางของนักศึกษามัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนราชวินิตบางเขน หลักสี่ กรุงเทพฯ. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ.*
- อัปสร สุรโชติ. (2549). *การรับรู้และความคาดหวังในการมีส่วนร่วมการบริหารจัดการองค์การแห่ง การเรียนรู้ของบุคลากรในสถานศึกษาสังกัดเทศบาล จังหวัดลพบุรี. ปรินญาณิพนธ์ครุศาสตร์ มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.*

บรรณานุกรมภาษาต่างประเทศ

- Funk and Wagnalls. (1993). *“Functional and Conflict theories of Educational Stratification”*. American Sociological Review. 36 (1) : 239.
- Lieberman David, A. (1992). *Learning : Behavior and cognition*. Scotl.and : University of Stirling.
- Vroom, V. H. (1964). *Work and Motivation*. New York: John Wiley & Sons.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา รูปแบบ
ของการประกอบธุรกิจ ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่ ทุนจดทะเบียน ระยะเวลาประกอบธุรกิจ
จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ
อาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้าน
ความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการเมืองความมั่นคง จำนวน
60 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. แบบสอบถามแต่ละตอนจะมีคำชี้แจงของตอนนั้น ๆ เพื่อผู้ตอบแบบสอบถามจะได้ทราบว่า
ต้องทำอะไร อย่างไร เพื่อให้การตอบเป็นไปอย่างถูกต้องสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอความกรุณาท่านช่วย
อ่านชี้แจงก่อนแล้วจึงตอบแบบสอบถาม

3. การตอบแบบสอบถาม ขอได้โปรดตอบตามความจริงและตอบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์
ของการตอบแบบสอบถาม ข้อมูลของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับและใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

2. ระดับการศึกษา

( ) ไม่ได้รับการศึกษา

( ) ประถมศึกษา

( ) มัธยมศึกษา

( ) ปวช./ปวส./อนุปริญญา

( )ปริญญาตรี

( ) สูงกว่าปริญญาตรี

3. รูปแบบของการประกอบธุรกิจ

( ) กิจการเจ้าของคนเดียว

( ) ห้างหุ้นส่วนจำกัด

( ) บริษัทจำกัด

4. ประเภทของธุรกิจที่ดำเนินอยู่

( ) ธุรกิจการเกษตร

( ) ธุรกิจอุตสาหกรรม

( ) ธุรกิจเหมืองแร่

( ) ธุรกิจการบริการ

( ) ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

( ) ธุรกิจก่อสร้าง

( ) ธุรกิจค้าส่ง

( ) ธุรกิจค้าปลีก

5. ทุนจดทะเบียน

( ) ต่ำกว่า 1,000,000 บาท

( ) 1,000,000 – 5,000,000 บาท

( ) 5,000,001 – 10,000,000 บาท

( ) มากกว่า 10,000,000 บาท ขึ้นไป

6. ระยะเวลาประกอบธุรกิจ

( ) 1 – 5 ปี

( ) 6 – 10 ปี

( ) 11 – 15 ปี

( ) 16 – 20 ปี

( ) 21 – 25 ปี

( ) ตั้งแต่ 26 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้และความคาดหวังต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

การรับรู้ หมายถึง ระดับของความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการเมืองความมั่นคง

ความคาดหวัง หมายถึง ระดับความต้องการ ความมุ่งหวังหรือความรู้สึกของผู้ประกอบการต่อการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย ด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคงของมนุษย์ ด้านสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวัฒนธรรม ด้านการเมืองความมั่นคง

ระดับคะแนน		ระดับการรับรู้ / ความคาดหวัง
5	หมายถึง	มีการรับรู้ หรือมีความคาดหวัง ในระดับ มากที่สุด
4	หมายถึง	มีการรับรู้ หรือมีความคาดหวัง ในระดับ มาก
3	หมายถึง	มีการรับรู้ หรือมีความคาดหวัง ในระดับ ปานกลาง
2	หมายถึง	มีการรับรู้ หรือมีความคาดหวัง ในระดับ น้อย
1	หมายถึง	มีการรับรู้ หรือมีความคาดหวัง ในระดับ น้อยที่สุด

การรับรู้					รายละเอียด	ความคาดหวัง				
5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
					ด้านเศรษฐกิจ					
					1. การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอาเซียน จะช่วยสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าของอาเซียนในตลาดโลก					
					2. การรวมกลุ่มที่มีการยกเว้นภาษีศุลกากรระหว่างประเทศสมาชิกของกลุ่มแต่ละประเทศสมาชิก จะมีอิสระในการกำหนดอัตราภาษีศุลกากรกับประเทศคู่ค้านอกกลุ่ม					
					3. การเข้าสู่ AEC จะมีการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และการเสริมสร้างขีดความสามารถผ่านโครงการต่าง ๆ					
					4. การเข้าสู่ AEC จะเป็นการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต/จำหน่าย ร่วมกันอย่างชัดเจน					
					5. การเข้าสู่ AEC จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เช่น นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา นโยบายภาษี และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (การเงิน การขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศ และพลังงาน)					
					6. การเข้าสู่ AEC ผู้ผลิตสินค้าจะสามารถผลิตและจำหน่ายสินค้าได้มากขึ้นจากการส่งสินค้าออกไปขายในตลาดโลก					
					7. การเข้าสู่ AEC การค้าระหว่างประเทศจะมีประโยชน์ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพทางเศรษฐกิจ ก่อประโยชน์ให้แก่ผู้บริโภคที่จะได้บริโภคสินค้าที่หลากหลายมีคุณภาพและมีราคาถูกจากประเทศต่าง ๆ					
					8. การเข้าสู่ AEC กับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน ทำให้เกิดการเพิ่มโอกาสในการขยายการค้าและการลงทุน					
					9. การเข้าสู่ AEC จะทำให้มีการกู้เงินจากสถาบันการเงินมาลงทุน/หมุนเวียนในธุรกิจเพิ่ม					
					10. การเข้าสู่ AEC ระบบขนส่ง (Logistics) จะมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น					
					รวม					

การรับรู้					รายละเอียด	ความคาดหวัง				
5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
					ด้านความมั่นคงของมนุษย์					
					1. มีการบริหารจัดการกิจการบ้านเมืองที่ดี มีการพัฒนาระบบการบริหารงานภาครัฐให้ใสสะอาด โปร่งใสตรวจสอบได้					
					2. ลดปัญหาความยากจนในชนบทและเมือง ด้วยพลังการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน					
					3. สร้างความเข้มแข็งให้กับภาคการเกษตร อุตสาหกรรม หัตถ-อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวให้มีการเติบโตทางเศรษฐกิจ					
					4. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้ความสามารถที่จะปรับตัว คิดเป็น ทำเป็น มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น					
					5. เกิดความร่วมมือระดับภูมิภาคอาเซียนในเรื่องของการส่งเสริม คุ่มครองสิทธิสำหรับกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการให้ได้รับสวัสดิการดีขึ้น					
					6. มีการบริหารจัดการสิทธิและสิทธิบัตร การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมกับชุมชน					
					7. เกิดการป้องกันประชาชนจากค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์ในการแพร่ขยายของข้อมูลข่าวสารที่ไร้พรมแดน					
					8. เกิดการป้องกันภัยคุกคามในการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือและทักษะไปสู่ประเทศที่มีผลตอบแทนสูงกว่า					
					9. เกิดมาตรการรองรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทำให้ประชาชนเกิดปัญหาสุขภาพ					
					10. มาตรการป้องกันปัญหาอาชญากรรมอันจะก่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
					รวม					

การรับรู้					รายละเอียด	ความคาดหวัง				
5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
					ด้านสังคม					
					1. การเข้าสู่ AEC เกิดการพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ ให้ความสะดวก สะอาดปลอดภัยและมีระเบียบวินัย					
					2. เกิดความร่วมมือกันในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน เน้นหลักการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง การช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันทำให้ประชาชนมีคุณภาพดี วิถีชีวิตที่ดีขึ้น					
					3. จัดความยากจนโดยการสร้างระบบการบริหารจัดการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจนเชิงบูรณาการ					
					4. มีมาตรการรักษาวามมั่นคงชายแดนให้ปลอดภัยจากการคุกคามทุกด้าน					
					5. พัฒนาระบบเครือข่ายข่าวกรองระบบเตือนภัยและบริหารภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ					
					6. มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันการลักลอบเข้าเมืองของแรงงานต่างด้าวอย่างมีประสิทธิภาพ					
					7. มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาการก่อการร้ายที่จะเกิดขึ้นในสังคมเมือง					
					8. มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาการลักลอบขนยาเสพติด					
					9. มีการบริหารจัดการและมาตรการป้องกันปัญหาจากโรคระบาดต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน					
					10. ร่วมกันจัดการแก้ไขปัญหา สร้างโอกาสและพัฒนาศักยภาพให้คนยากจนสามารถปรับตัวอย่างมีภูมิคุ้มกันและพึ่งตนเองได้ เพื่อสร้างรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง					
					รวม					

การรับรู้					รายละเอียด	ความคาดหวัง				
5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
					ด้านสิ่งแวดล้อม					
					1. การเข้าสู่ AEC ในการทำสนธิสัญญาร่วมกัน ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
					2. การพัฒนาระบบการป้องกันและรักษาความ สมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งในเมืองและชุมชนอย่างยั่งยืน					
					3. การทำอนุสัญญาดูแลความหลากหลายทาง ชีวภาพและการค้าสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญ พันธุ์					
					4. การเตรียมความพร้อมอันเกิดปัญหาอัน เนื่องมาจากการใช้ยานพาหนะหรือการจราจรทั้ง ทางบก ทางน้ำ เช่น อุบัติเหตุต่าง ๆ					
					5. ป้องกันการใช้พื้นที่ที่จะพัฒนาเป็นเขต ประกอบการอุตสาหกรรม การก่อสร้างถนน ทำ ให้ความสามารถในการระบายน้ำเปลี่ยนแปลงไป ก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ได้					
					6. ป้องกันสภาพที่ดินเกิดความเสื่อมโทรมของ คุณภาพดิน อันเนื่องมาจากปล่อยปริมาณน้ำเสีย และกากของเสียจากโรงงาน					
					7. ป้องกันแหล่งน้ำเกิดความเสียหาย อัน เนื่องมาจากการใช้สารเคมีและปล่อยน้ำเสีย กาก ของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม					
					8. มาตรการป้องกัน ควันพิษ และฝุ่นละอองจาก โรงงานอุตสาหกรรมอันทำให้ประชาชนเกิดโรค ระบบทางเดินหายใจ					
					9. ป้องกันขยะที่เพิ่มขึ้นในภาคอุตสาหกรรมและ ภาคครัวเรือนอันส่งกลิ่นเหม็นทำให้ประชาชนเกิด ปัญหาสุขภาพ					
					10. การเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและจัดการ ภัยพิบัติและภัยธรรมชาติ					
					รวม					

การรับรู้					รายละเอียด	ความคาดหวัง				
5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
					ด้านวัฒนธรรม					
					1. การเข้าสู่ AEC ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดี และการพัฒนาที่มีทิศทาง ทำให้เกิดการท่องเที่ยว ทางด้านวัฒนธรรม เช่น โบราณสถาน แหล่ง ประวัติศาสตร์ต่าง ๆ					
					2. เกิดความแตกต่างทางวัฒนธรรมภาษาที่ใช้ใน การติดต่อสื่อสารระหว่างกัน					
					3. เกิดการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ประเพณีและ วัฒนธรรม ซึ่งเป็นการผสมผสานระหว่าง วัฒนธรรมตะวันออกและตะวันตกให้อยู่อย่าง ยั่งยืน					
					4. เกิดการแลกเปลี่ยนประเพณีและวัฒนธรรมใน ด้านต่าง ๆ ของแต่ละประเทศ					
					5. การจัดรูปองค์กรเพื่อรองรับการสร้างทักษะและ การแก้ไขปัญหาความแตกต่างทางวัฒนธรรม					
					6. เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้ประกอบการในการสร้างวัฒนธรรมเชิง สร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดการต่อยอดในการพัฒนา นวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง					
					7. เกิดการสร้างสรรค์ดนตรีและการแสดงพื้นบ้าน ให้เป็นวัฒนธรรมการแสดงที่ทันสมัย					
					8. เกิดวัฒนธรรม วิธีการดำเนินชีวิตของชน พ้นเมืองจากเดิมที่อยู่กันแบบเรียบง่าย ทำให้เกิด การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ให้ดำรงอยู่ต่อไป					
					9. ประชาชนมีความรักสามัคคีและมีความรู้สึกร่วม ว่าเป็นพลเมืองอาเซียน					
					10. เน้นการส่งเสริมวัฒนธรรมการทำงานของ อาเซียน รวมถึงสุขภาพความปลอดภัยในที่ทำงาน					
					รวม					

การรับรู้					รายละเอียด	ความคาดหวัง				
5	4	3	2	1		5	4	3	2	1
					ด้านการเมืองความมั่นคง					
					1. การเข้าสู่ AEC การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่แตกต่างของประเทศสมาชิก					
					2. ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงสำหรับประชาชนให้ครอบคลุมในทุกด้าน					
					3. สร้างมาตรการความไว้วางใจและการระงับข้อพิพาทโดยสันติ เพื่อป้องกันสงครามและให้ประเทศสมาชิกอาเซียนอยู่ด้วยกันโดยสงบสุข					
					4. ขยายความร่วมมือเพื่อต่อต้านภัยคุกคามรูปแบบใหม่ เช่น การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด การค้ามนุษย์ เป็นต้น					
					5. การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอก เพื่อเสริมสร้างบทบาทของอาเซียนในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น กรอบอาเซียน +3 กับจีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลีใต้ เป็นต้น					
					6. การสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายที่เข้มแข็งกับมิตรประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ เช่น สหประชาชาติ เป็นต้น					
					7. การพัฒนามาตรฐานของผลิตภัณฑ์ ในด้านคุณภาพสินค้า การตรวจสอบ การออกใบรับรอง กฎระเบียบ/ข้อกำหนดสำหรับผลิตภัณฑ์ ให้มีความสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้น					
					8. การเร่งพัฒนามาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้ามาประกอบวิชาชีพของผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบวิชาชีพแรงงานฝีมือและผู้มีความสามารถพิเศษภายในอาเซียน					
					9. ส่งเสริมการร่วมลงทุนในสาขาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ และสร้างเครือข่ายด้านการลงทุนของอาเซียนที่มีประสิทธิภาพ					
					10. การเจรจาเปิดการค้าบริการอย่างชัดเจน เพื่อให้การค้าบริการของอาเซียนเป็นไปอย่างเสรี รวมทั้งส่งเสริมการลงทุนของอาเซียนไปยังประเทศที่สาม					
					รวม					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1. ด้านเศรษฐกิจ

.....
.....
.....
.....

2. ด้านความมั่นคงของมนุษย์

.....
.....
.....
.....

3. ด้านสังคม

.....
.....
.....
.....

4. ด้านสิ่งแวดล้อม

.....
.....
.....
.....

5. ด้านวัฒนธรรม

.....
.....
.....
.....

6. ด้านการเมืองความมั่นคง

.....
.....
.....
.....

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัญหาจากการรับรู้และความคาดหวังในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของผู้ประกอบการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชื่อ ตำแหน่ง เพศ ระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตอนที่ 3 แนวทางการพัฒนาเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการก่อนเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. การตอบแบบสอบถาม ขอให้โปรดตอบตามความจริงและตอบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม ข้อมูลของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับและใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือและขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. ชื่อ.....นามสกุล.....

2. ตำแหน่ง.....

3. สถานที่ทำงาน.....

4. เพศ

( ) ชาย

( ) หญิง

5. ระดับการศึกษา

( ) ประถมศึกษา

( ) มัธยมศึกษา

( ) ปวช./ปวส./อนุปริญญา

( )ปริญญาตรี

( ) ปริญญาโท

( ) ปริญญาเอก

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล นายตฤสรณ์ กาญจนวงศ์

ประวัติการศึกษา

ปริญญาเอก ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และชุมชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (กำลังศึกษา)

ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศม.) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศบ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยทักษิณ

ประสบการณ์การทำงาน

อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ผลงานวิจัยที่สำเร็จแล้ว

1. งานวิจัยพัฒนาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต หัวข้อเรื่อง สภาพปัจจุบันและแนวโน้มหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ หลักสูตรปริญญาตรี ศึกษากรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์, 2552
2. งานวิจัยเรื่อง สำนักรวจราคาดลาภิบาลแห่งรัฐบาลที่จำหน่ายในท้องตลาด (ปีพ.ศ. 2552 และ 2553). ทนสนับสนุนการวิจัยโดย สำนักงานสลาภิบาลแห่งรัฐบาล
3. สำนักรวจความพึงพอใจในการให้บริการของสถานีตำรวจ (Front office) ความพึงพอใจในการแก้ไขปัญหาและควบคุมอาชญากรรมพื้นฐานและการป้องกันยาเสพติด และความพึงพอใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีต่อการดำเนินงานของบกองทุนเพื่อการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา, 2552
4. ผู้ร่วมวิจัยเรื่อง จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพภายในประเทศของผู้สูงอายุ, 2559

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล   นางเพ็ญพัทธ์ศิณา   วิเชียรวรรณ

ประวัติการศึกษา

ปริญญาเอก   DPS. (Tourism) Central Queensland University, Australia, 2014

ปริญญาโท   บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธม.) สาขาวิชาการจัดการทั่วไป

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ปริญญาตรี   บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธบ.) สาขาวิชาการจัดการทั่วไป

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ประสบการณ์การทำงาน

อาจารย์ประจำโรงเรียนการท่องเที่ยวและการบริการ สาขาวิชาธุรกิจการ
โรงแรม มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ผลงานวิจัยที่สำเร็จแล้ว

1. การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการตรวจประเมินการประกันคุณภาพภายในและ
ภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, 2557

2. DPS. Research Dissertation title: A strategy to facilitate the growth of female
well-being tourism in Chiang Mai consistent with the Thai Government creative
industries policy, 2014

3. หัวหน้าโครงการวิจัย เรื่อง จิตลักษณะและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมกา
รท่องเที่ยวเชิงสุขภาพภายในประเทศของผู้สูงอายุ, 2559